– בלמ"ס –

ספטמבר 2026

מו"פ ביטחוני בעולם

מפא"ת
הופכים חזון לביטחון

מו"פ ביטחוני בעולם

ראו רשימת הידיעות בעמוד הבא

גיליון ספטמבר 2026

עורך:
אל"ם (מיל') יעקב צור

עורך משנה:
ד"ר אהרון האופטמן

כתובת המערכת:
המרכז לתיעוד ומידע מפא"ת, משרד הביטחון, הקריה ת"א

בגיליון זה סקירה:
מרכזי נתונים בחלל – האם זה אפשרי?

השתתפו בהכנת הידיעות:
אריה צור, צבי אורבך, אהרון האופטמן, דורון יעקבי, שמואל שמואל, מנקי איתן, חיים שוורץ, יואל אבידור, אילן גוטמן, שאול נגר, מקסי בלום, איתן שרוני, רונן פייטן, יעקב צור.

תוכן העניינים

1. סקירה: מרכזי נתונים בחלל – האם זה אפשרי? 4

כללי

2. בריטניה מקצה $2.6B לשדרוג מערך האימונים של הצבא 9
3. כיצד להעריך נכון את העלויות של חומרים אנרגטיים חדשים 9
4. מוסדות הניסויים בצבא ארה"ב מסייעים לפיתוחים בתעשיות 10
5. צבא ארה"ב יירט מעל 1,400 טילים וכטב"מים איראניים - משמעויות 10
6. לקחי הצבא הסיני מהעימות בין ארה"ב לאיראן 12
7. מומלץ לעיון 14

יבשה

8. כרב"ם צ'כי-אוקראיני הדגים גרירת תותח ונשיאת תחמושת 15
9. צבא ארה"ב יסייע לאיתור יצרני רכיבים קריטיים במנוע טנק אברמס 16
10. רש"ק אחד שיתאים לפלטפורמות ולשימושים רבים 16
11. הפנטגון מחפש פתרון מהיר של חימוש ארוך טווח 17
12. מערכת רובוטית לשיגור רחפנים שולבה בכרב"מים 17
13. חברת ריינמטאל זכתה בחוזה לייצור התומ"ת הבריטי העתידי 18
14. רכב אוטונומי לאספקה לוגיסטית 19
15. הפנטגון בחר בחברות לוקהיד ו-nLight לפיתוח נשק לייזר 19
16. בארה"ב הודגמה מערכת לייזר לשימוש כפול: הקרנת הספק למרחקים, ומשימות הגנה 20
17. גרמניה והולנד רוכשות רק"ם לחי"ר מסוג RCT30 21
18. צבא ארה"ב תומך בפיתוח פגז מְגַח סילון לטווח של 150 ק"מ 22
19. ARX Robotics מתקפת בניסויים בצבא ארה"ב את צי הכרב"מים האוטונומיים GEREON 23
20. מערכת מיקרוגל נגד רחפנים וכטב"מים, להתקנה על רכב קרקעי 23
21. שש חברות יספקו דגמי כרב"ם לתוכנית "המייל האחרון" 24
22. אחרי תחרות ארוכה, צבא ארה"ב בחר בתותח ארטילרי מתוצרת קוריאה הדרומית 25

אוויר והגנ"א

23. כיצד ייראו כטב"מי ליווי אוטונומיים (CCA) בשנת 2030? 27
24. צרפת: כטב"ם עם כנף קבועה מתנפחת 28
25. לראשונה: חא"א ביצע ירי חי של טיל אוויר־אוויר מכטב"ם 29
26. בריטניה חושפת את תוכנית Storm Fighter 30
27. כיצד להפוך רחפן לכמעט בלתי נראה 30
28. החברות Honeywell ו- Shield AI חוברות לפיתוח תוכנת הטסה אוטונומית 31
29. לוקהיד מרטין חשפה טיל פטריוט שעלותו מחצית מהרגיל 32
30. לוקהיד מרטין חשפה את הכטב"ם MORFIUS הנושא נשק HPM 32
31. נחשף MV250 – כלי טיס אוטונומי היברידי VTOL 33
32. פיתוח Thunder - כטב"ם בתצורת טילטרוטור 34
33. כטב"ם CCA בריטי חדש מסוג "כנף נאמנה" 35
34. ארה"ב: תוכנית לפיתוח כטב"מי הפצצה רב־פעמיים 36
35. יכולות אוויר־קרקע נכנסות לסל המשימות של F-15EX 37
36. חברת סיקורסקי: Nomad 100 משלים ניסויי טיסה 37
37. כטב"ם חדש מעביר יכולות איסוף מידע בשדה הקרב אל הסטרטוספרה 38
38. אוקראינה מציגה מיירט כטב"מים מהיר 39
39. יפן: טיל שיוט חמקן גדול למטוס הקרב F-2 39
40. טיל הודי קל חדש נועד להעניק לכטב"מים יכולת תקיפה בהיקף רחב 40

41. אוקראינה מתאימה שיטות לפגיעה בכטב"מים רוסיים ביעילות 41

ים

42. מערכת ימית אוטונומית חדשה מאפשרת לכלי שיט אחד לבצע מגוון משימות 43
43. הצי המלכותי הבריטי ביצע ניסוי בשיגור כטב"ם תוקף מכלי שיט 44
44. צי ארה"ב השיק תוכנית אסטרטגית חדשה ללוחמה תת ימית 44
45. חברה צרפתית הדגימה שילוב של רחפן רתום וכשב"ם 45
46. שימוש בבינה מלאכותית לניהוג אוטונומי של ספינות 45
47. פיתוח בהשראה ביולוגית של כשב"ם מרובע-רגליים לחיפוש והצלה 46
48. צי ארה"ב: פיתוח טיל שיוט ימי זול 47
49. ח"א היפני ביצע ניסויים בטיל שיוט נגד ספינות בעל טווח 1,000 ק"מ 48
50. חברה אמריקנית וחברה טיוואנית הדגימו שת"פ אוטונומי בין כשב"מים 49
51. משמר החופים של ארה"ב בוחן מערכות לייזר נגד איומים ימיים 50
52. ענקית תעשיית הביטחון הגרמנית Rheinmetall נכנסת לשוק הפריגטות 51
53. ספרד: פיתוח מערכת טילים מונחי לייזר להגנת ספינות 51

חלל

54. גלגלים "מתפתלים" מאפשרים לרכב חלל לנוע דרך חול על המאדים 52
55. מחקר היתכנות לגילוי נשק גרעיני בחלל 52
56. מטעד מסחרי ראשון המונע באנרגיה גרעינית נכנס למסלול בחלל 53
57. אושר שיגור לוויין שיאיר אזורי לילה בכדה"א ע"י החזר אור מהשמש 54
58. שיגור חללית שירות חדשה MRV: האם תשמש גם להתקפה? 55
59. סין סוגרת את הפער בחלל 56
60. סין תשגר את משימת המדע הירחית הראשונה של אפריקה 58

תקשוב ובינה מלאכותית

61. אינטרנט קוונטי הודגם בהעברה ראשונה של שזירה קוונטית בכבל תקשורת עמוס 59
62. Lite Coms תספק יכולות תקשורת לוויינית טקטית ללקוח אמריקני 60
63. פותחה מערכת מעקב לשדה הקרב ללא תלות ב-GPS 60
64. פגם יסודי מונע אבטחה של מודלי שפה גדולים (LLM) בפני התקפות 61
65. תוכנית M-Code בארה"ב: שני עשורים של עיכובים בדרך אל GPS עמיד לשיבוש 62
66. AI משפרת דרמטית יכולת של רובוטים "לחשוב קדימה" תוך כדי פעולה 64
67. ברוסיה פותחה מערכת ל"א נגד תקשורת 'סטארלינק' 64
68. בעידן הבינה המלאכותית הצורך בתיקוני תוכנה יוצר איום 65

טכנולוגיות

69. זיהוי סימנים נסתרים לפני רעידות אדמה, בעזרת AI 67
70. אנרגיה גרעינית באריזה בגודל של סוללה AA 68
71. רובוט רגלי לומד את הסביבה ומתאים צורות הליכה, ריצה ודילוג לתנאי השטח 69
72. מדבקה לבישה רוטטת בתגובה לנוכחות איומים סביבתיים 70
73. כפות רגליים נקבוביות של רובוט ארבע-רגלי מקטינות את צריכת האנרגיה 71
74. מדידות בנויטרונים מגלות איך ניתן לחזק ריתוכים בפלדת שריון 72
75. מפתחים רובוטים עם חנקן נוזלי לכיבוי שריפות 73
76. ייצור חלפים דיגיטלי ישפר מאוד לוגיסטיקה צבאית 74

1. סקירה: מרכזי נתונים בחלל – האם זה אפשרי?

מאת ניב ברקוביץ

ניב ברקוביץ הוא יועץ למשקיעים ויזמים בתחום ההגנה והסייבר, לשעבר ראש מדור אסטרטגיה במפא"ת

1 – אנרגיה

"עד סוף השנה הזו, קצב ייצור השבבים יעקוף את היכולת להפעיל אותם (אילון מאסק, פברואר 2026)

לאחרונה, יותר ויותר משקיעים בקרנות הון סיכון טוענים כי העתיד טמון בניהול אנרגיה ובהפחתת צריכת החשמל במרכזי נתונים, ועל כן יש להטות את ההשקעות לשוק זה. למרות שמדובר כמובן בשוק גדול אשר ישלם הרבה על חיסכון כל וואט, חיסכון של כמה אחוזים הוא לא מספיק כדי לאפשר את ההתקדמות הגדולה שהתחום מביא עמו. כדי להפעיל את מרכזי הנתונים שמאפשרים את השימוש בבינה מלאכותית, אנו זקוקים ליותר וואטים, הרבה יותר...

ההערכה היא שכיום מרכזי נתונים צורכים הספק של כ-60 ג'יגה-וואט (GW), כאשר ספציפית עבור אימון והסקה (Inference) של בינה מלאכותית מדובר בכ-10-15 ג'יגה-וואט - כמות הדומה לצריכת האנרגיה של העיר ניו יורק כולה, והצריכה צומחת במהירות. ההערכות העדכניות מדברות על כך שצריכת חשמל עבור בינה מלאכותית לבדה תגיע עד 50 ג'יגה-וואט במהלך 4-5 השנים הבאות. סך צריכת האנרגיה של מרכזי נתונים צפויה לתפוס עד 10% מרשת החשמל של ארה"ב עד שנת 2030.

מרכז נתונים יחיד הצורך 1 ג'יגה-וואט דורש תפוקת אנרגיה שוות ערך לזו המופקת מכור גרעיני גדול. תשתית רשת החשמל הקיימת אינה יכולה לתמוך בכמויות עצומות כאלה של אנרגיה, מה שגורם לזינוק מחירים ובסופו של דבר מגביל את הפעילות לא רק מבחינה פיננסית אלא גם פיזית. כך לדוגמה בישראל, רשות החשמל הורתה ביולי 2026 לחברת ניהול מערכת החשמל (נגה) לעצור למשך 140 יום את הטיפול והאישורים בבקשות חדשות לחיבור חוות שרתים ומרכזי נתונים בהספק של 8 מגה-וואט ומעלה.

המחסור באספקת חשמל מהתשתית הלאומית המתיישנת הוא הסיבה שהחברות המובילות את תחום הבינה המלאכותית בוחרות להשקיע בפרויקטים של " הָבֵא הספק משלך" (BYOP - Bring your own power), אשר כיום ממומש על ידי הקמת תחנות כוח פרטיות, גרעיניות או מבוססות גז, בהספקים אדירים, הסמוכות למרכזי הנתונים. כך עוקפים לחלוטין את רשת החשמל הלאומית שאינה עומדת באתגר. חברת OpenAI אפילו דנה בהשקעה של 5 עד 7 טריליון דולר (כן, טריליון) בבניית תשתית שבבים ואנרגיה גלובלית על מנת לפרוץ את "צוואר הבקבוק של האנרגיה".

כפי שציינו בתחילה, כמובן שישנם מאמצים לא רק לייצר יותר אנרגיה, אלא גם לנהל או להפחית את צריכת האנרגיה הגואה הזו. דוגמה אחת לכך היא פלטפורמת GPU החדשה של אנבידיה "Rubin" אשר נכון לכתיבת שורות אלו צפויה להיות מושקת בקרוב והטענה היא כי תהיה חסכונית פי 10 באנרגיה עבור תהליכי הסקה בהשוואה לארכיטקטורת Blackwell הקודמת. למרות המאמצים הללו, במבט קדימה, מובילי התעשייה הציבו מטרה להתקרב יותר ויותר לצריכה של טרה-וואט. זה המון אנרגיה!

מדובר בפי שתיים מהצריכה הכוללת הכללית של ארה"ב ובערך שליש מהצריכה הגלובלית כיום... לשם המחשה, שדה פנלים סולאריים המפיק 1 טרה-וואט (TW) של חשמל יתפרס על פני 5 מיליון אקרים או 25,000 קמ"ר (שזה בערך הגודל של מדינת ישראל) וכל זה מבלי לקחת בחשבון סוללות ומערכות הפצה.

הגעה לצריכת אנרגיה בקנה מידה של טרה-וואט תאפשר להפעיל למעלה ממיליארד מעבדים גרפיים מסוג H100 מתוצרת חברת Nvidia או הדורות המתקדמים שלהם. Nvidia מתמקדת כעת באספקת אשכולות מיחשוב של 10 ג'יגה-וואט (בערך כמו ביקוש השיא של ניו יורק בקיץ). מנכ"ל Nvidia, ג'נסן הואנג, הזהיר כי ארה"ב נמצאת בסכנת פיגור אחרי סין, מכיוון שלדבריו "סין נמצאת הרחק לפנינו" בהרחבת מערכות האנרגיה, במיוחד סולארית וגרעינית, הנדרשות לתמיכה בעומסי עבודה עתידיים בקנה מידה של טרה-וואט.

2 – להסתכל למעלה

השמש היא מקור האנרגיה הידוע והמוכר ביותר ועם זאת, רק 0.000000045% מאנרגיית השמש מגיעה לכדור הארץ - יש שפע של אנרגיה לרתום, היא פשוט לא נמצאת כאן ...שימוש באנרגיית השמש בחלל הוא כמובן לא רעיון חדש. הרתימה המוחלטת של השמש נהגתה בקונספט של "כדור דייסון" (Dyson Sphere) לפני עשרות שנים. על פי הרעיון, ציוויליזציות מתקדמות יצטרכו יותר ויותר אנרגיה, ויגיעו למצב בו השמש תוקף במערך פאנלים סולריים אשר יאפשרו שימוש בכל האנרגיה שלה עם מינימום בזבוז.

התפיסה הזו, המחברת בין החלל למרכזי הנתונים זוללי האנרגיה, היא אחת מהסיבות לכך שהרכישה של חברת הבינה המלאכותית xAI על ידי חברת החלל SpaceX הגיונית לחלוטין. היא למעשה מעניקה לxAI את הדחיפה האנרגטית שהיא צריכה כדי לעקוף את גוגל ואת אנתרופיק.
בחלל ניתן למקם לוויין בדיוק במקום הנכון במסלול הליו-סינכרוני אשר תמיד חשוף לשמש - אין לילה ואין עננים. במילים אחרות, אין זמני השבתה (Downtime) ולכן אין צורך בסוללות שהן יקרות, כבדות וביצועיהן יורדים עם הזמן.

הבעיה הגדולה היא להביא את מרכז הנתונים לחלל, אך זו בעיה שבקרוב תיפתר עם עלויות השיגור לחלל שהולכות ויורדות. מדהים לראות את קריסת המחירים: מ-20,000 דולר לק"ג בשנות ה-80, עד 2030 אנו צפויים להגיע לעלות שיגור של 100 דולר לק"ג. חלק מההערכות מדברות על הגעה ל-20 דולר לק"ג עבור שיגורים על בסיס מערכות השיגור המתקדמות ביותר של SpaceX שיאפשרו גם סבב שיגורים מהיר מאוד. בקרוב, יהיה זול יותר למקם מעבדים גרפיים (GPUs) במסלול סביב כדור הארץ מאשר לבנות את תחנות הכוח והסוללות כדי להפעיל אותם כאן על כדור הארץ. אם כך, על ידי מעבר לחלל אנחנו חוסכים את תחנות הכוח והסוללות ויחד איתם ייחסכו גם חלקים ממרכז הנתונים עצמו - תשתית החשמל, הנדל"ן ומערכות הקירור. עם זאת, GPUs היו וייוותרו העלות העיקרית של מרכז נתונים - 65%-75%.

3 – משוכות טכניות

שיהוי (Latency)

העלייה לחלל בגובה 500-600 ק"מ, וחזרה למטה, היא דרך ארוכה. המשמעות היא זמן הלוך-חזור של 10-30 מילי-שניות - לא הרבה במונחים אנושיים, אך שיהוי זה עלול להוות אתגר עבור משימות בזמן אמת כמו נהיגה

או הפעלת חימושים. לכן, לפחות בעתיד הנראה לעין, העבודה תחולק: אימון מודלי שפה ענקיים, שהוא עתיר מיחשוב אך סובלני לשיהוי, יתבצע בחלל, ואילו תהליכי הסקה בזמן אמת עבור אפליקציות צרכניות עשויים להישאר על כדור הארץ. למרות שאימון לוקח רק כ10% מהאנרגיה, תהליכי הסקה צורכים את רוב האנרגיה כיום: 90%-80%. זה עדיין צרכן אנרגיה אדיר. עם זאת, יש לזכור כי על מנת שניתן יהיה לעבוד כאשכול של לוויינים, הקישורים בין הלווייינים יצטרכו להיות אמינים ומהירים מאוד כדי לאפשר זאת.

תחזוקה וקרינה

חומרה לפעמים נכשלת. על כדור הארץ, טכנאים מגיעים לאתר ומחליפים את החומרה על פי צורך. קלי קלות! אבל בחלל הכל קשה יותר. עם זאת, העמקה בסיבות לכשל תגלה כי ניתן לגדר אותה: כשלים ספונטניים מתרחשים בדרך כלל בשלב מוקדם מאוד ("תמותת תינוקות של שבבים"), או באופן סטטיסטי לאחר מספר שנים. חברות השבבים מבצעות מבחני הרצה קצרים כדי לאתר שבבים שכשלו במפעל, אך אלו שעוברים מבחן זה משוחררים למכירה במהירות. הפתרון פשוט - הרצת בדיקת חומרה במשך מספר ימים/שבועות לפני השיגור במתאר השלם. ולגבי קרינה, למרות שלא ניתן להתמגן מכל סוג איום, עם ניהול תוכנתי מתאים ומספיק יתירות ומיגון מתאים ניתן לאפשר עבודה בסבירות גבוהה מאוד במשך שנים ללא כל תחזוקה.

4 – בואו נבנה מרכז נתונים של 1,000 ק"ג בחלל!

הנדסת המערכת של לוויין מרכז נתונים היא פשרה בין שלוש המערכות העיקריות - קולטי האנרגיה (פנלים סולאריים), צורכי האנרגיה (GPUs) ופולטי האנרגיה (מערכות הסעת חום ורדיאטורים). נניח שעבור כל 1 וואט של הספק שמתקבל דרך הפנלים הסולאריים, אותו 1 וואט בדיוק משמש את GPUs ואז הופך לחום שצריך להיפלט מהלוויין כדי למנוע התחממות יתר. מערכות נוספות כוללות מערכות תקשורת ברוחב פס גבוה לכדור הארץ וללווייינים אחרים הפועלים כאשכול, שלדה, מיגון, כבלים ואלקטרוניקה היקפית, הדלק והמדחפים הנדרשים כדי להישאר במסלול. נעריך את משקל אלו תחילה :

מערכת השמירה על המסלול תהיה משמעותית וסך המסה שלה יהיה כ-50 ק"ג מכיוון שמיד נבין כי הלווין ייראה למעשה כמפרש ענק הטס במסלול נמוך. לוויין של טון אחד יכלול למעלה מ-100 מ"ר של פנלים סולאריים ורדיאטורים (גם אם חתך הרוחב יהיה קטן יותר מכיוון שהפנלים הסולאריים יהיו בעיקר מאונכים לווקטור המהירות).

שלדה, מיגון וכבלים יהוו כ- 250 ק"ג - זו הערכה גסה מאוד ותלויה במשתנים רבים.

כיוון שאנחנו נמצאים 100% באור השמש, כמעט לא נדרשות סוללות, אז נניח 5 ק"ג.

מערכות תקשורת, אנטנות, לייזרים וכל האלקטרוניקה המתקדמת - נעריך 35 ק"ג.

אם הערכותינו סבירות, קיבלנו כי עבור לוויין של 1,000 ק"ג נשארנו עם בערך 650 ק"ג לחלקים העיקריים:

מעבדים גרפיים (GPUs)

מסד של 8 GPUs מתקדמים של חברת NVIDIA שוקל כ- 130 ק"ג. זה כמובן יותר מדי עבורנו. אנחנו יכולים להסיר חלק גדול משילדת הפלדה ולהרכיב את ה-GPUs ישירות על המבנה הראשי הפנימי של הלוויין. אנו יכולים גם להסיר יציאות מיותרות וחיווט סטנדרטי, להשתמש במוליכים קצרים ומהירים המותאמים לחלל, ובאופן כללי לעצב מחדש את כל המבנה כדי למזער משקל וגודל. זה אמור לחסוך לנו כ-40 ק"ג.

עבור קירור, נחליף את גופי קירור האוויר הכבדים במערכת לוחות קירור נוזליים המבוססת על אמוניה או נוזל קירור ייעודי (שמן או נוזל דו-פאזי) שתסיע את החום מהשבבים אל הרדיאטורים של הלוויין. צעדים אלו יכולים לחסוך כ-20 ק"ג נוספים.

מכיוון שהלוויין שלנו פועל על זרם ישר מפנלים סולאריים, אנו יכולים להחליף את שנאי ה-DC/AC המגושמים של מרכז הנתונים ביחידת חלוקת כוח אחת יעילה מסוג DC-DC - חיסכון של עוד כ-10 ק"ג.

לסיכום, מסד H100 מופשט של 8 GPUs המותאם למשימות חלל, ישקול כ-60 ק"ג.

צריכת ההספק בשיא עבור מסד זה היא כ-5,600 וואט ותלויה במודל המורץ, אם נעגל את הצריכה כלפי מטה ל-5,000 וואט נקבל יחס שאפתני של 100 וואט לק"ג מעבדים.

פנלים סולאריים

הפנלים של הלוויין שלנו יקבלו 1360 וואט למ"ר של אור שמש, הספק הידוע כ"קבוע השמש". עם נצילות מצוינת של 30% זה יתורגם לתפוקת הספק של 400 וואט למ"ר. עם ארכיטקטורת המבנה העדכנית ביותר, נקבל כ-3 ק"ג למ"ר כולל הזרועות מחומרים מרוכבים, צירים ייעודיים וכו'. נתעלם כרגע מטכנולוגיות פנלים מסוג פרובסקיט שיכולים להפחית את המשקל באופן דרמטי, כיוון שהם עדיין אינם זמינים מסחרית. קיבלנו 133 וואט לק"ג פנלים.

ניהול תרמי (רדיאטורים)

זהו כנראה החלק המורכב ביותר לחישוב על כן אתנצל מראש על כך שמדובר במתמטיקה מאוד שטחית שאני עושה כאן רק לצורך שעשוע וחישוב מהיר.

כדי למקסם את נצילות הרדיאטורים עדיף להפעיל את השבבים בטמפרטורה גבוהה, כיוון שפליטת הקרינה התרמית עומדת ביחס ישיר לטמפרטורה. אם על כדור הארץ מעבדים פועלים ב- 50 מעלות צלזיוס, בחלל ייתכן ונידרש לעלות לסביבות 90 מעלות. המשמעות עשויה להיות שה-GPUs ייכשלו מהר יותר אלא אם כן יתוכננו "שבבי חלל" ייעודיים. לצד זאת, חשוב לזכור כי מעבדים מתחממים מאוד, וקירור אוויר הוא קשה למדי כשאין אוויר... נותרנו רק עם קרינה תרמית על בסיס "קרינת גוף שחור" - שחרור אנרגיה לחלל פשוט מעצם היות עצם חם. זהו תהליך איטי, אך בסדר גדול מספק ניתן להישען עליו.

באמצעות משוואת סטפן-בולצמן, בהנחה שאנו מפעילים את ה-GPUs שלנו בטמפרטורה גבוהה של 80-90 מעלות צלזיוס, עם איבוד של כמה מעלות בדרך לרדיאטור, נדרש בערך 1 מ"ר של רדיאטור כדי להקרין 1,500 וואט בטמפרטורה של 350 קלווין. זהו חישוב תיאורטי כאמור, ונדרש תכנון פריסת הרדיאטורים על מנת שאלו לא יקרינו זה על זה ויחממו את עצמם. על כן, נניח שסך החום שנפלט נטו הוא בסביבות 1,000 וואט למ"ר. רדיאטור אלומיניום מסורתי שוקל 10-15 ק"ג למ"ר. אך האפשרות הטובה ביותר כיום תהיה להשתמש ברדיאטורים עם ליבה ספוגית קלת משקל ולוחות פחמן-פחמן המצופים בחומר בעל פליטות גבוהה כמו כסף-טפלון. זה יעניק לנו בערך 4 ק"ג למ"ר, או 250 וואט לק"ג.

יחס וואט לק"ג כולל

אז כמה כוח מיחשוב, הנמדד בוואטים, יכול לוויין של 1,000 ק"ג לספק? התשובה טמונה באיזון בין שלושת הרכיבים המרכזיים, פנלים סולאריים, רדיאטורים ו-GPUs. לפי החישובים הגסים שלי, אנו יכולים להגיע ללוויין של 30,000 וואט עם התפלגות המסה הבאה:

- מעבדים: 300 ק"ג
- פנלים סולאריים: 225 ק"ג
- רדיאטורים: 120 ק"ג
- מערכות תומכות: שלדה, תקשורת, שמירת מסלול וכו' - 355 ק"ג

5 – אז במה הייתי משקיע? ובמה יזמים יכולים להועיל לנושא?

במסמכים שהציגה חברת SpaceX מינואר 2026 ניתן להבחין כי המטרה היא להגיע ליחס כולל של 100 וואט לק"ג לוויין - לפי החישוב המתמטי (המאוד גס) לעיל - זה לא אפשרי עם הטכנולוגיה של היום, שיכולה להגיע רק לסביבות 30 וואט לק"ג עבור לווייניים מבוססי GPU. לווייני Starlink כבר נמצאים כיום באזור 50 וואט לק"ג, אך זהו עניין שונה לחלוטין. אני לא בטוח אם החברה בטוחה בדרך לפתרון האתגר ההנדסי המשמעותי, אבל כדי שהם יצליחו הם יזדקקו לכמה טכנולוגיות חדשות:

תחומים מסורתיים שהופכים כעת לכדאיים יותר מבחינה פיננסית, או שעוברים שיבוש:

- להפוך דברים לקלים יותר - פנלים סולאריים, חומרים מבניים, רדיאטורים.
- להפוך רדיאטורים ליעילים יותר - חומרים מיוחדים, עיצוב חכם יותר.
- להפוך רדיאטורים לגמישים או מתקפלים יותר כדי לחסוך בנפח.
- להפוך מדחפי חלל ומערכות שמירה על מסלול ליעילים יותר.

- מניעת התנגשות בפסולת חלל וחומרים בעלי יכולת ריפוי עצמי, במיוחד בסביבה צפופה עם שטח פנים גדול.

טכנולוגיות חדשות ומרגשות:

- "שבבי חלל" - הפועלים בטמפרטורה גבוהה, עמידים בפני קרינה, ואמינים. ייתכן מעבר מסיליקון לגליום ניטריד GaN או סיליקון קרביד SiC , או שבבי סיליקון בעלי יכולת ריפוי עצמי, פיתוח קירור נוזלי באמצעות תעלות חרוטות במארז השבב וכו'.
- תזמור תרמי מסלולי - תכנון קונסטלציה לוויינית צפופה אשר יאפשר אופטימיזציה של שימור מיקום תוך מזעור הקרנת החום ההדדית. תוכנה לניהול העניין הזה תהיה קריטית.
- מערכת הפעלה לקונסטלציות - תקשורת, סנכרון וניהול - "קוברנטיס עבור קונסטלציות לוויניות".
- ייצור בהיקף נרחב של חומרים מרוכבים.
- שירות ותחזוקה במסלול.
- תקשורת מתקדמת ואחסנת נתונים בחלל - כיצד להעלות פטה-בייטים של נתונים עבור אימון מודלים? לייזרים? רדיו? ואיפה לאחסן אותם בצורה אמינה? יצירת מרכז אחסון נתונים בחלל.
- זיהוי ומניעת התנגשויות עם מיקרו-מטאוריטים ולווויינים אחרים.

לסיכום: כן, משקיעי קרנות ההון סיכון צודקים. עלינו לייעל את השימוש באנרגיה, אבל יותר מכך - עלינו לשאוף להשתחרר מתשתית הייצור והאילוצים הקיימים ולשאוף לעבר הכוכבים.

תוכן עניינים

כללי וארגון

2. בריטניה מקצה $2.6B לשדרוג מערך האימונים של הצבא

13 ביולי 2026

UK Awards $2.6B Contract to Overhaul British Army Training

קונסורציום Omnia Training בהובלת Raytheon UK (ובהשתתפות Capita, Cervus, Rheinmetall UK, ו-Skyral) זכה בחוזה בסך $2.6B לשדרוג האופן בו הצבא הבריטי מתאמן ללחימה מודרנית. הקונסורציום יספק שרותי אימון למשך 15 שנים, כשבכל שנה מתוכננים אימונים לכ-60 אלף חיילים. החוזה ייצור 270 משרות חדשות ויישמר 150 קיימות.

החברות יכניסו לשימוש מערכת אימונים משולבת, שתשלב אימונים חיים עם סביבות וירטואליות, סימולציות, אנליטיקה מתקדמת וכלים נוספים מבוססי נתונים. המערכת מתוכננת לתמוך באימונים באתרים שונים ותאפשר לתרגל מבצעים מורכבים תוך שימוש בסביבות סינתטיות. צפוי שהמערכת תספק רמה חדשה של תחושה מציאותית לאימונים.

ההסכמים האחרונים שנחתמו והגדלת היקף האימונים לרבות אימונים משותפים בחו"ל מצביעים על חשש לעדכניות מערך האימונים וחוסר התאמתו ללחימה מודרנית. באוקטובר 2025, בחנו כוחות בריטיים מערכות בלתי מאוישות וטכנולוגיות בינה מלאכותית ביחד עם כוחות לטביים, במסגרת תרגיל Forest Guardian. ביוני, קנדה הודיעה שתשתף 350 צנחנים בריטיים באימון Rhino Biz שכולל מבצעי רחפנים ול"א, בשטח אימונים הגדול פי 4 משטח האימונים הגדול ביותר בבריטניה. ביולי נחתם שת"פ עם הצבא האמריקני להעמקת ההכשרה והאימונים המשותפים של מערכי הרפואה של שני הצבאות.

כללי וארגון

3. כיצד להעריך נכון את העלויות של חומרים אנרגטיים חדשים

22 ביולי 2026

It is time to reconsider the cots of new energetics

Tyler Hacker, חוקר ב"מרכז להערכות אסטרטגיות ותקציביות" Center for Strategic and Budgetary Assessments (CSBA) במשרד ההגנה האמריקני, מציע להעריך עלויות ומחירים של חומרים אנרגטיים חדשים – חומרי הדף, חנ"ם – ע"י פרמטרים רחבים של תועלת כוללת-צבאית וכספית ובתמונה הרחבה:

לדוגמה, חומר הדף "CL-20" תורם להגדלת הטווח והאפקט/היעילות המבצעית של טילים, פצצות, רקטות ורחפנים. בסין וברוסיה משתמשים בחומר זה, בעוד ארה"ב ממשיכה, כנראה בגלל המחיר, להתבסס על חומרים שפותחו במלחמת העולם השנייה.

הפנטגון מתמקד יותר מדי בעלויות רכש – כיצד לחסוך במחיר החומר, בעלויות הניסויים והאישורים לייצור, בעוד שאפשר לחסוך הרבה יותר ע"י הסתכלות לטווח ארוך ובהיבט רחב.

חימוש יעיל יותר יכול להשמיד מטרות ע"י כמויות קטנות יותר; להביא להורדת הצריכה בתחמושת למנוע הצורך בחזרה על תקיפות של אותה מטרה וגם לחסוך בעקיפין בלוגיסטיקה.

הארכת הטווח ע"י הודף מתקדם (CL20 למשל) מאפשרת תקיפת מטרות מטווחים ארוכים יותר ובכך לצמצם החשיפה שלנו לתקיפות של האויב. שיפור הביצועים עשוי לחסוך הצטיידות בכמויות גדולות יותר של חימוש. האוקראינים משתמשים כבר מהסיבות הנ"ל בחומר CL-20.

השימוש בחומרים אנרגטיים חדשים יומלץ לגבי תחמושת קטנת ממדים כמו פצצונות וגם לחימוש ארוך טווח כמו נשק היפרסוני.

כללי וארגון

4. מוסדות הניסויים בצבא ארה"ב מסייעים לפיתוחים בתעשיות

24 ביולי 2026

Army test and evaluation command empowering industry partner

מפקד "פיקוד הניסויים" בצבא ארה"ב, מסביר בכתבה את המגמות החדשות של שיתוף הפעולה העמוק של מוסדות הניסויים לסוגיהם עם התעשיות הביטחוניות האמריקניות, במגמה לזרז את הצטיידות הצבא בפתרונות חדשניים שבפיתוח.

כדי לזרז את תהליכי הפיתוח והבשלת הפתרונות ע"י התעשיות, הצבא מעמיד לרשותם אפשרויות לשימוש באמצעים ובשדות הניסויים שלו:

- מרכז הניסויים ב-Aberdeen (Aberdeen Test Center – Maryland)
- שדה הניסויים Dugway (Dugway Proving Ground – Utah) המשתרע על 800,000 אקרים, ומשמש לניסוי והערכה של אמצעים כימיים, ביולוגיים, רדיולוגיים וחומרי פיצוץ. בגלל השטח הגדול יכול לשמש גם לניסוי של כלי טייס כמו רחפנים ואמצעי נגד.
- המתקן לבדיקות של מערכות אלקטרוניות ב-Arizona (Electronic Proving Ground) – עוסק במערכות: פיקוד, שליטה ובקרה, חיישנים, ניווט, ביטחון בתקשורת וכו'.
- מרכז ניסויים Red Stone (Redstone Test Center – Alabama) לבדיקת נושאי תעופה, טילים וחיישנים, רקטות, מערכות הנחייה.
- מטווח White Sands (White Sands Missile Range – New Mexico) משמש למחקר, פיתוח והדרכה של מערכות אוויריות, טילים, נשק לייזר, נשק אטומי, סימולציות, ניסויי ירי מעבר לקו ראייה.
- שדה הניסויים ב-Yuma (Yuma Proving Ground – Arizona) – ניסויי ירי בתנאי סביבה מיוחדים. יש "סניפים" באזורים מיוחדים כמו: אלסקה, מדבריות, כולל של מערכות מוטסות, מטעני נפץ וכו'.

אמנם תמיד היה שיתוף פעולה מסוים עם התעשייה הביטחונית, אך בכתבה זו מפקד פיקוד הניסויים טוען שלא תמיד היו הבנות והתעשיות לא זכו לעדיפות לפי הצורך והעניין. כיום המדיניות היא לסייע לתעשיות על ידי "מסלול מהיר" ופתרון של בעיות צווארי בקבוק במתקנים. כמו כן מנסים ליצור הזדמנויות לשיתוף פעולה עם התעשייה והאקדמיה על בסיס כלכלי ומדעי לקידום של טכנולוגיות חדשות בפיתוח ובניסויים.

כללי וארגון

5. צבא ארה"ב יירט מעל 1,400 טילים וכטב"מים איראניים – משמעויות

11 באוגוסט 2026

Army Downed More Than 1,400 Iranian Missiles and Drones During Epic Fury And 12-Day War

צבא ארה"ב יירט ונטרל יותר מ־1,400 טילים וכטב"מים איראניים במהלך שני העימותים הגדולים האחרונים במזרח התיכון, מלחמת 12 הימים בין ישראל לאיראן ומבצע Epic Fury. כך מסר גנרל ג'ון ראפרטי, מפקד פיקוד החלל וההגנה מפני טילים של צבא היבשה האמריקני. לדבריו, פעילות זו הייתה חלק ממה שהגדיר כ"מערכת ההגנה האווירית והטילית הגדולה ביותר בתולדות ארה"ב ."

במלחמת 12 הימים יירטו כוחות צבא היבשה האמריקני 125 טילים בליסטיים איראניים. במהלך מבצע Epic Fury נוטרלו באמצעות מערכי הצבא יותר מ־ 1,200 איומים ובהם טילים בליסטיים, טילי שיוט וכלי טיס בלתי מאוישים. האחריות העיקרית לפעילות זו הייתה בידי פיקוד ההגנה האווירית והטילית ה־32 של צבא ארצות הברית (32nd AAMDC) האחראי על מערכי ההגנה של צבא היבשה האמריקני במזרח התיכון .

המערכות המרכזיות שהופעלו היו THAAD המיועדת בעיקר ליירוט טילים בליסטיים בגובה רב, מערכת Patriot, ומגוון מערכות נגד כטב"מים. הגנרל הדגיש את ביצועיהן הגבוהים ואת חשיבות שיתוף הפעולה בין הצבא לתעשיות הביטחוניות. מסמכי CENTCOM על Epic Fury מאשרים THAAD , Patriot ומערכות נגד כטב"מים היו בין האמצעים הקרקעיים המרכזיים שהופעלו במערכה .

אולם צבא היבשה היה רק חלק ממערך הגנה אזורי רחב בהרבה. הצי האמריקני השתמש בין היתר בטילי SM-3 ו-SM-6 וחיל האוויר הפעיל מטוסי קרב וחימוש אוויר-אוויר נגד איומים איראניים. נתונים מפורטים על מספר היירוטים שביצעו הצי וחיל האוויר לא פורסמו.

מפקד CENTCOM אדמירל בראד קופר, תיאר את Epic Fury כמבחן המבצעי הראשון בהיקף מלא של רשת הגנה אווירית משולבת במזרח התיכון . במהלך המבצע פעלו מערכי ההגנה האמריקניים לצד מערכי ההגנה של מדינות שותפות. לפי הנתונים שהציג, הארכיטקטורה המשולבת יירטה יותר מ־6,000 כטב"מים תוקפים ויותר מ־1,500 טילים בליסטיים שנורו לעבר כוחות אמריקניים, ישראל ומדינות ערביות באזור. על בסיס נתונים אלה, חלקו של צבא היבשה האמריקני היה כ־16% מכלל היירוטים.

המחיר: שחיקה חריפה במלאי המיירטים.

ההצלחה המבצעית חשפה במקביל בעיה אסטרטגית חמורה: קצב הצריכה העצום של טילי היירוט האמריקניים. במקרים רבים משוגרים שני מיירטים ואף יותר נגד מטרה אחת כדי להגדיל את הסתברות ההשמדה. לכן מספר המיירטים הנצרכים גבוה ממספר הטילים והכטב"מים שהופלו.

לפי הערכת המרכז למחקרים אסטרטגיים ובינלאומיים (CSIS) המצוטטת בכתבה, ערב Epic Fury החזיקה ארצות הברית בכ־ 2,300 מיירטי Patriot. עד להפסקת האש ב־8 באפריל ירד המלאי לכ־1,030, וב־27 ביולי נותרו לפי ההערכה רק 827–759 מיירטים.

גם מלאי THAAD נשחק במידה ניכרת: מ־ 452 מיירטים לפני המבצע לכ־232–262 בעת הפסקת האש, ובסוף יולי הוערך המלאי ב־234–278. ארצות הברית נאלצה גם להשלים מלאי מיירטים למדינות שותפות באזור, לאחר שאלו צרכו כמויות גדולות במהלך הלחימה.

לא די בעוד טילי Patriot ו- THAAD

הגנרל הכיר בחומרת בעיית "עומק המחסנית - (magazine depth) " היכולת להחזיק מלאי מספיק של חימוש כדי לקיים מערכה ממושכת. עם זאת, לדבריו, הפתרון אינו יכול להסתכם בייצור ובהצטיידות במספר גדול יותר של טילי Patriot ו-THAAD . הגישה הנדרשת היא אסטרטגיית "הבסת טילים (missile defeat) " מקיפה , שבה היירוט הקינטי הוא רק מרכיב אחד. לצדו יש לשלב לוחמה אלקטרונית, נשק אנרגיה מוכוונת כגון לייזרים, אמצעים לא־קינטיים, מערכות שליטה ובקרה מתקדמות ושימוש מהיר ויעיל יותר במודיעין ובנתוני מטרות.

הוא הדגיש במיוחד את הצורך בשיפור זרימת המידע. נתוני מטרות הנמצאים במערכות בסיווג "סודי ביותר" צריכים, כאשר הדבר אפשרי, לעבור במהירות לרמות סיווג נמוכות יותר, כדי לאפשר ליחידות המבצעיות להשתמש בהם ולקצר את הזמן שבין גילוי האיום לבין ההחלטה והיירוט. המשמעות היא מעבר מתפיסה של "טיל נגד טיל" למערכת הגנה משולבת של חיישנים, מודיעין, שליטה ובקרה, אמצעים קינטיים ולא־קינטיים.

המשמעות האסטרטגית

אף שהעימות הישיר בין ארצות הברית לאיראן נרגע, לפי הכתבה, הבעיות הבסיסיות לא נפתרו. איראן לא ויתרה על שאיפותיה בתחום הגרעין, לא צמצמה באופן משמעותי את מערך הטילים הבליסטיים שלה ולא הפסיקה את תמיכתה בארגונים שלוחים באזור. לפיכך, האפשרות לחידוש הלחימה נותרה קיימת.

אבל הלקח המרכזי חורג מאיראן. טילי Patriot ו- THAAD הם אמצעים יקרים, מורכבים ובעלי זמני ייצור ארוכים. צריכה של מאות מהם בתוך תקופה קצרה מעוררת שאלה משמעותית לגבי יכולתה של ארצות הברית להתמודד עם מלחמה נוספת או מקבילה מול יריב חזק בהרבה, ובראש ובראשונה סין.

לפיכך, שתי המערכות האחרונות המחישו שתי מסקנות מנוגדות אך משלימות: מצד אחד, ארצות הברית ובעלות בריתה הוכיחו יכולת מרשימה להתמודד עם מתקפות המוניות ומשולבות של טילים וכטב"מים באמצעות מערך הגנה רב־לאומי ורב־שכבתי. מצד שני, הן הוכיחו עד כמה קשה לקיים הגנה כזו לאורך זמן כאשר היא מבוססת במידה רבה על מיירטים יקרים שהמלאי שלהם מוגבל.
האתגר המרכזי לעתיד אינו אפוא רק לייצר יותר מיירטים, אלא לשנות את כלכלת ההגנה האווירית :להוסיף מיירטים זולים יותר, נשק אנרגיה מוכוונת, לוחמה אלקטרונית ואמצעים לא־קינטיים, ולשלב את כולם באמצעות חיישנים, נתונים ושליטה ובקרה מהירים יותר. זהו אולי הלקח האסטרטגי החשוב ביותר שהפיק צבא ארצות הברית מההתמודדות עם מתקפות הטילים והכטב"מים האיראניות.

Patriot interceptor launching. (U.S. Army) (Official Army photo)

An SM-3 interceptor being launched.

Terminal High Altitude Area Defense (THAAD) interceptor launch. (DoD) (U.S. Army)

כללי וארגון

6. לקחי הצבא הסיני מהעימות בין ארה"ב לאיראן

17 באוגוסט 2026

What China's PLA says it is learning from the Iran war

לצבא הסיני אין ניסיון קרבי משמעותי כבר חמישה עשורים, דבר שאינו מאפשר לבחון את מאמצי המודרניזציה שלו בקרב. לכן אין זה מפתיע שהעימות עם איראן מעניין אותו מאוד. נראה שהכיוונים אליהם פנתה סין מקבלים אכן תמיכה – לוחמה אינטליגנטית מערכתית המאפשרת התמודדות עם צבאות גדולים אחרים. יתרון בלחימה אינו מושג מיתרון של פלטפורמה מסוימת אלא **מצירוף מהירות, חוסן, ויעילות כלכלית, של המערכת כולה. זו המחברת חיישנים, מקבלי החלטות, מערכות נשק, לוגיסטיקה ומידע**. [המידע במאמר מובא

ממקורות צבאיים סיניים שונים עם קישורים למקורות. המונח "מערכת" בתרגום מתייחס למובן הרחב שצוין. המתרגם]. להלן כמה מהתובנות:

1. **גישה וסמנטיקה** - במאמר שפורסם באקדמיה הסינית למדע צבאי ב-12/04 נטען שמלחמה זו משקפת מעבר מ-"עימות בין כוחות צבאיים" ל-"תחרות בין מערכות" במובן שהוזכר. הדיון במאמר עוסק בפיקוד מבוזר, תקיפת נקודות כובד משמעותיות, והתשה זולה. כל אלה מביאים למה שהם מכנים "לוחמת גרילה של מערכות". במקום לעסוק ביתרון פלטפורמה מול פלטפורמה, יש לתעדף שיבוש רשתות המערכת המאפשרת לפלטפורמות להפעיל כוח. במאמר שפורסם יום למחרת נטען שהעימות בין ארה"ב לאיראן משקף מעבר מ-"הרג לינארי מונהג אדם" ל-"רשתות הרג מונָעות בינה מלאכותית [ב"מ]".
2. **שילוב אמצעים זולים וגישה רשתית** - תאורטיקנים סינים אחרים מתייחסים לעימות כתומך גישות קודמות לבניין הכוח שלהם: רשתות מודיעין בנויות מראש; שילוב חיישנים, מערכות שו"ב, כלי נשק, ומערכות לא מאוישות; היכולת של אמצעים זולים ורבים לחדור הגנות מתוחכמות ויקרות; ומימוש הגנ"א בעזרת כלים בלתי מאוישים זולים במקום טילי יירוט יקרים. הם התייחסו גם לחולשות שבגישה זו: למידה מוטעית של ב"מ כתוצאה מנתונים לא מעודכנים או מוטעים משבשת מערכות הפקת מטרות; תקיפת צמתים קריטיים ברשת יכולה לשבש יכולות, והגברת הסיכון לבסיסים מרכזיים ומתקני פיקוד בשל אטרקטיביות הפגיעה בהם.
3. **בינה מלאכותית** (ב"מ) מהווה את עיקר היכולת אבל תוכנה אינה חשובה יותר מההכנות. חוקר סיני העריך ששנים של איסוף מודיעין טכני ואנושי, מיפוי ומעקב פעילות ותרגילים חוזרים, סיפקו למערכות ב"מ אמריקניות את היכולת המהירה לייצר מטרות. מכאן חשיבות רבה להכנות ולאיכות המידע המשמש ללמידה. חוקרים אחרים התייחסו לשימוש במערכת Maven [מערכת שו"ב מונעת ב"מ של משרד המלחמה האמריקני], שילוב אינטליגנטי של מידע (לרבות לוויינים, מודיעין אותות, חוזי מכטב"מים, ל"א, ומידע גלוי. כולם במטרה לייצר תוכניות תקיפה וסגירת מעגלי אש), תיעדוף מטרות, תכנון נתיבים, תקיפות אוטונומיות, ושילוב אדם מכונה [MUM-T]. ב"מ אינה נמצאת בנקודה מסוימת בתהליך אלא משולבת בכולו. כל אלו גישות שנחקרו ויושמו בסין לפני העימות הנוכחי. ניתן בעזרת עימות זה לבדוק את ההנחות הללו בשדה הקרב האמיתי.
4. **כלכלת חימושים** - העימות הנ"ל מחדד את הצורך בניהול כלכלת חימושים בעיקר של מערכות הגנה אווירית ומפני טילים. חוסר איזון בין האיומים ואמצעי ההגנה העסיק את הסינים והם חקרו את מערכות ההגנה והיירוט בעימותים בין איראן לארה"ב וישראל. הם זיהוי כיסוי מוגבל, רגישות לפגיעה בקרב, עלויות ייצור גבוהות, ומחסור במיירטים. החוקרים הסיניים התייחסו גם להשפעת שילוב ב"מ במערכות היירוט האמריקניות על זיהוי מטרות רבות וביזור המענה ממשגרים במיקומים שונים.
5. **שילוב אמצעים** - חוקרים מח"א הסיני תיארו את העימות כהתשה התקפית-הגנתית בקנה מידה גדול של כטב"מים. בחינה של העימות באיראן יחד עם העימותים באוקראינה ובעזה, זיהתה שלושה נושאים: מבצעים מבוזרים בממדים שונים, שילוב כלי נשק מתוחכמים וכלי נשק זולים, ושיתוף פעולה אוטונומי. מאמרים נוספים הצביעו על הצורך בשילוב מערכות מתוחכמות עם חיישנים זולים ומיירטים, וכן ביזור נדרש של צמתים קריטיים במערכת ההגנה כדי לאפשר שרידות של המערכת. התעשייה הסינית פרסמה גישה דומה למערכות יירוט כטב"מים: שילוב של טכנולוגיות טילים, תותחים, ל"א, לייזרים ומערכות HPM. המטרה, מעבר להשמדת האיום, היא לשפר את יחס עלות היירוט מול מחיר האיום, ושימור יכולת ההגנה במהלך התקפות רוויה ממושכות.
6. **שרידות** - אנליסטים סיניים הסיקו מסקנות דומות לגבי שרידות המערכת במובנה הרחב. בעבר הם ביקרו תהליכי סגירת מעגלי אש לינאריים החשופים לשיבוש תקשורת או פגיעה בנקודת כובד כלשהי בתהליך. הם הציעו גישה רשתית דינמית שיכולה לנתב מידע מחדש גם במצבי שיבוש ופגיעה. ביזור רשתי וגיבוי מאפיינים לדעתם את מלחמת איראן. מחקרים אחרים הראו את היכולת המקומית לשמר תפקוד לאחר פגיעה בפיקוד המרכזי. המטרה היא שימור מערכת הלחימה גם בעת פגיעה בצומת מרכזית.
7. **שרשרת האספקה ותשתיות קריטיות** – ההיגיון שמאחרי הגברת השרידות תקף גם לשרשרת האספקה. חוקרים סיניים הצביעו על קישור חזק בין מעגל האש ויכולת שיבוש מערכת היריב לבין הפגיעה בשרשראות אספקה קריטיות (שדות תעופה, נמלים, מחסנים, קווי צינורות, תשתית אנרגיה, ומרכזי עיבוד

נתונים). דו"ח אחר של המשרד לביטחון המולדת הסיני הצביע על מסגרת מחשבתית דומה של "לוחמת תשתיות" בדגש על תקיפת אנרגיה, תחבורה, מוסדות פיננסיים, תשתית דיגיטלית, ובמיוחד ענני מידע מסחריים ומרכזי נתונים. בנוסף ציינו את תפקידה הגובר של ב"מ באיסוף מידע מודיעיני, עיבודו ויצירת תקיפות מדויקות. לכן קיימת חשיבות גבוהה לפגיעה בתשתית התמיכה הפיזית של ב"מ.

8. **מה מעניין את הסינים** - בסימפוזיון באפריל 2026 הודגשו כמה מרכיבים של העימותים הנוכחיים: לוחמה מרחוק מבוססת טילים וכטב"מים, מבצעים אסימטריים, שימוש בקנה מידה רחב בב"מ, מניעת גישה (A2/AD - Anti-Access and Area Denial), פער העלות בין אמצעי התקיפה הזולים למיירטים היקרים כמו THAAD ו-Patriot, מלאי החימושים, יכולת הבסיס התעשייתי הביטחוני, ופגיעות מתקניה הקדמיים של ארה"ב.

הפרסומים הנ"ל לא מצביעים בהכרח על עמדות רשמיות ותוכניות קונקרטיות של הצבא הסיני. הם כן מראים כוונה ללמוד מניסיון העימות הנוכחי ולבדוק את תהליכי בניין הכוח הקיימים שמיישמים להערכתם עקרונות דומים. הלקחים משמשים לזיהוי חולשות ותיעדוף פיתוח.

המתכננים האמריקנים צריכים ללמוד מתהליך הלמידה הסיני. הלקחים אינם מושגים רק מהצלחה איראנית/אמריקנית של מערכת או טקטיקה מסוימת אלא מנתונים רבים, כמו: תקיפות כושלות מצביעות על מגבלות חיישנים, חדירה מוצלחת מגלה סדקים בשכבות ההגנה, צריכת מיירטים מצביעה על צרכי התחמושת הן ההגנתית והן ההתקפית הנדרשת, תקיפת בסיסים ותשתיות לוגיסטיות מאפשרת בחינת הנחות על חוסן המערכת. הלקח שלהם אינו נקודתי לגבי מערכת נשק או טקטיקה אלא נוגע לשילוב המערכתי של הכנה מודיעינית, קבלת החלטות מהירה בסיוע ב"מ, ביזור מערכות לא מאוישות, תקיפה רחבה מבוקרת עלות, ורשתות התקשורת והמידע התומכים בכל התהליך.

להערכת הסינים, על סמך תפיסתם את התפתחות הלוחמה המודרנית, לקחי העימות באיראן מחזקים, ככלל, את כיווני בניין הכוח שכבר מיושמים. שמים דגש על יכולות שתומכות במהירות, ביזור, חסינות ויחס עלות-תועלת גבוה של מערכות לחימה.

[כללי וארגון]

7. מומלץ לעיון

30 ביולי 2026

[Defeating the Drones: The Airman's Imperative to Defend from Small Uninhabited Aerial Vehicles]

סקירה מעניינת על תפיסת ההגנה החדשה לבסיסים ברום הנמוך (ארה"ב): עוברים מפתרון בודד למערכת של מערכות System-of-Systems Approach: ארכיטקטורה מודולרית המשדרגת את מעטפת ההגנה.

שילוב מודולרי של חיישנים: סנכרון בין גילוי מכ"מי, אקוסטי, אופטי ורדיו (RF) ליצירת תמונה אווירית היקפית וללא שטחים מתים. **אמצעי תגובה/סיכול מגוונים**: שילוב חכם בין יכולות רכות (חסימות אלקטרוניות/EW) ליכולות קשות (נשק לייזר, מיירטים זולים, רקטות ותותחים) בהתאם לסוג האיום ויחס העלות-תועלת.

[כללי וארגון]

יבשה

8. כרב"ם צ'כי–אוקראיני הדגים גרירת תותח ונשיאת תחמושת

21 ביולי 2026

[UNEX UGV passes major test towing a 3.2 tonne howitzer]

רכב בלתי מאויש בגודל של משאית קטנה הדגים גרירה של תותח בשדה קרב בעודו נושא יותר מטונה של מטען נוסף בו זמנית, הישג שיכול לאפשר ליחידות קו חזית להפחית את מספר כלי הרכב והחיילים הדרושים למשימות לוגיסטיות. חברת ABRIS DG הודיעה כי הרכב UNEX השלים ניסויים משותפים עם יחידה צבאית, כשהוא גורר תותח D30 במשקל 3.2 טון ובו זמנית נושא מטען במשקל 1.2 טון.

D30 הוא תותח נגרר בקוטר 122 מ"מ שתוכנן על ידי הסובייטים, ונמצא בשימוש פעיל על ידי צבאות רבים במשך עשרות שנים. גרירת נשק בגודל כזה דורשת בדרך כלל רכב ייעודי עם צוות מתאים, מה שמותיר יחידות ארטילריה תלויות בשרשרת של רכבי תמיכה ואנשי צוות. UNEX היא פלטפורמה רובוטית אמפיבית שפותחה בשיתוף פעולה צ'כי-אוקראיני, המבוססת על מערכת הנעה חשמלית. מערכת הנעה זו כוללת שני מנועים בהספק של 32.7 קילוואט כל אחד ומשתמשת בסוללות ליתיום-יון, המאפשרות עד שש שעות פעולה רציפה. לרכב קיבולת מטען מדורגת של עד 1,700 ק"ג ומהירות מרבית של 20 קמ"ש, והוא ניתן לשליטה ממרחק של יותר מ-10 קילומטרים.

רכב שיכול לגרור רק ציוד כבד עדיין מחייב רכב שני כדי לשאת תחמושת, דלק או אספקה אחרת לאותה עמדת ירי, בעוד שרכב המוגבל אך ורק לנשיאת מטען אינו יכול לסייע בהעברת ההוביצר עצמו לאחר שצריך לשנות עמדת ירי. על ידי ביצוע שני הדברים בו זמנית בהצלחה, UNEX הדגים יכולת לוגיסטיקה מאוחדת המאפשרת לפלטפורמה בלתי מאוישת אחת להחליף את מה שהיה דורש שני כלי רכב נפרדים ואת הנהגים הנלווים אליהם. הדבר מביא להפחתה משמעותית במספר אנשי הצוות החשופים לסכנה במהלך משימות אספקה מחדש ומיקום מחדש ליד קו חזית פעיל.

לרכב שלדת צמיגים רחבה שתוכננה לחלק את משקל הרכב באופן שווה כדי להפעיל פחות לחץ קרקע מאשר חייל הולך, מה שמאפשר לפלטפורמה לחצות שטח בוצי, לא אחיד או ממוקש, שהיה מסוכן הרבה יותר עבור צוות אנושי או רכב גלגלים קונבנציונלי. ABRIS DG הדגים את התכנון בלחץ נמוך הזה בתצוגות ציבוריות על ידי נהיגת הפלטפורמה העמוסה במלואה מעל צלחת קרמיקה וכוס קפה מבלי לשבור אף אחד מהם, מה שממחיש עד כמה משקל הרכב מתפזר באופן שווה על פני הצמיגים שלו גם תחת עומס כבד. משרד ההגנה של אוקראינה אישר רשמית את הפלטפורמה לשירות, ואימץ אותה במיוחד בשל יכולתה האמפיבית והפחתת לחץ הקרקע בתפקידי לחימה ולוגיסטיקה בשטח בוצי, רטוב ומזוהם במוקשים, שהפכו לחלק משמעותי מקו החזית במלחמה זו.

צבא ארה"ב בחר ב- UNEX כאחת מחמש פלטפורמות מנצחות בתחרות XTech Edge Strike Ground Competition, ניסוי שדה שערך רג'ימנט הפרשים השני בוילסק, גרמניה, שם המערכת גברה על מתחרים שנבחרו מתוך מאגר ראשוני של 170 הצעות על ידי הדגמת יכולתה לגרור Joint Light Tactical Vehicle, רכב קרב עם גלגלים שמשקלו בדרך כלל יותר מ-6,000 קילוגרמים בהתאם לתצורה, ובמקביל שיגור רחפני FPV ישירות מהפלטפורמה. תוצאה זו העניקה ל-ABRIS DG, שעבדה באמצעות שותפתה האמריקנית Mountain Horse LLC, גישה לחוזה ל-10 שנים במסגרת Global Tactical Edge Acquisition Directorate של צבא ארה"ב, מסלול רכש המאפשר ליחידות צבא להזמין את המערכת ישירות במקום להמתין לתוכנית רכש נפרדת וייעודית.

יבשה

9. צבא ארה"ב יסייע לאיתור יצרני רכיבים קריטיים במנוע טנק אברמס

22 ביולי 2026

Army partners with industry to alleviate Abrams engine supply chain

טנקי אברמס מונעים ע"י מנועי טורבינה, אשר מיוצרים ע"י חברת Honeywell. מסתבר, לפי הכתבה, שטנקים רבים מושבתים בגלל חוסר במנועים כחלקי חילוף. מסתבר גם שייצור המנועים מתעכב בגלל רכיבים קריטיים, שמסופקים בדרך כלל ע"י קבלני משנה – לעיתים תעשיות קטנות או מיוצרים בטכנולוגיות ייחודיות.

בצעד בלתי שגרתי, צבא ארה"ב ארגן "hackathon" למציאת יצרנים/ספקים של 166 רכיבים קריטיים שמעכבים את ייצור הטורבינות. מתוך 166 אלה, יש לצבא ארה"ב זכויות ייצור של 122 רכיבים. לגבי 122 אלה, הצבא יפרסם ADI (Area of Interest), כדי לאתר יצרנים פוטנציאליים וגם ספקים של חומרי גלם דרושים. מניחים שתהיה היענות גם מיצרנים שרגילים לעבוד עם הצבא והתעשייה הביטחונית וגם כאלה שיראו בכך הזדמנות להצטרף לשוק זה. הצבא מעוניין לרכוש זכויות ייצור גם ליתר 44 סוגי רכיבים קריטיים.

צוין מקרה מיוחד שאין לו פתרון: הגלגל המניע (אימפלר) של הטורבינה מיוצר ע"י היצרן היחידי בארה"ב בטכנולוגיה של "חשמל בוואקום".

מקווים לחתום הסכמי ייצור למרבית הרכיבים הבעייתיים (עם יצרנים שייענו) עד אוקטובר ש"ז.

יבשה

10. רש"ק אחד שיתאים לפלטפורמות ולשימושים רבים

24 ביולי 2026

One Warhead, Many Platforms: BAE Systems Launches BlackThorn

BAE Systems מתקדמת לעבר סוג חדש של מטענים בשדה הקרב, ומציגה משפחה של ראשי נפץ רב-משימתיים שנועדו לספק אפקטים גמישים עבור מערכות נשק מתפתחות.

BlackThorn, הבנוי סביב ארכיטקטורה מודולרית, נועד למזג אפקטים של שונים של רשק"ים בפלטפורמה אחת. הוא מגיע בשלוש גרסאות: 40 מ"מ ליישומים קלים, 70 מ"מ למשימות טקטיות רב-משימתיות ו-120 מ"מ לאפקטים משופרים.

ראש הנפץ מתאים לאינטגרציה עם מגוון רחב של פלטפורמות אוטונומיות, כולל אפקטים חד-כיווניים, מערכות נגד רחפנים/מל"טים, טילים וכלי רכב קרקעיים לא מאוישים.

חברת Frankenburg Technologies האסטונית תהיה הראשונה שתאמץ את ראש הנפץ BlackThorn מהדור החדש, ותשלב אותו עם טיל ההגנה האווירית לטווח קצר Mark I שלה.

BAE Systems ציינה כי השתמשה במידול, סימולציה והנדסה דיגיטלית כדי להאיץ את פיתוח BlackThorn, ולאחר מכן ערכה ניסויים כדי לאמת את הביצועים.
החברה מציגה את האמצעי החדש כתגובה לביקוש לתחמושת רב-תכליתית שניתן להתאים אותה למספר פלטפורמות במקום לבנות בנפרד עבור כל אחת מהן, עם דגש על ייצור הניתן להרחבה (סקאלביליות) ועלות נמוכה יותר.

יבשה

11. הפנטגון מחפש פתרון מהיר של חימוש ארוך טווח

27 ביולי 2026

Pentagon Calls for cheaper long range strike weapons, with testing in just 3 months

יחידת החדשנות במשרד ההגנה האמריקני –DIU (Defense Innovation Unit) מכינה פנייה לתעשיות בבקשה לקבלת הצעות לפרויקט דחוף של חימוש אוטונומי ארוך טווח: GBAM (Ground Based Affordable Mass). מדובר בפרויקט מזורז של פיתוח, ניסויים וייצור סדרתי, כאשר הפרמטרים העיקריים הנדרשים הם:

- מחיר החימוש עד 250 אלף דולר
- ניסויי הדגמה תוך 60-90 יום – ע"י תעשיות שנבחרו בתגובה לפנייה
- ייצור סדרתי תוך 12-18 חודשים. כושר ייצור – לפחות 100 מערכות לחודש
- טווח מינימלי 600 מייל ימי
- משקל הרש"ק לפחות 16 ק"ג (רצוי אפשרות להגדלה ל-45 ק"ג)
- זיהוי אוטומטי של מטרות והנחייה אוטונומית עד למטרה
- חסינות לפעולה במצבים של חסימת GPS
- ניתן להציע טיל או כטב"ם
- החברות שישתתפו בהדגמה (בנובמבר ש"ז) יקבלו 250 אלף דולר כל אחת
- הפרויקט מתוקצב בשלב זה ב-250 מיליון דולר.

יבשה

12. מערכת רובוטית לשיגור רחפנים שולבה בכרב"מים

27 ביולי 2026

Robotics firm unveils tech to turn ground robots into drone bases

חברת Target Arm (חברת רובוטיקה אמריקנית קטנה) הודיעה כי מערכת Ralar 2 שלה משתלבת כעת עם הכרב"מים Hunter WOLF ו-WOLF-X של חברת HDT Global. המערכת המשולבת מאפשרת לרחפנים להמריא, לנחות, להיטען מחדש ולהמריא שוב מרכבים הנמצאים בתנועה, ללא נוכחות של מפעיל אנושי. השילוב בין הרובוטים הגלגליים, המסוגלים לשאת ציוד ללא נהג אנושי, לבין מערכת Ralar 2, יוצר למעשה בסיס רחפנים נייד ואוטונומי.
ברוב המקרים, רחפנים דורשים פלטפורמה נייחת כדי להמריא ולנחות (כלומר, על הרכב או הספינה לעצור לחלוטין ולרוב נדרש מפעיל אנושי). דרישה זו גוזלת זמן, מפחיתה יעילות ומעלה את הסיכון המבצעי – במיוחד במצבים שבהם עצירה הופכת את הרכב למטרה חשופה.
לפי Target Arm, מערכות Ralar מסירות את המגבלה הזו. הטכנולוגיה משלבת בינה מלאכותית ומערכות אוטונומיות המאפשרות תהליך מלא של המראה, נחיתה, טעינה ושיגור מחדש תוך כדי תנועה (ביבשה, באוויר או בים), ללא מפעיל. בסרטון שפורסם ניתן לראות את המערכת מותקנת על גבי פלטפורמה רובוטית נמוכה שנועדה לנוע בשטח קשה. כלי רכב בלתי מאוישים כמו Hunter WOLF מאפשרים להוביל ציוד ולסייר באזורים

מסוכנים מדי עבור חיילים. הוספת היכולת לשמש כמשטח המראה לרחפנים מרחיבה משמעותית את תפקודם, ללא צורך בצוותים נפרדים.

סרטון

יבשה

13. חברת ריינמטאל זכתה בחוזה לייצור התומ"ת הבריטי העתידי RCH 155

2 באוגוסט 2026

Rheinmetall wins major contract to build British Army RCH 155 Howitzer guns

הצבא הבריטי נשאר ללא ארטילריה קנית, לאחר שהתומ"תים הישנים AS-20 נתרמו לאוקראינה. כפתרון ביניים רכשו הבריטים את תומ"ת Archer השבדי. בימים אלה נחתם חוזה עם החברה הגרמנית ריינמטאל ל-72 תומ"תים חדשים שייוצרו במפעלים Telford בבריטניה.

תומ"ת RCH 155 בנוי על תובה של רק"ם בוקסר 8x8. החוזה לתומ"תים נחתם למעשה עם חברת "ARTEC" (שותפות של Rheinmetall ו-KNDS) – יצרן הבוקסר.

"מודול התובה" ייוצר במפעל של KNDS ב-Stockford ומודול התותח ב-Telford

הצריח של RCH 155 עם התותח מבוסס, מבחינת התכנון הבסיסי, על הצריח הבלתי מאויש של התומ"ת הגרמני PzH 2000, אבל עם בטן של 30 במקום 60 פגזים.

להלן התכונות העיקריות של תומ"ת RCH 155:

הצוות המפעיל: שניים, ממוקמים בתובה

הטווח בירי של תחמושת סטנדרטית 30 ק"מ, עם שת"ת – 40 ק"מ, עם V-LAP 54 ק"מ עם פגזי "וולקנו" – 70 ק"מ ועם הנעה רקטית/מגח 80-100 ק"מ.

קצב אש 8 לדקה (3 דקות), מטח רצוף סימולטני "MRSI"

הבטן: 30 פגזים ו-144 מטענים מודולריים. טעינה אוטומטית, כוללת תיאום המרעום

משקל התומ"ת 39 טון; הנעה – דיזל 815 כ"ס

מדובר בחוזה משמעותי מאד מבחינת הארטילריה הבריטית, שתקבל 72 תומ"תים (בשנים 2028-2031) ומבחינת התעשייה הבריטית – במיוחד מפעל Telford, שיכנס לייצור של תותחים כבדים.

החוזה מתייחס גם להעברת ידע טכני לייצור ולתחזוקה.

מחיר התומ"ת 12.5 מיליון לישט.

יבשה

14. רכב אוטונומי לאספקה לוגיסטית

2 באוגוסט 2026

US Army awards Rheinmetall hybrid logistics contract for Battle field resupply

צבא ארה"ב חתם על חוזה עם חברת ריינמטאל לפיתוח של רכב אוטונומי המיועד לאספקה לוגיסטית לרמת המחלקה.

ריינמטאל תפעיל, כקבלני משנה בפרויקט, את חברת Harbinger – כיצרן הפלטפורמה, חברת Forterra – כמפתח התוכנה האוטונומית וחברת Primorial Labs – כמפתחת הממשק אדם-מכונה "Anura" לתרגום של פקודות מילוליות להפעלת הרכב.

הרכב צריך לנוע בהנעה חשמלית למרחק מינימלי 105 מייל; בסה"כ הטווח 599 מייל ומהירות מרבית 65 mph.

כמו כן צריך לאפשר הספקת אנרגיה לגורמים אחרים בהספק של 350 קילוואט.

ע"י שינוי המרחק בין הסרנים ניתן לשנות את ממדי הפלטפורמה.

כושר העמסה 8.2 טון והמשקל הכולל 11.8 טון.

החוזה הנוכחי הינו חלק בתוכנית הכללית של צבא ארה"ב למודרניזציה של הלוגיסטיקה בשדה הקרב בהתבסס, בין היתר, על לקחי המלחמה באוקראינה.

אין בכתבה פירוט על היקף החוזה, מחיר, תוכנית, לו"ז וכו'.

The Harbinger Praesidia hybrid vehicle platform serves as the baseline for the autonomous logistics vehicle being developed by American Rheinmetall under the U.S. Army's Project Sustainment program.
(Picture source: Harbinger)

יבשה

15. הפנטגון בחר בחברות לוקהיד ו–nLight לפיתוח נשק לייזר

11 ביולי 2026

Pentagon picks Lockheed, nLIGHT for laser defense project

לאחרונה הכריז הפנטגון על כך שבחר ב- Lockheed Martin ובחברת nLIGHT להוביל פיתוח של לייזרים רבי עוצמה אשר ישמשו את צבא ארה"ב נגד כטב"מים ובעתיד גם נגד טילי שיוט. בהודעה נאמר ששתי החברות זכו בחוזים במסגרת התוכנית Joint Laser Weapon System (JLWS). בשלב הראשון הוקצו 86 מיליון דולר וכלל התוכנית יוכל להגיע ל 847 מיליון דולר. בהודעה לא צוין משך הזמן לפיתוח אבות הטיפוס. בשלב הראשון מדובר באב טיפוס בהספק לייזר של 150 קילו-וואט כדי לתת מענה לצרכים מיידיים כמו משימות נגד כטב"מים. בהמשך מתוכננים אבות טיפוס בהספקי לייזר 300 עד 500 קילו-וואט להגנה יעילה נגד טילי שיוט.

במאמץ מקביל יפותח מקור לייזר אחר במסגרת תוכנית High Energy Laser Scaling Initiative. גם במקרה זה מדובר בלייזר עם עוצמה של 500 קילו-וואט. באופן כללי, הפנטגון מצפה שמערכות אלה תהיינה מזוודות במכולות הניתנות להתקנה על פלטפורמות קרקעיות וימיות.

מנכ"ל היחידה לנושאי חיישנים ומערכות משימה בחברת לוקהיד-מרטין ציין בהודעה לציבור שהחברה גאה להוציא בזמן הקרוב לשטח אבטיפוס של מערכת טקטית, זאת על ידי שימוש בידע של החברה בהקטנת ממדים, הקטנת משקל והקטנת צריכת הספק. כל זה בשילוב עם תכנון מערכת מוקשחת שיאפשר להכליל במהירות את מערכת הלייזר במכולות. החוזה הוא של היחידה Lockheed Martin Aculight שהוקמה ב 2008 כאשר לוקהיד-מרטין רכשה את חברת Aculight שהתמחתה באמצעי נגד, מכ"ם לייזר, נשק מוכוון אנרגיה וגם מוצרים רפואיים.

מנכ"ל ויו"ר nLIGHT ציין כי "החוזה משקף את הרחבת המיקוד של משרד המלחמה בנשק מוכוון אנרגיה, מפיתוח אבות טיפוס עד לפריסת מערכות בשטח עם יכולות המתמזגות עם האסטרטגיה של החברה להתקדם מעבר לתוכניות הדגמת יכולת לכוון פלטפורמות הניתנות לייצור ואשר ניתנות לפריסה בסביבה קרקעית וימית. (nLight ציינו שהחלק הראשון של התוכנית הוא בהיקף 44 מיליון דולר כאשר התקרה נקבעה ל 627 מיליון דולר. עדיין לא התקבלה הבהרה ממשרד ההגנה).

הפנטגון מעוניין מאוד לפרוס מערכות נשק לייזר במהלך העימות עם איראן בו התבסס האויב על כטב"מים זולים, טילים ורקטות כדי להכניס לרוויה את מערכות ההגנה האווירית ולגרום למחסור במיירטים יקרים. בעוד שיכולות של אבות טיפוס של מערכות נשק לייזר הודגמו, בכירים במשרד ההגנה מקווים שמערכות זולות יותר עם יכולות בנות קיימא תיכנסנה לשימוש במערכות הגנה אווירית. בפועל משרד ההגנה היה איטי בפריסת מערכות נשק לייזר בעוצמה גבוהה בגלל בעיות טכנולוגיות.

יבשה

16. בארה"ב הודגמה מערכת לייזר לשימוש כפול: הקרנת הספק למרחקים, ומשימות הגנה

24 ביולי 2026

Scientists demonstrate dual-use laser system for power beaming and counter-UAS operations

חוקרים ממעבדת המחקר של הצי האמריקני (NRL), בשיתוף עם חברת בואינג, מרכז מערכות הרכב הקרקעי של צבא ארה"ב (DEVCOM GVSC) וגורמי מפתח נוספים מהצי, חיל הנחתים והצבא, הדגימו בהצלחה מערכת לייזר בעלת שימוש כפול: היא משלבת יכולת העברת הספק אלחוטית למרחקים ארוכים יחד עם מעבר מהיר למשימות הגנה ממוקדות אנרגיה.

ההדגמה התבססה על מערכת לייזר המותקנת על רכב, ממנה שידרו אנרגיה אל מקלטים ייעודיים במיקום מרוחק. מיד לאחר מכן, אותה מערכת לייזר עברה ללא כל עיכוב לטיפול באיום אווירי מדומה, ובכך הוכיחה יכולת לבצע את שתי המשימות המבצעיות הללו במקביל וללא הפרעה לפעילות השוטפת.

בניגוד לניסויים קודמים שנערכו בתנאי מדבר אידיאליים ומבוקרים היטב, הניסוי הנוכחי התקיים בסביבות שטח ריאליסטיות לחלוטין ובתנאי מזג אוויר קשים במיוחד – כולל סופות שלגים שהגיעו לתנאי ראות קשים מאוד – מה שאיפשר לצוותים לאסוף נתונים חיוניים הנדרשים לשיפור המערכת לקראת שימוש מבצעי אמיתי.

המערכת עושה שימוש בלייזר שכבר פותח והופעל בשטח על ידי חיל הנחתים האמריקני עבור יישומי אנרגיה מכוונת. כאשר הוא משולב עם מקלטים סולאריים בעלי יעילות גבוהה ומערכות ניידות לייצור כוח ברכבים, נוצר נתיב מעשי יעיל לאספקת אנרגיה מבוזרת ועמידה המפחיתה את התלות בגנרטורים התלויים בדלק.

נוסף על כך, הניסוי אימת את עמידות המערכת ואת פשטות התחזוקה וההפעלה שלה בשטח, כאשר החוקרים הצליחו לתקן במהירות רכיב מערכת מרכזי בתנאים מבצעיים אמיתיים, תכונה קריטית להפעלה על ידי לוחמים צעירים בשטח.

לאור הצלחת ההדגמה, השלב הבא בתוכנית יכלול ביצוע הדגמות נוספות ישירות מול לוחמים מהנחתים, הצבא והצי, כדי לאסוף משוב משתמשים ראשוני ולהמשיך להתאים את המערכת לצרכים המבצעיים בשטח.

יבשה

17. גרמניה והולנד רוכשות רק"ם לחי"ר מסוג RCT30

10 באוגוסט 2026

Germany and the Netherlands buy 69 more RCT30 infantry fighting vehicles

הנגמ"ש RCT30 מבוסס על השלדה האופנית של Boxer ועל הצריח בקוטר 30 מ"מ של Puma

גרמניה והולנד ירכשו עשרות נגמ"שים אופניים נוספים מסוג RCT30, במסגרת מיזם משותף של החברות KNDS Deutschland ו-Rheinmetall ותוכנית חימוש שיתופית.
על פי הודעת KNDS, גרמניה תקבל 35 רכבים נוספים – מעבר ל-150 היחידות שכבר הוזמנו – והולנד תרכוש 34 רכבים נוספים, כך שהיקף הרכש הכולל יגיע ל-106 יחידות. החברה לא חשפה את שווי העסקה, אך ציינה כי הזמנת המשך זו מהווה מימוש אופציה הכלולה בחוזה משנת 2025, בשווי 4.7 מיליארד אירו, לאספקת 222 מערכות. העסקה הוזמנה על ידי הארגון לשיתוף פעולה בחימוש (OCCAR) – סוכנות רכש אירופית המנהלת תוכניות חימוש משותפות.
"הרכש המשותף של המערכת, והיקפי הייצור הגדולים יותר הנובעים מכך, מאפשרים לא רק אספקה מהירה יותר," הוסיף בהודעה מנכ"ל KNDS Deutschland. "יש לכך גם השפעה חיובית וישירה על ההכשרה והלוגיסטיקה, וזה מבטיח יכולת פעולה משותפת (interoperability) בין הכוחות המזוינים [של גרמניה והולנד]."
חברת KNDS ציינה כי פיתחה את Boxer RCT30 כ"עמוד השדרה" של "הכוחות הבינוניים" (Medium Forces) החדשים של גרמניה – קטגוריית כוחות בעלי ניידות גבוהה המגשרת על הפער בין חי"ר קל לבין יחידות שריון כבדות. מודרניזציה מסוג זה עולה בקנה אחד עם חזונו של הקנצלר Friedrich Merz להפוך את הצבא הגרמני (הבונדסוור) ל"צבא הקונבנציונלי החזק ביותר באירופה".
עיצוב הרכב מבוסס על השלדה האופנית של Boxer ועל הצריח החמוש בקוטר 30 מ"מ של הנגמ"ש Puma.
בשירות הצבא הגרמני, Boxer RCT30 מכונה "Schakal" והוא מסוגל להתמודד עם כטב"מים וכלי טייס אחרים. כמו כן, הוא מצויד במערכת נ"ט MELLS (מערכת טילים מונחים קלים ורב-תכליתיים - Multi-Role Light Guided Missile System) מבית Eurospike, ומסוגל לפגוע בטנקי מערכה.
ארגון OCCAR מסר בהודעה בנושא כי הרכש המשותף והנוסף של הרכב מביא את סך ההשקעה החדשה בתוכנית Boxer לכ-6.5 מיליארד אירו – וזאת ב-12 החודשים האחרונים בלבד.
העסקה "מדגישה את תפקידה של OCCAR בקידום תוכניות ביטחון משותפות, המחזקות את יכולת הפעולה המשותפת (interoperability), מגדילה את יעילות הייצור ומשפרות את המוכנות המבצעית של המדינות המשתתפות", כך מסר הארגון הבין-ממשלתי.
מוקדם יותר השנה, הודיעה הספקית הגרמנית Hensoldt כי קיבלה חוזה מחברת KNDS, בשווי של כ-290 מיליון אירו, לאספקת 288 מערכות אופטרוניקה דיגיטליות עבור רכבי Schakal (למעשה Boxer RCT30).
יבשה

18. צבא ארה"ב תומך בפיתוח פגז מְגַח סִילוֹן לטווח של 150 ק"מ

6 באוגוסט 2026

US Army Backs Development of Tiberius' 150-Km Ramjet Artillery Projectile

מערכת Sceptre (בעברית שרביט) של חברת Tiberius Aerospace נועדה להרחיב את הטווח והדיוק של תותחי 155 מ"מ לפי סטנדרט נאט"ו

צבא ארצות הברית חתם על הסכם עם Tiberius Aerospace לקדם את פיתוח הפגז הארטילרי Sceptre (שרביט) המונע במנוע מְגַח סִילוֹן (ramjet), שיכול לפגוע במטרות עד למרחק של 150 קילומטרים.
הסכם המחקר והפיתוח המשותף (CRADA) עם מרכז הפיתוח לחימוש של צבא ארה"ב (DEVCOM AC) הוא השותפות הראשונה בין תוכנית Sceptre לבין שירות ממשלתי אמריקני מאז שהפגז הוצג במאי 2025.
הפגז Sceptre, שנורה מהוביצר 155 מ"מ של נאט"ו, מתוכנן לעבור את מהירות מאך 3, להגיע לגבהים מעל כ-20 ק"מ, ולפגוע במטרות במרחק של עד 150 קילומטרים בדיוק של עד 5 מטרים, גם בסביבות ללא GPS. בניגוד לפגזים המסתייעים במטען הודף רקטי (מה"ר) המתבססים על דחף במשך זמן קצר, Sceptre משתמש במנוע מְגַח סִילוֹן (ramjet) עם דלק נוזלי כדי לספק הנעה מתמשכת לאורך רוב המעוף, וכך מגדיל משמעותית את הטווח וביצועי הארטילריה הקנית.
מערכת ההנעה משתמשת בדלק נוזלי רב-דלקי ומתאימה לדלקים צבאיים זמינים בקלות, לרבות דיזל, JP-4 ו-JP-8, מה שמפחית את דרישות הלוגיסטיקה והאספקה. היא גם לא מצריכה משגר חדש או פלטפורמת ירי מיוחדת, וזה שהופך אותה לתואמת עם תותחים קיימים בקוטר 155 מ"מ.

שדרוגים רציפים עם בינה מלאכותית

הפגז מצויד בארכיטקטורה מודולרית פתוחה מוגדרת תוכנה, שמאפשרת שדרוגי יכולת לאורך כל חיי השירות שלו. הוא משולב עם פלטפורמת GRAIL המופעלת על ידי בינה מלאכותית של Tiberius Aerospace, המאפשרת להוסיף במהירות יכולות חדשות, אלגוריתמים להכוונה, תוכנת משימה, אוטונומיה ושיפורים נוספים לאורך כל חיי השירות של התחמושת.
"על ידי חיבור דרישות תפעוליות עם הנדסה, בדיקות וייצור משולב, GRAIL מאפשרת לפגז זה להתפתח באופן רציף כתגובה לאיומים חדשים, ומאיצה את אספקת היכולות המשופרות לשדה הקרב," הסבירו בחברה.

נתיב פיתוח

ההסכם מגדיר מסגרת לשיתוף פעולה בין Tiberius Aerospace ל-DEVCOM AC במחקר ובפעילויות טכניות הקשורות לפגז Sceptre. CRADAs הוא מנגנון ותיק בצבא ארה"ב להאצת פיתוח טכנולוגיות עם התעשייה.
באפריל 2026, Tiberius Aerospace הפכה לחברה הראשונה שהשיקה פגז מְגַח סִילוֹן (ramjet) עם דלק נוזלי מתוך תותח 155 מ"מ בסטנדרט נאט"ו, שמהווה ציון דרך חשוב באימות הטכנולוגיות המרכזיות של פגז זה.

העסקה בארה"ב מגיעה אחרי הסכם דומה שחברת Tiberius חתמה עם משרד ההגנה הבריטי בספטמבר 2025 לקידום הפיתוח של פגז זה.

יבשה

19. ARX Robotics מְתַקפת בניסויים בצבא ארה"ב את צי הכרב"מים האוטונומיים GEREON

7 באוגוסט 2026

ARX Robotics validates GEREON autonomous fleet in major US Army trials

חברת ARX Robotics פרסה שמונה כלי רכב יבשתיים בלתי מאוישים מסוג GEREON לצד כוחות בריטיים במהלך תרגיל שנמשך חודש, Project Convergence-Capstone 6, ב-Fort Irwin. הכרב"מים ביצעו מגוון משימות סביב השעון, כולל מודיעין, תצפית וסיור (ISR), לוחמה אלקטרונית, פעולה נגד כטב"מים, אספקה לוגיסטית ופינוי פצועים.

נתונים ממטעדי צד שלישי, כולל מערכות מתוצרת L3Harris, MyDefence ו-Overview, שולבו ברשתות של כוחות לא אמריקניים שהשתתפו בתרגיל בדרגי החטיבה, האוגדה והגייס.

ניסויים לוגיסטיים בחנו טעינה ניידת ותפקוד לוגיסטי באמצעות פלטפורמת האנרגיה ATeMM של פלסן (Plasan ATeMM) במהלך פעילות שטח ממושכת. התרגיל הראה כי פלטפורמת GEREON המבוססת תוכנה (Software-defined) מסוגלת לפעול בהיקף נרחב ולהשתלב באופן אפקטיבי במבני כוחות רב-לאומיים של בעלות הברית.

ARX Robotics' GEREON UGV during the experiment. Credit: © ARX Robotics

יבשה

20. מערכת מיקרוגל נגד רחפנים וכטב"מים, להתקנה על רכב קרקעי

10 באוגוסט 2026

Epirus secures $11 million Marine Corps contract for HAVOC system

חיל הנחתים בארה"ב חתם על חוזה בשווי 11 מיליון דולר עם חברת Epirus, עבור מערכת נגד כלי טיס בלתי מאוישים, כולל רחפנים, שתותקן על כלי רכב קרקעיים.

במסגרת החוזה – הכולל גם הדרכה, שירות ותמיכה בתחזוקה - החברה תספק מערכת בעלת יכולת מבצעית עם הספק גבוה, באמצעות מיקרוגל (HAVOC) , שתשבית זמנית אמצעים אלקטרוניים. המערכת תכלול "מתקן חיבור אוניברסלי" כדי לשלב אותה עם כלי רכב מסוגים שונים: מאוישים ולא מאוישים. "רכש זה מדגיש את מחויבותו של חיל הנחתים להציב מערכות משולבות מוגדרות תוכנה, המותאמות לאיום הרחפנים המורכב והמתפתח במהירות", אמר מנכ"ל אפירוס.

החוזה הוענק באמצעות משרד המחקר הימי של חיל הים, והוא מגיע לאחר שאפירוס סיפקה את מערכת ExDECS (Energy Counter-Swarm) לחיל הנחתים בשנת 2025. מערכת זו היא אבולוציה של 'ליאונידס', מערכת מיקרוגל רב עוצמה שנועדה להשבית זמנית את המערכות האלקטרוניות כמו אלו הפועלות במערכות בלתי מאוישות.

מערכת HAVOC היא גרסה משודרגת של מערכת ExDECS, המאפשרת פעילות אוטונומית, ותשמש עבור מערכי הגנה אווירית בגובה נמוך כדי להגן על נכסי הגנה אווירית קרקעיים, נקודות תדלוק, מכ"מים וכדומה, עם תפוקת כוח מוגברת וכיסוי משופר. מערכת HAVOC תחזק את יכולתם של לוחמי חיל הנחתים לספק הגנה מדויקת ובעלת אמינות גבוהה לנקודות אסטרטגיות בעלות ערך גבוה.

יבשה

21. שש חברות יספקו דגמי כרב"ם לתוכנית "המייל האחרון"

11 באוגוסט 2026

Army awards 6 companies prototype contracts for last tactical mile program

הצבא האמריקני חתם חוזה עם שישה ספקים עבור יוזמת "המייל הטקטי האחרון של חיל הרגלים" (ILTM - Infantry Last Tactical Mile), שמטרתה להחליף את הלוחמים באזורים מסוכנים בכרב"מים, הן למשימות לוגיסטיקה והן למשימות פינוי נפגעים (casevac).

שש החברות שהוענקו להן החוזים לאבטיפוס הן: Maren-Go, Overland AI, Forterra, Hendrick's Motorsports, American Rheinmetall ו-HDT.

כל אחת תספק מערכות אוטונומיות "מוכנות לייצור" שיכולות לפעול ב"מייל הטקטי האחרון" - האזור המסוכן בין יחידות תמיכה לקווים הקדמיים, שבו יש להעביר אספקה, ציוד וכוח אדם, תוך התמודדות עם מצבים מסוכנים. כל ספק יספק ארבעה אבות טיפוס.

American Rheinmetall מתכוונת לספק את דגם Mission Master SP-H המצויד בערכות האוטונומיה Path של החברה עבור תוכנית ILTM, דגם שמסופק למרינס.

Overland AI תספק את פלטפורמת ULTRA שלה. זאת גרסה משודרגת של דגם RZR 100 של Polaris המצוידת בערכת האוטונומיה של Overland AI, שנבנתה כדי לעמוד בנסיעות שטח ב"תנאים הקשים ביותר". Forterra סירבה לחשוף באיזה רכב תשתמש עבור תוכנית ILTM, אך בעבר Forterra ו-Polaris חשפו רכב חדש למשימות casevac ולוגיסטיקה במייל הטקטי האחרון, המכונה MESA.

MESA מבוסס על Ranger XD 1500 של Polaris ומשתמש במערך האוטונומיה AutoDrive של Forterra בשילוב עם יכולת התקשורת Vektor שלה, שנועדה לעבוד בסביבות בעלות רוחב פס נמוך.

Maren-Go, HDT ו- Hendrick's Motorsports לא ציינו באיזה רכב ישתמשו בתוכנית.

לאחר קבלת ההחלטות הסופית, הספקים ישתתפו במגוון הדגמות והערכות שבסופו של דבר יובילו ל"הערכה מבצעית" עם יחידה צבאית בתחילת 2027.

כרב"ם Mission Master SP-H של Rheinmetall. צילום: Breaking Defense
יבשה

22. אחרי תחרות ארוכה, צבא ארה"ב בחר בתותח ארטילרי מתוצרת קוריאה הדרומית

18 באוגוסט 2026

Army picks Hanwha's wheeled K9 for self-propelled howitzer prototypes

הצבא האמריקני העניק לחברת Hanwha Defense USA, החברה-הבת האמריקנית של Hanwha Aerospace הדרום-קוריאנית, חוזה לאספקת אבות-טיפוס של התותח הארטילרי K9 במסגרת תוכנית המודרניזציה החדשה של הארטילריה המתנייעת. ההסכם כולל אספקה מואצת של שש מערכות Mobile Tactical Cannon (MTC) עם אופציה ל־12 מערכות נוספות. היקף העיסקה עשוי להגיע ל־ 233 מיליון דולר.

הצבא מתכוון להעביר את אבות-הטיפוס לסדרה של ניסויים מבצעיים שבהם חיילים יבחנו את ביצועי המערכות, אמינותן ויכולת התחזוקה והתמיכה בהן בתנאי לחימה מציאותיים. המידע שייאסף אמור לשמש בסיס להחלטות בכירי הצבא לגבי הצטיידות עתידית והיקף הפריסה של המערכת.

הזכייה של Hanwha באה לאחר תחרות ארוכה שבה השתתפו כמה מהיצרניות הבולטות בעולם בתחום הארטילריה. צוות בראשות Elbit America בשיתוף Anduril ו־ Oshkosh Defense הציע את מערכת SIGMA Leonardo DRS האמריקנית ו־ KNDS האירופית התמודדו עם גרסה של תותח CAESAR. Rheinmetall הציעה את התותח RCH 155 המופעל בשלט רחוק; ואילו BAE Systems הציעה באמצעות החברה-הבת האמריקנית שלה את מערכת Archer.

Hanwha מקימה כיום באלבמה מתקן ייצור, אינטגרציה וניסויים לתותחים. מדובר בחלק ממאמץ רחב יותר להעמיק את פעילותה בארצות הברית ולבצע "לוקליזציה" של הייצור. החברה כבר זכתה בשנים האחרונות בחוזים משמעותיים לאספקת תותחי K9 למדינות ובהן פינלנד, רומניה, נורבגיה ופולין. לדברי החברה, יותר מ־ 2,500 תותחי K9 כבר נמצאים בשירות ברחבי העולם.

מנהל תוכניות האש ב־ Hanwha Defense USA מסר כי אב-הטיפוס הראשון צפוי להימסר לצבא האמריקני כבר בתחילת הסתיו, וחמשת הנותרים בתוך פחות משנה. לדבריו, החברה אינה מתכוונת להמתין עד שהצבא יגבש את כל דרישותיו, אלא להשקיע מראש בהיערכות לייצור מקומי ולנסות להקדים את לוחות הזמנים שהצבא עשוי לקבוע.

לתוכנית החדשה משמעות רחבה יותר מבחינת מערך הארטילריה האמריקני. היא מיועדת בסופו של דבר להחליף הן את תותחי M777 הנגררים והן את התותחים המתנייעים M109A7 Paladin שמקור משפחתם עוד בשנות ה־60. במשך עשרות שנים ניסה הצבא האמריקני כמה פעמים לפתח יורש לפלדין, אך התוכניות הסתיימו ללא הצלחה. אחת הבולטות שבהן הייתה תוכנית XM2001 Crusader שבוטלה בשנת 2002. בהמשך בוטל גם התותח on-Line-of-Sight Cannon כחלק מקריסת תוכנית Future Combat Systems בסוף העשור הראשון של שנות ה־2000. ניסיון עדכני יותר היה תוכנית ERCA – Extended Range Cannon Artillery שנועדה להאריך משמעותית את טווח הירי של M109A7. במסגרת התוכנית הותקן על הפלדין קנה באורך של 58 קליברים, שנועד לאפשר ירי של פגזי 155 מ"מ לטווח של עד כ־70 ק"מ.

אולם בשנת 2024 הפסיק הצבא את פיתוח ERCA לאחר שניסויי ירי חשפו קשיים טכניים, ובהם שחיקה חריגה של הקנה. הכישלון הוביל לשינוי יסודי בגישת הרכש: במקום לפתח תותח חדש מן היסוד או לבצע שינוי מקיף במערכת קיימת, החליט הצבא לבחון מערכות מוכחות שכבר קיימות בשוק העולמי. לשם כך ערך הצבא "סבב עולמי" לבחינת מערכות שונות, ולאחר מכן פתח תחרות בין פלטפורמות קיימות. התהליך אמנם התעכב מספר חודשים כדי להתאים ליוזמת השינוי הרחבה של הצבא ,Army Transformation Initiative , אך החלטת הבחירה ב־ Hanwha התקבלה רק כ־11 חודשים לאחר פרסום בקשת המידע לתעשייה.

הבחירה ב־ K9 מסמנת, אם כן, מעבר של הצבא האמריקני מגישה של פיתוח עצמי ארוך, יקר ורב-סיכונים לאימוץ מהיר יותר של מערכת בשלה שכבר הוכיחה את עצמה בשירות נרחב בעולם. עם זאת, החוזה הנוכחי הוא עדיין שלב ניסויי: תוצאות ההפעלה המבצעית של ששת אבות-הטיפוס הן שיקבעו אם K9 יהפוך בעתיד לתותח המתנייע המרכזי של צבא ארצות הברית.

The Army has selected Hanwha Defense's K9 mobile howitzer for its modernization competition. (photo from Hanwha Defense)

יבשה

אוויר והגנ"א

23. כיצד ייראו כטב"מי ליווי אוטונומיים (CCA) בשנת 2030?

10 ביולי 2026

The autonomous CCA wingmen of 2030 may look nothing like today's assumptions

חזון CCA לשנת 2030: התפיסה העתידית רואה ב־CCA (Collaborative Combat Aircraft) פלטפורמה אוטונומית רב־משימתית, ולא רק כלי טיס בלתי מאויש לנשיאת חימוש.

משימות צפויות:

- לוחמה אלקטרונית (EW).
- ממסר תקשורת ונתונים.
- העברת נתוני מטרות בזמן אמת.
- סיור ושהייה ממושכת באזורים מאוימים.
- ליווי מטוסי קרב מאוישים.
- ביצוע משימות בסיכון גבוה.

מבנה התוכנית:

- שלב 1 - הדגמת יכולת באמצעות כ־100 פלטפורמות בסיסיות
- שלב 2 - פיתוח דור מתקדם יותר בהתאם לצורכי חיל האוויר
- שלב 3 - גרסה עתירת יכולות לשימוש בלעדי של ארה"ב

אתגרים הנדסיים:

- היעדר תקנים אחידים בין יצרנים.
- צורך בארכיטקטורה פתוחה להחלפת רכיבי חומרה ותוכנה.
- הגדלת קצב הייצור תוך שמירה על עלויות סבירות.
- חיזוק שרשרת האספקה.
- פיתוח מערכות ניווט עמידות לשיבוש (Anti-Jam Navigation).

סוגיות מבצעיות:

- שמירה על פיקוח אנושי על החלטות תקיפה.
- בחינת יכולתו של טייס אחד לנהל מספר כלי טיס אוטונומיים במקביל.
- איזון בין אוטונומיה מבצעית לבין דרישות אתיות ומשפטיות.

משמעות אסטרטגית:

הדיון סביב Collaborative Combat Aircraft ממחיש כי עתיד הקרב האווירי אינו מתמקד רק בפיתוח כלי טיס חדשים, אלא ביצירת מערכת מבצעית משולבת שבה מטוסים מאוישים ובלתי מאוישים פועלים כרשת אחת. הצלחת התוכנית תהיה תלויה לא רק בביצועי הפלטפורמות, אלא גם ביכולת לייצר אותן בכמויות גדולות, להבטיח תאימות בין מערכות של יצרנים שונים ולשלב אוטונומיה מתקדמת תוך שמירה על שליטה אנושית בהחלטות שימוש בכוח.

24. צרפת: כטב"ם עם כנף קבועה מתנפחת

13 ביולי 2026

[Fixed-wing drone looks like Baymax from Big Hero 6 and flies 10+ hours]

חברת הסטארט־אפ הצרפתית Celeste Ecoflyers חשפה את dAS10 – כטב"ם חדש בעל כנף קבועה ומתנפחת, המיועד למשימות סיור ובדיקת תשתיות ארוכות־טווח. בזכות מבנהו הייחודי, המשלב כנף מתנפחת עם תצורת מטוס כנף קבועה, החברה טוענת כי הוא מסוגל לשהות באוויר למעלה מ־10 שעות ברציפות, תוך הפחתת עלויות ההפעלה והלוגיסטיקה בהשוואה למסוקים ולמטוסים קלים.

מאפיינים:

- דגם dAS10
- יצרן Celeste Ecoflyers (צרפת)
- תצורה - כנף קבועה מתנפחת
- מהירות שיוט - 60–80 קמ"ש
- זמן שהייה באוויר - מעל 10 שעות
- מטען מרבי - עד 5 ק"ג
- אופן הפעלה טיסה אוטונומית

יתרונות הנדסיים:

- כנף מתנפחת הניתנת לקיפול ולאחסון קומפקטי.
- פריסה מהירה בשטח ללא צוות גדול.
- עילוי אווירודינמי של מטוס כנף קבועה, ולא עילוי באמצעות גז כמו בספינת אוויר.
- מבנה טקסטיל בלחץ אוויר המחליף חלקים קשיחים בכנף.

יישומים אפשריים:

- בדיקות צינורות נפט וגז.
- פיקוח על רשתות חשמל.
- ניטור סביבתי.
- סיור ימי.
- ממסר תקשורת באזורים מרוחקים.

dAS10 ממחיש מגמה של פיתוח פלטפורמות אוויריות קלות, אוטונומיות ובעלות זמן שהייה ממושך, המיועדות למשימות שאינן דורשות מהירות גבוהה אך מחייבות כיסוי שטח נרחב ועלויות תפעול נמוכות. השילוב בין מבנה מתנפח, טיסה אוטונומית ומשך טיסה העולה על 10 שעות עשוי להפוך פתרונות מסוג זה לאטרקטיביים במיוחד עבור מפעילי תשתיות, גופי ביטחון וארגוני ניטור סביבתי, בכפוף להוכחת אמינותם בתנאי הפעלה מבצעיים.

Source: Celeste Ecoflyers

[אוויר והגנ"א]

25. לראשונה: חא"א ביצע ירי חי של טיל אוויר־אוויר מכטב"ם מלווה CCA

15 ביולי 2026

In first, Air Force fires live shot off CCA wingman drone

חיל האוויר האמריקני ביצע לראשונה ירי חי של טיל AIM-120 AMRAAM מכטב"ם ליווי אוטונומי CCA מסוג YFQ-44A, תוך הדגמת שרשרת תקיפה מלאה נגד מטרה מדומה.

מאפייני הניסוי:

- פלטפורמה: YFQ-44A (Anduril).
- חימוש: AIM-120 AMRAAM.
- סוג הניסוי: ירי חי.
- סביבת הניסוי: מדבר מוהייבי.
- אופן ההפעלה: המפעיל האנושי אישר את הירי, והכטב"ם ביצע את המשימה באופן אוטונומי.

תהליך התקיפה:

- המראת הכטב"ם.
- קליטת נתוני המטרה במערכת Lattice.
- אישור תקיפה על ידי מפעיל אנושי.
- שיגור AIM-120.
- תקיפה מעבר לקו הראייה (BLOS) של מטרה מדומה.

מצב התוכנית:

- שני דגמי CCA עברו לשלב הייצור.
- ניסוי ירי נוסף של YFQ-42A צפוי בהמשך השנה.
- חיל האוויר ממשיך לפתח את תוכנות האוטונומיה ואת תפיסת ההפעלה המבצעית.

הניסוי מסמן מעבר חשוב מפיתוח כטב"מי ליווי כ"פלטפורמות ניסוי" ליכולת מבצעית ממשית של הפעלת חימוש אוויר־אוויר. הוא מדגים את הכיוון שאליו צועד חיל האוויר: שילוב כלי טיס אוטונומיים ברשת הלחימה האווירית, תוך שמירה על פיקוח אנושי בהחלטות על שימוש בכוח. אם התוכנית תבשיל, כטב"מי CCA צפויים להרחיב את יכולות מטוסי הקרב המאוישים, להגדיל את מסת האש ולהפחית את הסיכון לטייסים במשימות עתידיות.

Source: Courtesy Photo, Secretary of the Air Force Public Affairs

אוויר והגנ"א

26. בריטניה חושפת את תוכנית Storm Fighter

16 ביולי 2026

Storm Fighter: UK christens drone wingman program, unveils new designs

בריטניה הכריזה רשמית על תוכנית Storm Fighter – תוכנית כטב"מי הליווי (Collaborative Combat Aircraft – CCA) של חיל האוויר המלכותי (RAF). במסגרת ההכרזה נחשפו גם שני כלי טיס בלתי מאוישים חדשים: Storm Chrome, המיועד ללוחמה אלקטרונית ושיבוש מכ"מים, ו־Storm Fire, כטב"ם תקיפה חד־כיווני ארוך־טווח המסוגל לפגוע במטרות במרחק של עד 1,000 מייל (כ־1,600 ק"מ).

מאפייני התפיסה המבצעית:

- ליווי מטוסי קרב מאוישים.
- לוחמה אלקטרונית (EW).
- תקיפה ארוכת־טווח.
- הגדלת מסת הכוח האווירי בעלות נמוכה יחסית.
- הפחתת הסיכון לטייסים באמצעות הפעלת פלטפורמות בלתי מאוישות.

מצב התוכנית:

- השקעה ראשונית של 300 מיליון לישי"ט.
- טיסת הדגמה מתוכננת עד 2030, עם שאיפה להקדמתה.
- התוכנית נשענת על הניסיון המבצעי שנצבר עם StormShroud.

תוכנית Storm Fighter ממקמת את בריטניה כחלק מהמרוץ העולמי לפיתוח כלי טיס קרב שיתופיים (CCA), לצד ארצות הברית ומדינות נוספות. הדגש על שילוב כטב"מים ייעודיים ללוחמה אלקטרונית ולתקיפה ארוכת־טווח מעיד על מעבר לתפיסת לחימה רשתית, שבה מטוסים מאוישים ובלתי מאוישים פועלים כמערך משולב. אם התוכנית תעמוד ביעדיה, היא תהווה מרכיב מרכזי ביכולות הדור השישי של חיל האוויר הבריטי.

אוויר והגנ"א

27. כיצד להפוך רחפן לכמעט בלתי נראה

20 ביולי 2026

How to Make an Invisible Drone

חוקרים מאוניברסיטת Northwestern בארצות הברית הציגו רחפן ניסיוני חדש בשם Phantom Twist, אשר תוכנן כך שיהיה קשה במיוחד לזיהוי בעין האנושית במהלך טיסה. הפיתוח, שהוצג בכנס Robotics Science and Systems (RSS) 2026 בסידני, עושה שימוש בתכנון חישובי מתקדם (Computational Design) ובאפקטים של מערכת הראייה האנושית כדי להפחית משמעותית את נראות הרחפן. על פי החוקרים, הרחפן קשה לזיהוי פי עשרה מרחפן קוודקופטר רגיל בגודל דומה.

מאפיינים טכניים:

- דגם Phantom Twist
- מפתח Northwestern University
- סוג הנעה - מנוע יחיד ומדחף יחיד
- אופן הטיסה סיבוב רציף בקצב של 15–25 הרץ
- שליטה - שינוי מחזורי של מהירות המנוע
- מערכת ייצוב - יציבות פסיבית הנובעת מהסיבוב

החידוש המרכזי:

- שימוש באלגוריתם אופטימיזציה לבחירת מבנה המקטין את הנראות.
- ניצול תופעת Persistence of Vision ליצירת טשטוש תנועה המפחית את זיהוי הרחפן.
- השגת רמת נראות נמוכה משמעותית בהשוואה לרחפנים קונבנציונליים.

מגבלות:

הטיסה כיום מתאפשרת רק באמצעות מערכת עקיבה אופטית חיצונית, הרחפן עדיין רועש יחסית, מדובר באב־טיפוס מחקרי ולא במערכת מבצעית.

פרויקט Phantom Twist מדגים כיצד ניתן לשפר את השרידות והחשאיות של כלי טיס זעירים באמצעות תכנון גאומטרי ואופטימיזציה חישובית, ולא באמצעות טכנולוגיות חמקנות מסורתיות. במקום להפחית את החתימה באמצעות חומרים מיוחדים או ציפויים, הפיתוח מנצל את מגבלות מערכת הראייה האנושית כדי להקשות על גילוי הרחפן. אם יצליחו החוקרים לשלב בו ניווט עצמאי ולהפחית את חתימתו האקוסטית, הטכנולוגיה עשויה לשמש בעתיד במגוון יישומים אזרחיים וביטחוניים, בהם ניטור סביבתי, מחקר ומשימות תצפית.

Source: Michael Rubenstein/Northwestern University

אוויר והגנ"א

28. החברות Honeywell ו– Shield AI חוברות לפיתוח תוכנת הטסה אוטונומית

23 ביולי 2026

Honeywell Creates Trust Layer for Shield AI's Hivemind

חברת Honeywell Aerospace חברה לחברת Shield AI כדי לבנות חבילת תוכנה אוטונומית אמינה שיכולה להאיץ את הפיתוח של כלי טיס המונעים על ידי בינה מלאכותית בתעופה צבאית ומסחרית. במסגרת מזכר הבנות, Honeywell תפתח את התוכנה על ערכת פיתוח התוכנה Hivemind של Shield AI, תוך שילוב טכנולוגיות האוויוניקה, הניווט והחישה שלה - Anthem כדי ליצור בסיס מהימן לטיסה המונעת על ידי בינה מלאכותית. שיתוף הפעולה נועד לסייע למפעילי מערכות ביטחוניות להעביר כלי טיס אוטונומיים מהדגמות למשימות בעולם האמיתי, מבלי שיהיה צורך לאמת מחדש את הטכנולוגיה הבסיסית עבור כל פלטפורמה חדשה. החברות יבחנו גם יישום הארכיטקטורה בתעופה מסחרית ובמערכות תחבורה אחרות.

"תוכנה אוטונומית יכולה להטיס כלי טיס - אבל אמון צריך להיות מהונדס לתוך הארכיטקטורה, לא מובנה לאחר מכן", אמר נשיא ההגנה והחלל בהאניוול. "תפקידנו הוא לבנות את הבסיס המוסמך והמאובטח בתכנון, המאפשר ללוחם, לרגולטור ולמפעיל צי לסמוך על אותה פלטפורמה."

כחלק מההבנה, Honeywell ו-Shield AI ימשיכו בתוכניות של מערכות אוויריות בלתי מאוישות הגנה ברחבי העולם. הם גם יבחנו כיצד טכנולוגיות האוויוניקה והחישה המאושרות של Honeywell יכולות להרחיב את אימוץ Hivemind בארה"ב ובשווקים של בעלי בריתה.

הערת הכותב: פיתוח זה נועד להתמודד עם אחד החסמים העיקריים בשילוב מערכות מבוססות בינה מלאכותית - האמון במערכת שתפעל באופן צפוי ומבוקר.

אוויר והגנ"א

29. לוקהיד מרטין חשפה טיל פטריוט שעלותו מחצית מהרגיל

22 ביולי 2026

Lockheed Unveils Patriot Interceptor That Costs Half as Much

לוקהיד מרטין חשפה טיל פטריוט בעלות נמוכה יותר, שנועד להתמודד עם טילי שיוט וכן עם איומים בליסטיים לטווח קצר. עלות מיירט חדש מסוג PAC-3 Adapted Capability Effector - ACE צפויה להיות פחות ממחצית המחיר לכל יירוט בהשוואה לעלות המיירט המתקדם הנוכחי של החברה, PAC-3-MSE. המיירט, שנבנה על ארכיטקטורת בקרת האש PAC-3, תואם הן למערכת הנשק פטריוט והן למערכת פיקוד קרב משולבת. היירוט נועד להצטרף למשפחת המיירטים הקיימים של הפטריוט, ולהגדיל את עומק המחסנית בעלות נמוכה יותר.
לוקהיד מסרה כי PAC-3 ACE יפותח ויוצר בשיתוף פעולה עם שותפים בתעשייה האמריקנית והאירופית. המיירט החדש, כמו קודמו ה- PAC-3 MSE משתמש בטכנולוגיית "פגיעה ישירה", כלומר משמיד איומים באמצעות פגיעה קינטית ישירה. הטיל הקיים מונע על ידי מנוע רקטי מוצק בעל שתי פעימות, הוא יכול לפגוע במטרות בגבהים של עד 35,966 מטרים ובטווחים של 120 קילומטרים. הוא נמצא כיום בשירות של מספר בעלות ברית של ארה"ב, כולל בחריין, פולין ואוקראינה.
בהתבסס על הערכות לוקהיד, עלות יירוט ע"י PAC-3 ACE צפויה להיות כ -2.5 מיליון דולר, בהשוואה לכ-5 מיליון דולר עבור PAC-3 MSE.

אוויר והגנ"א

30. לוקהיד מרטין חשפה את הכטב"ם MORFIUS הנושא נשק HPM

23 ביולי 2026

MORFIUS counter-drone hunts hostile drones with microwaves

חברת לוקהיד מרטין חשפה את הכטב"ם נגד כטב"מים שלה, MORFIUS, בסלון האווירי של פארנבורו השנה. הוא משתמש בנשק אנרגיה HPM כדי לחסל מעל 50 רחפנים עוינים בכל טיסה. אין כנראה תרופת פלא אחת להתמודדות עם נחילי כטב"מים עוינים, ויש לפתח פתרון רב שכבתי להתמודדות עם האיום. אחת השכבות האפשריות מתבססות על נשק HPM כדי לנטרל את האלקטרוניקה של כלים עוינים ביעילות הנגזרת מכך שאלומת השידור מכסה שטח נרחב יחסית, במהירות האור.
עם זאת, עד כה, כלי נשק מסוג אנרגיה מוכוונת היו מערכות קרקעיות גדולות ונייחות יחסית. לעומת זאת, MORFIUS היא פלטפורמה מוטסת שצדה רחפנים עוינים במקום לשמש כהגנה קבועה. החברה טוענת שלא רק שטעינה אחת מאפשרת לה ליירט מעל 50 רחפנים בכל טיסה, אלא שכלי הטיס ניתן להחזרה, כך שניתן לטעון אותו מחדש ולשלוח אותו שוב פעמים רבות, מה שהופך אותו לחסכוני. מכיוון ש-MORFIUS X-rotor אינו מסתמך על מערכות גילוי, פיקוד ובקרה ייעודיות, שילובו במערכות קיימות הוא משימה פשוטה.
"מורפיוס מציבה רף חדש ליכולת נגד כטב"מים - מספקת שיעור הריגה גבוה תוך שמירה על עלות נמוכה להריגה", אמר סגן נשיא ומנהל כללי של תוכניות מתקדמות לטילים ובקרת אש של לוקהיד מרטין. "על ידי מינוף ארכיטקטורת מיקרוגל קלת משקל, רב פעמית, בעלת הספק גבוה, אנו מספקים את הפתרון היעיל והזול ביותר בשוק כיום ומדגימים את יכולתה של לוקהיד מרטין להציג טכנולוגיות חדשניות ובמחיר סביר במהירות הנדרשת לכוחותינו האמריקנים ובעלות בריתנו."

[אוויר והגנ"א]

31. נחשף MV250 – כלי טיס אוטונומי היברידי VTOL

20 ביולי 2026

[Beta unveils MV250 autonomous hybrid-electric VTOL targeting military use]

חברת Beta Technologies חשפה בתערוכת Farnborough Airshow 2026 את MV250 – גרסה צבאית חדשה של כלי הטיס החשמלי A250, המשלבת הנעה היברידית־חשמלית ויכולת טיסה אוטונומית. הפרויקט מפותח בשיתוף GE Aerospace ו־Sikorsky, ומיועד בראש ובראשונה למשימות לוגיסטיות צבאיות.

מאפיינים טכניים:

- דגם - MV250
- יצרן - Beta Technologies
- תצורה - VTOL היברידי־חשמלי
- הנעה - טורבו־גנרטור + מערכת חשמלית
- טווח העברה - כ־2,400 ק"מ
- טווח טקטי - כ־460 ק"מ
- מטען מרבי - 907 ק"ג
- הפעלה אוטונומית (Matrix של Sikorsky)

יתרונות הנדסיים: שילוב יתרונות ההנעה החשמלית עם טווח הפעולה של מנוע סילוני, יכולת אספקת חשמל לכוחות קרקע, ביטול הצורך בטייס וצמצום הסיכון למשימות באזורים מאוימים, שימוש במנוע T700 מוכח כבסיס לטורבו־גנרטור.

ייעודים מבצעיים: שינוע ציוד ואספקה, הובלת תחמושת, פינוי ואספקה רפואית, תמיכה לוגיסטית לכוחות קדמיים.

MV250 משקף מגמה מתרחבת של התאמת כלי טיס חשמליים מסחריים לצרכים צבאיים באמצעות שילוב הנעה היברידית ואוטונומיה. הפלטפורמה נועדה לספק מענה למשימות לוגיסטיות שבהן נדרשים טווח פעולה גדול, כושר נשיאה משמעותי והפחתת הסיכון לצוותי אוויר. שיתוף הפעולה בין Beta Technologies, GE Aerospace ו־Sikorsky ממחיש את המגמה של שילוב טכנולוגיות אזרחיות וצבאיות בפיתוח דור חדש של כלי טיס בלתי מאוישים למשימות תמיכה ולוגיסטיקה.

Image credit: Greg Waldron/FlightGlobal

[אוויר והגנ"א]

32. פיתוח Thunder - כטב"ם בתצורת טילטרוטור

20 ביולי 2026

[Anduril reveals Thunder, a 'loyal wingman' drone for helicopters]

חברת Anduril Industries, בשיתוף יצרנית כלי הטיס Archer Aviation, חשפה את Thunder – כטב"ם חדש מקטגוריה 5 בתצורת טילטרוטור (Tiltrotor), שנועד לשמש כ"כנף נאמנה" (Loyal Wingman) למסוקי קרב כגון AH-64 Apache ולמסוק התקיפה העתידי MV-75 Cheyenne של צבא ארצות הברית. החברה מגדירה את Thunder ככלי טיס אוטונומי לחלוטין, חמוש, למשימות סיור ותקיפה, אשר פותח על בסיס הידע שנצבר בפיתוח כטב"ם הקרב Fury (YFQ-44A).

מאפיינים טכניים:

- דגם: Thunder
- יצרנים: Anduril Industries ו-Archer Aviation
- תצורה: Tiltrotor VTOL (המראה ונחיתה אנכית)
- הנעה: היברידית־חשמלית
- הפעלה: אוטונומית מלאה
- תפקיד: Loyal Wingman למסוקי Apache ו-Cheyenne

יכולות מבצעיות:

- טיסה במבנה של 3–6 כטב"מים לצד מסוק מאויש.
- נשיאת עד 10 טילי Hellfire.
- נשיאת עד 16 חימושים מסוג Air-Launched Effects.
- נשיאת עד 76 רקטות.
- שילוב מערכת נגד רחפנים בחרטום להגנה על המבנה האווירי.

חדשנות טכנולוגית:

- שילוב טכנולוגיות אוטונומיה שמקורן בתעשיית הרכב האוטונומי.
- שימוש בפלטפורמת Lattice למיזוג מידע מחיישנים שונים ולניהול המשימה.
- תכנון מודולרי המאפשר פירוק והובלה במכולת ISO תקנית.
- שילוב פלטפורמת eVTOL אזרחית עם דרישות מבצעיות צבאיות.

לוחות זמנים:

- 2027 (מתוכנן): טיסת בכורה.
- 2029–2030 (יעד): תחילת ייצור סדרתי, בכפוף לדרישות צבא ארצות הברית ולקוחות נוספים.

משמעות אסטרטגית:

Thunder מייצג את הרחבת תפיסת Collaborative Combat Aircraft מעולם מטוסי הקרב לעולם מסוקי התקיפה. הפלטפורמה נועדה להגדיל את טווח הפעולה, כושר האש והמודעות המצבית של מסוקים מאוישים, תוך צמצום הסיכון לצוותי האוויר באמצעות שילוב כטב"מים אוטונומיים. בנוסף, שילוב טכנולוגיות אזרחיות

מתעשיית eVTOL והנהיגה האוטונומית עשוי לקצר את זמני הפיתוח ולהפחית עלויות, ולהוות בסיס לדור חדש של כלי טיס בלתי מאוישים למשימות אוויר־קרקע.

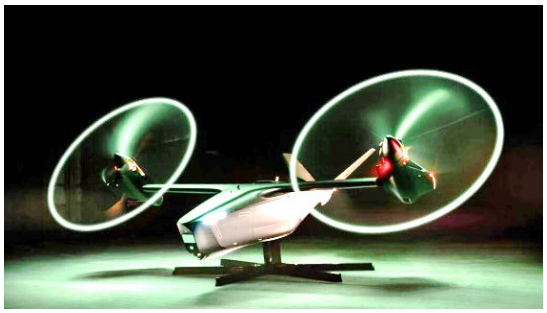

Photo: Anduril

אוויר והגנ"א

33. כטב"ם CCA בריטי חדש מסוג "כנף נאמנה"

22 ביולי 2026

BAE unveils Brontanax, a UK-designed CCA drone

חברת BAE Systems חשפה היום את Brontanax – כטב"ם חדש מסוג Collaborative Combat Aircraft (CCA), שתוכנן במיוחד עבור הממלכה המאוחדת. כלי הטיס, שגודלו דומה בקירוב למטוס האימון BAE Hawk, נחשף במהלך היום השלישי של תערוכת Farnborough Airshow.

מטרת הפיתוח: פיתוח כטב"ם קרב שיתופי (CCA) שישמש כ"כנף נאמנה" למטוסי הקרב של חיל האוויר הבריטי, ויספק יכולות לוחמה אלקטרונית, תקיפה מדויקת והגדלת השרידות של הכוח האווירי.

מאפיינים טכניים:

- דגם Brontanax
- יצרן BAE Systems
- קטגוריה Collaborative Combat Aircraft (CCA)
- גודל - דומה למטוס BAE Hawk
- משימות - לוחמה אלקטרונית ותקיפה מדויקת
- תא חימוש פנימי, תואם לחימוש הקיים של ה־RAF
- טיסת בכורה מתוכננת 2027

יתרונות מבצעיים:

- שילוב מלא עם מטוסי Eurofighter Typhoon ו־F-35.
- העברת חלק מהסיכון המבצעי לפלטפורמות בלתי מאוישות.
- הגדלת השרידות והקטלניות של הכוח האווירי.
- פוטנציאל להפעלה גם מנושאות מטוסים בעתיד.
- התאמה לתפיסת הלחימה של הדור השישי.

מצב התוכנית:

- הפיתוח החל בשנת 2022.
- הפרויקט ממומן בשלב זה על ידי BAE Systems.
- הממשלה הבריטית הקצתה 300 מיליון ליש"ט לפיתוח יכולות CCA.
- Brontanax אומץ כמדגים התפיסה המבצעית של תוכנית Storm Fighter.

משמעות אסטרטגית: Brontanax מסמן את כניסתה של בריטניה למרוץ העולמי לפיתוח מערכות קרב שיתופיות מהדור השישי. בניגוד למדגימים טכנולוגיים רבים, BAE מציגה פלטפורמה המתוכננת מראש לייצור סדרתי ולשילוב מבצעי. אם טיסות הניסוי בשנת 2027 יצליחו, Brontanax עשוי להפוך לאבן יסוד במבנה הכוח העתידי של חיל האוויר המלכותי ולרכיב משמעותי גם במסגרת תוכנית GCAP ובשיתופי פעולה עם מדינות נאט"ו ובעלות ברית נוספות.

Image credit: Breaking Defense

אוויר והגנ"א

34. ארה"ב: תוכנית לפיתוח כטב"מי הפצצה רב־פעמיים

24 ביולי 2026

Pentagon Drone Dominance Program Wants Reusable Bomber/Dropper Platforms

מטרת התוכנית: פיתוח כטב"מי הפצצה רב־פעמיים (Reusable Bomber/Dropper Platforms), שישלימו את יכולות כטב"מי התקיפה החד־פעמיים באמצעות פלטפורמות בעלות נמוכה, הניתנות לשימוש חוזר ולייצור המוני.

מאפיינים מרכזיים:

- תוכנית Drone Dominance Program – Mission C (Phase 2.5)
- ייעוד - כטב"מי הפצצה רב־פעמיים
- תקציב ראשוני - כ־32 מיליון דולר
- מודל התקשרות - Advanced Market Commitment
- גורם מנהל - Test Resource Management Center (TRMC)
- מועד ניסוי - אוקטובר 2026 (מתוכנן)

יתרונות מבצעיים:

- שימוש חוזר בפלטפורמה לאחר ביצוע המשימה.
- עלות נמוכה לכל גיחת תקיפה.
- יכולת ייצור והצטיידות בהיקפים גדולים.
- שרשרת אספקה מאובטחת ואמינה.
- שילוב מהיר במסגרות הרכש של הכוחות המזוינים.

משמעות אסטרטגית:

תוכנית Drone Dominance – Mission C מסמנת שינוי בגישת הפנטגון להפעלת כטב"מים טקטיים. לצד ההצלחה המבצעית של כטב"מי התקיפה החד־פעמיים, משרד ההגנה מבקש להרחיב את סל היכולות באמצעות פלטפורמות רב־פעמיות המאפשרות להטיל חימוש, לחזור לשימוש נוסף ולהפחית את עלויות ההפעלה לאורך זמן. הדגש על ייצור המוני ועל שרשרת אספקה בטוחה מעיד כי ארצות הברית מתכוננת לעימותים עתידיים שבהם יהיה צורך בכמויות גדולות של מערכות בלתי מאוישות זמינות ואמינות.

אוויר והגנ"א

35. יכולות אוויר־קרקע נכנסות לסל המשימות של F-15EX

22 ביולי 2026

Air-To-Ground Capabilities Are Already Creeping Into The F-15EX's Mission Set

המשימה הנוכחית של מטוס F-15EX Eagle II של חיל האוויר האמריקני זהה בעיקרה לזו של קודמו, F-15C: לחימה אוויר־אוויר. עם זאת, יחידות מבצעיות ויחידות ניסוי כבר מכינות את הקרקע לכך ש־F-15EX יוכל לבצע גם משימות אוויר־קרקע. למרות שהמשימה העיקרית שלו היא אוויר־אוויר, יכולות אוויר־קרקע מובנות בתכנון F-15EX. Eagle II הוא חלק ממשפחת מטוסי F-15E Strike Eagle, והוא פותח על בסיס F-15QA שנבנה עבור קטאר.

בחודש מאי ביצעה כנף המשמר הלאומי האווירי של אורגון, nd Wing142, ניסוי ראשון שבו אחד ממטוסי F-15EX הטיל פצצות אימון בבסיס חיל האוויר Mountain Home באיידהו.

המשמעות הטכנית המרכזית: F-15EX אינו עובר שינוי יסודי בפלטפורמה, אלא מנצל מראש יכולות מובנות של משפחת F-15E כדי להרחיב בהדרגה את סל המשימות. שילוב CFT, חימוש אוויר־קרקע, אפשרות למפעיל מערכות נשק במושב האחורי וכושר נשיאת מטען גדול הופכים אותו לפלטפורמה בעלת פוטנציאל רב־משימתי משמעותי.

Image: USAF

אוויר והגנ"א

36. חברת סיקורסקי: Nomad 100 משלים ניסויי טיסה

29 ביולי 2026

Sikorsky Nomad 100 Completes Initial Flight Test Phase for DARPA

חברת Sikorsky, חברה בקבוצת Lockheed Martin, השלימה את שלב ניסויי הקרקע והטיסה הראשונית של מערכת הטיס הבלתי מאוישת Nomad 100, במסגרת תוכנית EVADE – Early VTOL Aircraft Demonstration של דארפא.

בשלב הבא Sikorsky מתכננת להעביר את Nomad 100 לניסויי טיסה אינטנסיביים במתקן ממשלתי. הניסויים ידמו מגוון רחב של משימות רב־תכליתיות המתוכננות עבור Nomad 100.

Nomad 100 מייצג ניסיון לשלב בין היתרונות של מסוק ומטוס כנף קבועה: VTOL וריחוף מצד אחד, ומהירות, טווח ושהייה ממושכת מצד שני. המרכיב המרכזי אינו רק הפלטפורמה האווירית אלא שילוב המאפשר מעבר מאוטונומיה בסיסית של הטסת כלי הטיס לאוטונומיה מכוונת־משימה, שבה המפעיל מגדיר את המשימה והמערכת מסוגלת לתכנן, לבצע ולהתאים את הפעילות בהתאם לתנאים המשתנים. מבחינה מבצעית, השילוב של VTOL, פעולה ללא מסלול, יכולת הפעלה בים וביבשה ו־Manned-Unmanned Teaming עשוי לאפשר שימוש ב־Nomad 100 במגוון רחב של סביבות שבהן תשתית תעופתית מוגבלת או אינה זמינה.

Image: Lockheed Martin

אוויר והגנ"א

37. כטב"ם חדש מעביר יכולות איסוף מידע בשדה הקרב אל הסטרטוספרה

31 ביולי 2026

New UAV Pushes Battlefield Sensing into the Stratosphere

חברת Icarus מפתחת כטב"ם חדש, המופעל באמצעות אנרגיה סולארית ובעל שהייה ממושכת באוויר, שעשוי להעניק לצבא ארצות הברית פלטפורמה חדשה לאיסוף מידע בגובה רב. הכטב"ם, הנקרא APOLLO, תוכנן לפעול בסטרטוספרה בגובה של יותר מ־60,000 רגל (18,288 מטר), ולספק כיסוי של עד 7,500 קמ"ר (2,896 מייל רבוע). לדברי החברה, APOLLO מסוגל לנטר באופן רציף אזורים מוגדרים, עם שיהוי נתונים של 5–10 מילישניות בלבד. זמן שהייה באזור עד שבועות, זמן לפריסה מבצעית שעות.

APOLLO תוכנן לתמוך במגוון משימות: מודיעין, תצפית וסיור (ISR). ממסר תקשורת. העברת נתונים (Data Backhaul). פעילות בעלות־תועלת גבוהה, תוך התאמה לייצור המוני. המערכת מבוססת על ארכיטקטורה מודולרית, המאפשרת לבצע שדרוגים עתידיים ולהפעיל את הכטב"ם במספר מחזורי משימה, ללא צורך להחליף את הפלטפורמה כולה.

Icarus קידמה במהירות את APOLLO מרעיון ניסויי במעבדה לאב־טיפוס בקנה מידה מלא. הפלטפורמה כבר עברה ניסויים במספר אתרים. כעת החברה מפתחת אבות־טיפוס גדולים יותר לצורך בחינת מערכות משנה קריטיות, ובהן: מערכות תקשורת, ניהול תרמי, הגנה מפני תנאי סביבה. המטרה היא להבטיח פעולה אמינה בתנאים הקיצוניים השוררים בסטרטוספרה.

Image: Icarus

אוויר והגנ"א

38. אוקראינה מציגה מיירט כטב"מים מהיר

27 ביולי 2026

Ukraine Debuts High-Speed Interceptor Built to Kill Jet-Powered Shaheds

החברה הביטחונית האוקראינית SkyFall הציגה את P1-SUN JetKiller – מיירט מהיר שתוכנן להתמודד עם השימוש ההולך וגובר של רוסיה בכט"מי Shahed המונעים במנועי סילון. לדברי החברה, המיירט נמצא כעת בניסויי לחימה, וכבר הצליח להפיל כטב"מי Shahed שתוכננו באיראן. SkyFall שואפת להגדיל את קצב הייצור עד 50,000 מיירטים בחודש, כאשר הייצור הסדרתי צפוי להתחיל באוגוסט 2026.

JetKiller מסוגל להגיע למהירות של עד 370 קמ"ש. טווח פעולה של עד 30 ק"מ. גובה טיסה של עד 9,000 מטר. זמן השהייה באוויר הוא כ־15 דקות, והוא נושא ראש קרב במשקל 500 גרם. מצויד בחיישנים והנחיה באמצעות בינה מלאכותית. המיירט יכול להיות מצויד במצלמות יום או לילה. בנוסף, הוא כולל מערכת הנחיה סופית (Terminal Guidance) המבוססת על בינה מלאכותית, שנועדה לסייע בביצוע תקיפות מדויקות.

Photo: SkyFall

אוויר והגנ"א

39. יפן: טיל שיוט חמקן גדול למטוס הקרב F-2

30 ביולי 2026

Japanese F-2 Fighter Appears with New Large Stealth Cruise Missile Under Its Wings

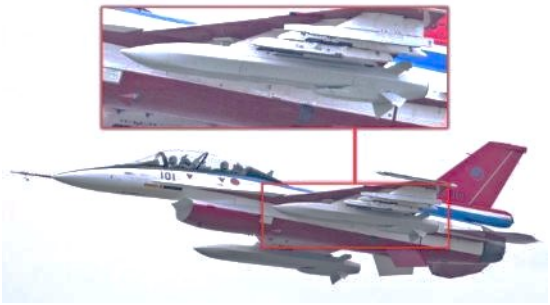
זוג טילים שלא נראו בעבר, אשר נישאו מתחת לכנפיו של מטוס קרב Mitsubishi F-2 של חיל ההגנה האווירית של יפן (JASDF), מצביע על התקדמות משמעותית בהרחבת ארסנל התקיפה ארוכת־הטווח שלה. הטיל טרם זוהה רשמית, אך גודלו, תצורתו ועיתוי הופעתו מצביעים על האפשרות שמדובר בגרסה המשוגרת מהאוויר של הטיל 25SSM – Type 25 Surface-to-Ship Guided Missile, המפותח ביפן.

מיקוד טכני:

- פלטפורמת ניסוי Mitsubishi F-2B
- סוג החימוש - טיל שיוט חדש, כנראה ממשפחת Type 25
- זיהוי רשמי - טרם פורסם
- הנעה - פתח יניקת אוויר נראה; סוג המנוע לא אושר
- מהירות - כנראה תת־קולית
- חתימה - מאפיינים חמקניים / חתימה נמוכה
- ניווט משוער - GPS/INS
- הנחיה סופית משוערת - מחפש מכ"ם
- כנפיים - מתקפלות
- ייעוד - תקיפת מטרות ימיות ויבשתיות
- טווח משפחת Type 25 - כ־1,000 ק"מ, לפי דיווחים
- פריסה אווירית מתוכננת - שנת הכספים 2027

המשמעות הטכנולוגית:

החידוש המרכזי הוא הופעת טיל שיוט גדול, בעל חתימה נמוכה, על מטוס קרב F-2, ככל הנראה במסגרת פיתוח גרסה אווירית של משפחת Type 25. אם הזיהוי אכן נכון, מדובר בהרחבה משמעותית של יכולת F-2 לבצע תקיפות Stand-Off לטווחים ארוכים, נגד מטרות ימיות ויבשתיות, תוך ניסיון לשפר את שרידות הטיל מול מערכות הגנה אווירית ימיות מודרניות. עם זאת, יש להדגיש כי זהותו הרשמית של הטיל, שמו, הטווח ומאפייניו המדויקים עדיין לא פורסמו.

Source: @bibabibabibary (on X)

אוויר והגנ"א

40. טיל הודי קל חדש נועד להעניק לכטב״מים יכולת תקיפה בהיקף רחב

6 באוגוסט 2026

India's New Lightweight Missile Aims to Bring Mass Strike Capability to Drones

צי כלי הטיס הבלתי מאוישים של הודו עשוי לקבל בקרוב תוספת משמעותית לכוח האש שלו, במסגרת פיתוח טיל אוויר־קרקע קל משקל המיועד למשימות עתידיות של כטב״מים.

מיקוד טכני:

- סוג - טיל אוויר־קרקע קל משקל
- מדינה - הודו
- גוף מפתח - DRDO
- משקל כולל - 10–15 ק״ג
- אורך - עד 2 מטר
- ראש קרב - עד 2 ק״ג
- ניווט - INS + מערכת Anti-Spoofing
- פעולה ללא GPS - כן, לפי תיאור מערכת הניווט
- ראשי קרב - תרמובארי / קדם־מרוסק / הדף
- פלטפורמות - MALE, HALE ו־UCAV
- דוגמאות לפלטפורמות - TAPAS, Archer-NG, Ghatak
- תפיסה מבצעית - נשיאת מספר טילים על כטב״ם אחד
- תוכנית - UAV-Launched Precision Guided Missile

המשמעות הטכנולוגית:

החידוש המרכזי הוא שילוב של טיל קטן וקל יחסית עם יכולת ניווט עצמאית יותר בתנאים שבהם GPS אינו זמין, לצד ארכיטקטורה מודולרית המאפשרת התאמת ראש הקרב לסוגי מטרות שונים. מבחינה מבצעית, משקל של 10–15 ק״ג עשוי לאפשר לכמה סוגי כטב״מים לשאת מספר טילים בגיחה אחת. בכך ניתן להגדיל את מספר המטרות שכל פלטפורמה יכולה להתמודד עמן, ולתמוך בתקיפות בהיקף רחב יותר.

<u>הערה:</u> המסמך אינו מציין את שם הטיל, טווחו, מהירותו, סוג ההנעה, שיטת ההנחיה הסופית או לוח הזמנים להשלמת הפיתוח.

Image: @Zest328117 via X

אוויר והגנ"א

41. אוקראינה מתאימה שיטות לפגיעה בכטב"מים רוסיים ביעילות ובזול

6 באוגוסט 2026

How Ukraine tries to intercept Russian drones more efficiently-and affordably

אוקראינה משנה אסטרטגיות כדי להתמודד עם הכמויות הגדולות של כטב"מים וטילים רוסיים המשוגרים לעברה יום יום, כך שתהיינה מתאימות לאתגרים החדשים. זאת גם כדי שניתן יהיה, מבחינה כלכלית, לקיים לחימה שוחקת זאת ולהתמודד עם כמות גדולה מאוד של תקיפות כאלה מצד רוסיה. דו"ח שפורסם לאחרונה על ידי Royal United Service Institute (RUSI) מלונדון, מציין שינוי דרמטי בצורת הלחימה באוקראינה החל מיולי 2026. בעוד שבמהלך השנים הקודמות רוסיה תקפה מהאוויר בעיקר עם טילי שיוט ארוכי טווח וטילים אחרים, כדי לגרום נזק למערכי התקשורת והתעשייה, הרי באחרונה נוצר מצב שונה לחלוטין. כיום, התקיפות הרוסיות מהאוויר מתחילות עם גלים של מאות כטב"מים חד-כיווניים, בשילוב עם כטב"מים המשמשים להטעיה (decoy), כשהמטרה היא להכניס לרוויה את מערך ההגנה האווירית. מיד לאחר הגל הזה משגרים הרוסים עשרות טילי שיוט הגורמים נזק רב לתשתיות. דיווחים של הניו יורק טיימס מדברים על שיגור 126 טילים בליסטיים בחודש האחרון, שיא מאז החלה המלחמה.

מתחילת המלחמה עשתה אוקראינה שימוש נרחב במערכות הגנה אווירית יקרות כמו לדוגמה מערכת ה"פטריוט" האמריקנית. מאחר ומלאי טילי הפטריוט הולך ומידלדל, אוקראינה עברה למערכת הגנה אווירית שכבתית המבוססת על מערכות קצרות טווח זולות המפוזרות בשטח. זאת על ידי ריכוז מסיבי של מערכות הגנה כאלה לאורך הגבול וחזית הלחימה. בצורה זו הצליחו מערכות אלה להתמודד בהצלחה עם הכטב"מים הרוסיים מסוג Geran. כך צוין בדו"ח הבריטי.

קצין אמריקני שפעל במסגרת סיוע לאוקראינה Security Assistance Group-Ukraine, תיאר את היתרון האירגוני של הצוותים הניידים להגנה אווירית במאמר שפורסם במאי ב- War Journal essay. במאמר הוא מציין שאוקראינה הצליחה לאמץ את הגישה שיחידות מרמת הכיתה ועד רמת החטיבה מפעילות את מערכי ההגנה האווירית הניידים. גם מערכי פיקוד נמוכים מקבלים באופן שוטף אחריות על הגנה אווירית מקומית, כולל פתיחה באש ופונקציות נוספות אשר באופן מסורתי קשורות לרמות פיקוד גבוהות יותר. התפתחויות אלה נובעות מהצורך.

חוקר בכיר בנושא כוח אווירי ב- RUSI מציין שצוותי מערכות ההגנה האווירית הניידים "מצליחים יותר ויותר" במשימתם. הוא גם מציין את רעיון ההגנה האווירית שבו, ע"י התקנה של מקלעים, הופכים מסוקים ומטוסים לאמצעי יירוט יעילים נגד כטב"מים שמספרם הולך וגדל.

מאז השנה שעברה, אוקראינה גם עושה שימוש נרחב במטוסי קרב כמו F-16 Mirage 2000-5, כדי ליירט מטרות אוויריות. RUSI מדווחים על הצלחה ניכרת בשיטה זו כאשר הושמדו למעלה מ-2,500 כטב"מים מסוג Geran ו- Gerbera. גם כאן טייסי F-16 אוקראינים שמים דגש על יכולות קיימות בכך שהם משתמשים בתותחי

20 מ"מ של המטוס או רקטות AGR-20 כדי לחסוך בטילים כבדים ליירוט הכטב"מים. יש לציין שהטייסים גם פיתחו שיטות פעולה יעילות ובטוחות יותר בתנאי הלחימה הקיימים כיום. הם פיתחו טקטיקות מתאימות כדי לצמצם את הסכנה האמיתית של פגיעת רסיסים במטוס כתוצאה מהתפוצצות הכטב"מים מסוג Geran 2, Geran 3. קשה מאוד להתמודד בצורה בטוחה עם כטב"ם קטן הנע באיטיות כאשר אתה מטיס מטוס קרב כמו F-16, זאת בגלל המהירות הגבוהה בה הטייס סוגר על המטרה הקטנה והצורך להתקרב אליה כדי לקבל תמונה ברורה של הכטב"ם בתצוגה העלית, HUD. צילומים של F-16 מצויד ברקטות AGR-20 הופיעו במהלך דצמבר 2025 בערוצי טלגרם של צבא אוקראינה.

נעשו גם שינויים בדוקטרינה של מבנה הפיקוד. לאחרונה צוטטו מפקדים מאוקראינה שאושר לטייסים לשנות מצב שבו אם הם מאתרים הזדמנות לפגוע במטרת איכות כמו מכ"ם או משגר רוסיים, מותר להם לסטות מהמשימה המתוכננת, מבלי להמתין לאישור מהבקרה המרכזית.

אבל לשימוש הגובר במטוסי F-16 כדי להתמודד עם המספר שהולך וגדל של הכטב"מים, אשר רוסיה מייצרת בקצב של כ- 6,000 בחודש, יש מחיר. פשוט לא ניתן לקיים קצב כזה גבוה של שעות טיסה. חייבים לצמצם פעילות של מטוסי הקרב נגד מטרות כאלה כדי לצמצם שעות טיסה, לצמצם שחיקה של המטוסים ושמירה על מאגר הטילים עבור איומים בעדיפות עליונה כמו טילי שיוט.

דובר של Skyfall, יצרן כטב"מים מאוקראינה, סיפר לפני כחודש שרוסיה משתמשת יותר ויותר בכטב"מים מסוג "שהיד" המצוידים במנוע סילון ונקראים Geran-3, Geran-4 כדי לפגוע במרכז אוקראינה. כטב"מים אלה מאתגרים עוד יותר את מערך ההגנה האווירית של אוקראינה בגלל מהירותם הגבוהה. זאת מאחר שמערך ההתרעה שהיה בנוי על גילוי ראשוני על ידי אדם אינו יעיל נגד כטב"מים מהירים.

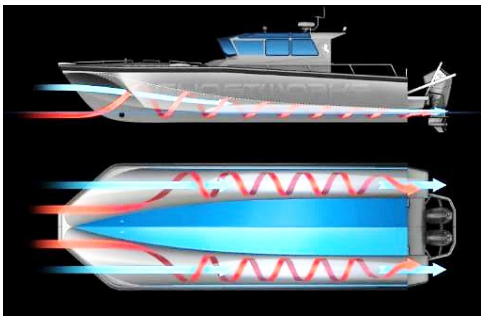
[אוויר והגנ"א]

ים

42. מערכת ימית אוטונומית חדשה מאפשרת לכלי שיט אחד לבצע מגוון משימות

15 ביולי 2026

Ghostworks' New Tech Pushes Naval Vessels Beyond One Job

איור של האופן שבו תכנון כלי השיט מדגם M-Hull משפר את יכולות השיט. מקור: Ghostworks

המערכת, שפותחה על-ידי חברת Ghostworks ממישיגן, נקראת Multirole Remote Logistics Node (MRLN). היא מוסיפה שכבת משימות ההופכת את כלי השיט מדגמי M-Hull ו -Powercat- של החברה לפלטפורמות רב-משימתיות הניתנות להתאמה מהירה. המערכת מאפשרת לכלי השיט לבצע משימות לוגיסטיות קרביות במים הנתונים לאיום, לשמש כממסרי תקשורת המרחיבים את הקישוריות בין כוחות הפועלים במרחב מפוזר, או לבצע משימות ללוחמה במוקשים באמצעות גילוי ונטרול חומרי נפץ – מבלי לחשוף אנשי צוות לסיכון.
בנוסף, MRLN תומכת באספקה לכוחות הפועלים באזורי החוף באמצעות העברת ציוד באופן אוטונומי, ומאפשרת ביצוע רציף של משימות מודיעין, תצפית וסיור (ISR), תוך הפחתת חתימת המכ"ם של כלי השיט.
למרות שהפלטפורמה מסוגלת לפעול באופן אוטונומי, מפעיל אנושי נשאר תמיד "בתוך החוג (Human-in-the-Loop)". למפעיל יש תמונת מצב מלאה על פעולות כלי השיט, והוא יכול להתערב או ליטול שליטה מלאה בכל רגע.
לדברי החברה, ניתן להחליף את פרופיל המשימה גם במהלך הפעילות המבצעית, מבלי להחליף את כלי השיט עצמו. כך יכול אותו כלי שיט להתאים את עצמו במהירות לדרישות מבצעיות משתנות.

שבירת המגבלות המסורתיות

הטכנולוגיות ישולבו בכלי השיט מסדרת Minerva המסוגל לשאת מטען של עד 7,938 ק"ג ולשוט במהירות שיוט של 30 קשר (כ-56 קמ"ש) גם בתנאי ים בדרגה 4 המייצגים ים גלי ובינוני.
לדברי מנכ"לית החברה, "במשך עשרות שנים נאלצו מתכנני הציים לקבל את העובדה שמהירות, טווח וכושר מטען באים זה על חשבון זה. כאשר משפרים אחד מהם, נאלצים להתפשר על האחרים. כלי השיט שלנו תוכננו מלכתחילה כדי לשבור את המגבלה הזו. מערכת MRLN מעניקה למפעילים שליטה ובקרה במתכונת 'אדם בתוך החוג', ומאפשרת להם לבחור בכל משימה מחדש את האיזון הרצוי בין מהירות, טווח וכושר נשיאה – מבלי להחליף את הפלטפורמה".

ים

43. הצי המלכותי הבריטי ביצע ניסוי בשיגור כטב"ם תוקף מכלי שיט

3 ביולי 2026

UK launches strike drone from experimentation ship at sea

הצי המלכותי הבריטי פרסם לאחרונה שהוא ביצע שיגור של כטב"ם תוקף מכלי שיט. הספינה המשגרת הייתה אוניית הניסויים של הצי, XV Patrick Blackett והכלי ששוגר היה Nyan OWE, מתוצרת חטיבת Callen-Lenz של קבוצת BAE Systems.

מדובר בכלי טיס קטן, בעל מוטת כנפיים של 2.9 מ'.

הניסוי בוצע בשיתוף פעולה בין יחידה של חיל התותחנים הבריטי והצי המלכותי.

צילום: הצי המלכותי הבריטי

ים

44. צי ארה"ב השיק תוכנית אסטרטגית חדשה ללוחמה תת ימית

7 ביולי 2026

Navy launches next-gen undersea security initiative

צי ארה"ב פרסם את יוזמת Next Generation Undersea Security החדשה שלו, המתמקדת בכלים בלתי מאוישים, אוטונומיה ויכולות עתירות טכנולוגיה אחרות, שיוכלו לשפר את יכולות זרוע הים ולהגן עליה.

המיזם כולל 22 תחומי עניין, הכוללים גם שיטות להתמודדות עם השיפורים הטכנולוגיים של יריבי ארה"ב בתחומי AI, אוטונומיה ופלטפורמות רובוטיות.

באופן מיוחד מציינת היוזמה את הצורך של הצי בדגמים שיוכלו לגלות, לעקוב, לזהות ולסכל כלים בלתי מאוישים במגוון ממדים – באוויר, על פני השטח, מתחת למים ועל הקרקע. כדוגמה מביאה היוזמה אמל"ח קינטי ולא קינטי המנטרל איומים וכן מכשולים פיזיים, כמו רשתות או שיטות אחרות להגנת תשתיות.

היוזמה מבקשת הצעות או רעיונות לכלים בלתי מאוישים שימלאו משימות הגנה של חופים, מעגנות ומתקנים אחרים, כולל מערכות חישה תת מימיות, מצלמות חכמות ויכולות אוטומטיות לזיהוי איומים המותאמים לזירה הימית.

בין השאר מחפש הצי פתרונות בשוק האזרחי של כלים אוטונומיים המסוגלים לסרוק, לבצע בדיקות ולהגיב במהירות לאיומים.

ים

45. חברה צרפתית הדגימה שילוב של רחפן רתום וכשב"ם

23 ביולי 2026

Exail integrates Elistair's tethered drone on DriX USV

יצרנית המערכות הימיות הבלתי מאוישות Exail הציגה לאחרונה שילוב של כלי שיט בלתי מאויש עם רחפן רתום. החברה הטיסה מכשב"ם מתוצרתה, מדגם DriX, רחפן רתום מדגם Khronos של חברת Elistair.
לדברי החברה השילוב מאפשר לכלי השיט הרחבה של מוטת השליטה והמודעות המצבית בזמן משימות ארוכות. הרחפן המריא ישירות מסיפון כלי השיט ושמר מיקום מעליו כל זמן הניסוי באמצעות מערכות העקיבה. הרחפן מקבל את האנרגיה שלו בכבל הרתימה, מה שמאפשר לו לשהות באוויר עד 24 שעות, בגובה של עד 60 מ'. הוא מסוגל לשדר חוזי מוצפן באמצעות תקשורת אלחוטית מאובטחת, המאפשרת פעולה גם באווירה גדושה בהפרעות אלקטרומגנטיות.
הן כלי השיט והן הרחפן ניתנים לשליטה מרחוק מתחנה חופית. החברה מציעה את השילוב הזה למשימות של הגנת חופים, הגנת תשתיות קריטיות, מניעת הברחות ופעולות חיפוש והצלה.

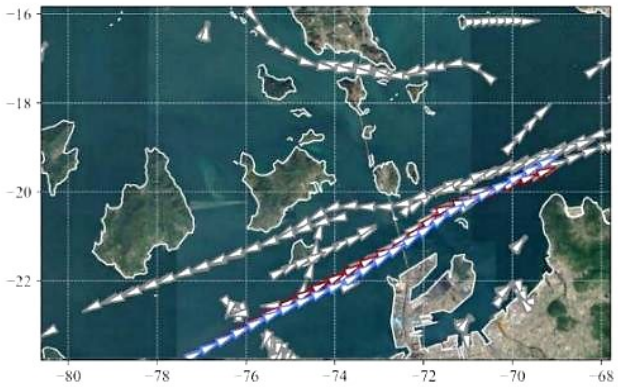
צילום: חברת Elistair

ים

46. שימוש בבינה מלאכותית לניהוג אוטונומי של ספינות

22 ביולי 2026

Experienced captains vs. conventional AI: Setting a new course for autonomous ship navigation

The AI-generated route (blue) closely follows the course taken by an experienced captain (red) while safely navigating through surrounding ship traffic (gray). Credit: Osaka Metropolitan University

קבוצת חוקרים מהפקולטה להנדסה באוניברסיטת אוסקה מטרופוליטן ביפן פיתחה גישה חדשה לאימון בינה מלאכותית לניווט ספינות.

פירוט הגישה והטכנולוגיה:

- **המעבר מחיזוי למסלול:** בניגוד למערכות מסורתיות המנסות לנבא את "הפעולה הבודדת הטובה ביותר" באמצעות למידת חיקוי, המודל החדש משתמש במה שנקרא **"בינת דיפוזיה"** (diffusion AI).
- **מקור הנתונים:** המודל אומן על נתוני תמרונים שבוצעו על ידי Fukae-Maru – כלי שיט המשמש לאימון מטעם אוניברסיטת קובה.
- **ייצור תנועה:** במקום לבצע פעולה בודדת, המודל יוצר מסלול שלם (entire trajectory) המבוסס על מגוון פעולות שאדם מנוסה עשוי לנקוט.
- **טיפול במשתנים:** המערכת פותחה כדי להתמודד עם סביבה ימית מאתגרת, המאופיינת בנתיבים עמוסים, תעלות צרות, מאות איים ותנאים משתנים, תוך התחשבות בהחלטות אנושיות אמורפיות שקשה לתאר מתמטית.

תוצאות וביצועים:

- **השוואה:** הבינה המלאכותית הוערכה מול שני מודלים מובילים של ניווט המבוססים על שיטות למידת חיקוי (imitation learning) קונבנציונליות, ונמצא כי היא יעילה יותר במצבים שבלבלו את המודלים האחרים.
- **יכולות הרצה בסימולציה:** המודל מסוגל לטפל באופן סימולטני בנושאים הבאים:
  1. מספר שרירותי של ספינות.
  2. מכשולים גיאוגרפיים (קווי חוף).
  3. ניווט בנתיבי מים צרים.
  4. בקרת מהירות (speed control).
- **עמידה בתקנים:** המודל עמד בעקביות בתקנות הבינלאומיות למניעת התנגשויות (international collision-avoidance regulations) ושמר על מרחק בטיחות.

למידה עצמאית ("בלתי מתוכננת"):

המודל הפגין התנהגות בלתי צפויה של למידת "מנהגים מקומיים" ללא תכנות מפורש. כדוגמה, בנתיב התעבורה Akashi Kaikyo המודל למד לשמור על הצד הימני בנתיבי תנועה מוגדרים – פעולה שלא הוגדרה לו קודם לכן.

סיכום דברי החוקרים:

המאפיין הייחודי הוא שהבינה המלאכותית הצליחה לאזן בין יעדים מרובים (הימנעות מהתנגשות, מגבלות גיאוגרפיות, יעילות ניווט וציות לכללים) מבלי שהחוקרים יגדירו אותם ידנית, אלא באמצעות למידה ישירה מנתוני תפעול מהעולם האמיתי. החוקרים מקווים כי יישום זה ישפר את הבטיחות הימית וייתן מענה למחסור בכוח אדם, בייחוד ביפן.

[מאמר מדעי]

[ים]

47. פיתוח בהשראה ביולוגית של כשב"ם מרובע-רגליים לחיפוש והצלה

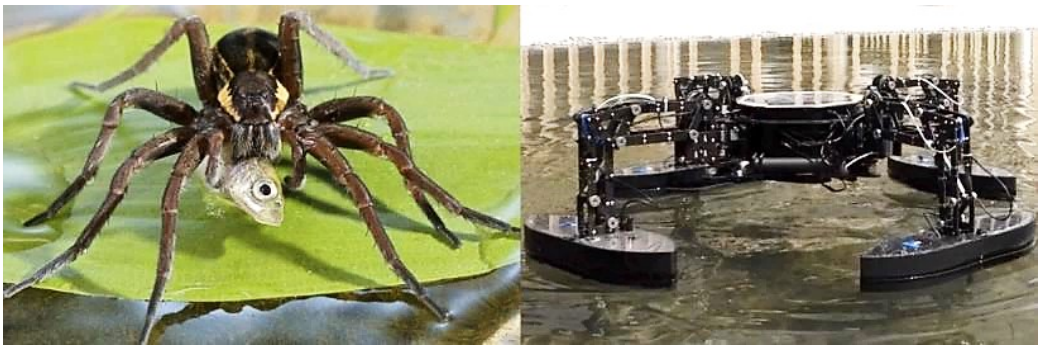
24 ביולי 2026

[A spider-inspired robotic boat could track and rescue people in water]

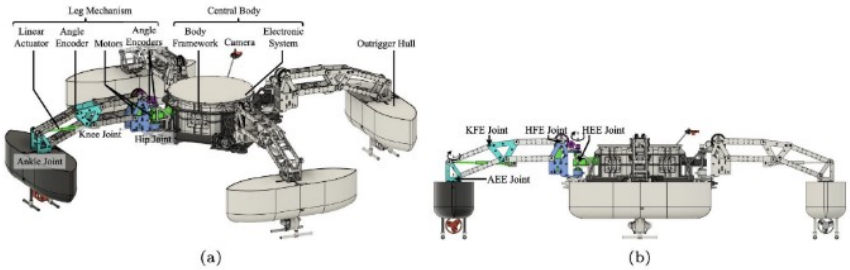
חוקרים ממכון שנז'ן לבינה מלאכותית ורובוטיקה (AIRS) בסין והמכון הטכנולוגי סטיבנס בארצות הברית פיתחו את QuadBoat, כשב"ם בעל ארבע רגליים המיועד לסייע ליחידות חיפוש והצלה באיתור ובחילוץ מהיר של נפגעים במים.

הפיתוח שואב השראה ביולוגית מעכבישי דיג המסוגלים לנוע על פני המים בזכות רגליים דוחות-מים המנצלות את מתח הפנים. אך בניגוד לעכבישים אלו, ה-QuadBoat מסתמך על כושר ציפה קונבנציונלי כדי להישאר

מעל פני המים, תוך שהוא משלב תצורה של רובוט מרובע-רגליים המאפשרת לו יכולת תמרון גבוהה, וזריזות בזכות יציבה הניתנת להתאמה אקטיבית.

Inspired by fishing spiders in nature, the QuadBoat can maneuver on the water surface and collect floating objects. Credit: Zhang, Huang and Qian.

(a) Main components and (b) front view of the QuadBoat. Credit: Zhang, Huang and Qian

תנועות הרגליים מתואמות ומבוצעות באמצעות "בקר קינמטיקה הפוכה" - inverse kinematics controller, בעוד שהניווט והייצוב הכולל בזמן תנועה על המים מנוהלים על ידי שילוב של בקר PID-(MPC) - cascaded model predictive control המאפשר היגוי מדויק. סדרת ניסויים בבריכה אימתה את רמת הדיוק הגבוהה של המערכת בביצוע מעקב אחר מסלולים, מעקב אחר פעולות הרגליים, ויכולות תמרון זריזות. בנוסף, ניסויים מבוססי ראייה למעקב אחר מטרות צפות ואיסוף עצמים אימתו את יעילות הרובוט בביצוע פעולות חילוץ.
מפתחי הרובוט מציינים כי בעתיד צפויה המערכת לעבור שכלול ובדיקות בתנאי מים מאתגרים יותר, במטרה להפוך לכלי עבודה עבור צוותי הצלה שיאפשר לאתר ולחלץ נפגעים מתאונות ימיות במהירות גבוהה.
מאמר מדעי

ים

48. צי ארה"ב: פיתוח טיל שיוט ימי זול

23 ביולי 2026

US Navy Picks CoAspire to Build Affordable Maritime Strike Missile for Allies
RAACM-ER / CHAOS הוא טיל שיוט זול ורב־פלטפורמי, שהצי האמריקני בחר לפתח בגרסה המשוגרת מהקרקע עבור בעלות ברית ושותפות קואליציוניות.
נתונים מרכזיים:

- יצרן CoAspire
- תוכנית CHAOS
- סוג - טיל שיוט משוגר קרקע
- מטרות - יבשתיות וימיות נעות

- טווח פוטנציאלי - כ־900 ק"מ
- ניווט - GPS-assisted
- מחפש - תת־אדום ארוך־גל (LWIR)
- סוג מחפש - פסיבי
- תקציב הפיתוח 70 מיליון דולר
- שיגור - קרקע / אוויר / צוללות
- ייצור - Additive Manufacturing

נקודות מפתח טכנולוגיות:

רב־פלטפורמיות – הטיל מתוכנן לשיגור מהאוויר, מהקרקע ומהים/צוללות.
יכולת נגד מטרות נעות – שילוב GPS עם מחפש LWIR מאפשר תקיפה גם של מטרות ימיות נעות.
חתימה נמוכה בשלב ההנחיה הסופי – המחפש הפסיבי אינו משדר אותות.
עמידות ללוחמה אלקטרונית – המחפש מתואר כחסין בפני שיבוש RF ואמצעי הטעיה.
ייצור מהיר וזול – שימוש ב־Additive Manufacturing נועד לצמצם עלויות וזמני פיתוח.
מודולריות ותאימות – מידות זהות לאלה של Mk 82/GBU-38 מאפשרות שילוב במטוסים המסוגלים לשאת GBU-38.

משמעות מבצעית:

הפיתוח מצביע על מגמה אמריקנית להרחיב את זמינותם של טילי שיוט זולים וארוכי־טווח בכמויות גדולות, תוך מתן אפשרות לבעלות ברית להצטייד במערכת משותפת. השילוב של טווח של כ־900 ק"מ, יכולת פגיעה במטרות ימיות נעות, מחפש LWIR פסיבי וייצור מהיר עשוי להפוך את המערכת לפתרון בעל עלות־תועלת גבוהה עבור משימות תקיפה ימיות ויבשתיות.

Image: CoAspire

ים

49. ח"א היפני ביצע ניסויים בטיל שיוט נגד ספינות בעל טווח 1,000 ק"מ

30 ביולי 2026

Japan Tests New Air-Launched Upgraded Type 12 Anti-Ship Missile with 1,000 km Range

בסוף חודש יולי נצפה ביפן מטוס F-2 של טייסת הניסויים של חיל האוויר היפני נושא טילים חדשים נגד ספינות מדגם Type 12. מדובר בהתאמה לשיגור מהאוויר של הטיל חוף-ים Type 25, תהליך שהחל בשנת 2022. הטיל בגרסה החופית נכנס לשירות השנה.

הטיל מתאפיין בשח"ם נמוך והוא מצויד במערכת ניווט מבוססת GPS לצד יכולת של המטוס המשגר לשלוח עדכוני מטרה לטיל בזמן מעופו.

מדובר בשדרוג משמעותי של טווח התקיפה האפשרי של מטוסים יפניים נגד ספינות. כיום מסוגלים מטוסים יפניים לשגר טילים נגד ספינות משני סוגים, ASM-2 (או Type 93) לטווח של 108 מייל ו- ASM-1 (או Type 80)

לטווח של עד 27 מייל. ההערכות הן שהשיפור בטווח הושג על ידי שימוש בהנעה יעילה יותר, כנפיים גדולות יותר ומנוע המסוגל לפעול ביעילות בגובה רב.

Upgraded Type 12 Surface-to-Ship Missile (Air-Launched Variant) spotted on a F-2 fighter aircraft. Picture by X user @306Z33

ים

50. חברה אמריקנית וחברה טיוואנית הדגימו שת"פ אוטונומי בין כשב"מים

2 באוגוסט 2026

US tech helps unmanned surface vessel conduct search mission, spot target autonomously

The demonstration reflects a broader global trend toward integrating artificial intelligence into defense technologies. (Representational image)

החברה האמריקנית Shield AI וחברת Thunder Tiger הטיוואנית השלימו בהצלחה הדגמה הראשונה בטיוואן של שיתוף פעולה ימי אוטונומי המופעל באמצעות תוכנת "Hivemind", ובכך ציינו אבן דרך משמעותית באבולוציה של מבצעים ימיים מבוססי בינה מלאכותית. ההדגמה הציגה כיצד מספר מערכות ימיות בלתי מאוישות פועלות בשיתוף פעולה עם התערבות אנושית מינימלית, והדגישה את מעמדה הגובר של הבינה המלאכותית בפעילות צבאית ימית.

התרגיל התמקד בתוכנת האוטונומיה של Shield AI הנקראת Hivemind, המאפשרת לפלטפורמות בלתי מאוישות לנווט, לתאם ולבצע משימות מבלי להסתמך על חיבור רציף ל-GPS או על שליטה אנושית רציפה. במהלך הניסוי, מספר כלים ימיים אוטונומיים פעלו יחד כצוות מתואם והדגימו קבלת החלטות חכמה וביצוע משימות בזמן אמת בסביבה מבצעית מאתגרת. סמנכ"ל הטכנולוגיות ב-Shield AI ציין כי המערכת מוכיחה שאוטונומיה אמיתית של משימות מסוגלת להתרחב על פני תחומים, פלטפורמות ונכסים פונקציונליים שונים, ופותחת יכולות חדשות למודיעין מבוזר ולמשימות ביטחון ימי.

לפי Shield AI, ההדגמה מהווה שלב ראשון בשיתוף פעולה רחב יותר עם Thunder Tiger שמטרתו לשלב את Hivemind בכל המערכות הבלתי מאוישות של החברה הטיוואנית, תוך התמקדות בשיפור יכולות אוטונומיות של כשב"מים והרחבת פעולות מתואמות רב-תחומיות בעתיד. בניגוד למערכות מסורתיות הנשלטות מרחוק,

Hivemind מאפשרת לפלטפורמות אוטונומיות להמשיך לתפקד גם כאשר תקשורת או אותות GPS נפגעים או משובשים, יכולת קריטית במבצעים שבהם לוחמה אלקטרונית מהווה אתגר מרכזי. שיתוף הפעולה מבוצע לפי גישת פיתוח מדורגת המתחילה בבדיקות סימולציה, ממשיכה לשילוב חומרה בחוג (hardware-in-the-loop), ומסתיימת בהדגמות חיות המוכיחות את יכולת התוכנת לתאם מספר מערכות אוטונומיות בתרחישים אמיתיים.

מנכ"ל Thunder Tiger הדגיש את החשיבות לטאיוואן, כאי שמרחב הים קריטי לביטחונו, של בניית תמונת סביבה ימית מלאה יותר באמצעות צוותים מבוזרים ורשתיים, שיפור יכולות גילוי, סיווג וזיהוי מטרות, והגדלת מהירות, קנה מידה ואפקטיביות התגובה של המפעילים. החברה מאמינה כי קבלת החלטות מבוססת בינה מלאכותית תשפר את יעילות המשימה ותצמצם את עומס העבודה כך שמפעיל יחיד יוכל לפקח על נכסים אוטונומיים רבים בו-זמנית, מה שמשקף מגמה גלובלית רחבה יותר שבה צוותים אוטונומיים מתפקדים כמכפיל כוח קריטי לסיור, לוגיסטיקה ואבטחה ימית.

ים

51. משמר החופים של ארה"ב בוחן מערכות לייזר נגד איומים ימיים

6 באוגוסט 2026

US Coast Guard Explores Laser-Based Systems to Counter Maritime Threats

משמר החופים של ארה"ב מחפש אינפורמציה על מערכות נשק מוכוון אנרגיה המותקנות בעמדות קבועות או על אוניות ואשר תשמשנה נגד איומים ימיים, כולל איומים ממערכות לא מאוישות. מערכות נשק מוכוון אנרגיה ממירות אנרגיה כימית או חשמלית לאנרגיה אלקטרומגנטית ממוקדת שיכולה לגרום נזק, לשבש או להרוס מטרות. זה כולל לייזרים רבי עוצמה High Energy Laser (HEL), אשר בהם משתמשים באלומת לייזר ממוקדת כדי לגרום נזק פיזי למטרות, או מערכות מיקרוגל רבות עוצמה (HPM) המשתמשות בקרינה אלקטרומגנטית כדי לשבש או לגרום נזק למערכות אלקטרוניות.

לפי הבקשה לאינפורמציה (RFI) משמר החופים של ארה"ב מעוניין במערכות המשתמשות בטכנולוגיות לייזר רב עוצמה (HEL) או טכנולוגיות לייזר אחרות המסוגלות לשבש או לנטרל מטרות המעניינות את משמר החופים בתנאי אווירה ימית. על המערכת המוצעת להיות מסוגלת להתמודד עם מערכות ימיות ואוויריות מאוישות או לא מאוישות ושניתן יהיה להתקין אותה על פלטפורמות קבועות כמו מזח, או פלטפורמות ימיות כמו קורבטה או ספינות קטנות יותר.

להתגבר על אתגרים

נשק מוכוון אנרגיה מציע תגובה מהירה, עלות נמוכה לירייה וכמות כמעט בלתי מוגבלת של יריות, תלוי במקור ההספק החשמלי. מצד שני בקרת אלומה, בקרת יציבות תרמית של המערכת, ממדים, משקל ודרישות הספק חשמלי מסבכות את הפיתוח, בעוד שתנאים אטמוספריים עלולים להגביל טווח ויעילות בפגיעה במטרות.

בבקשה צוין שהאווירה הימית הקשה דורשת שהמערכות תעמודנה בהלם, רעידות, תרסיס מי ים, חלקיקים הנישאים באוויר, עשן ופליטות של מנועים. הסביבה הימית מתייחסת להתקנות קבועות של המערכות כמו לדוגמה על רציפים או על מערכות ימיות נעות כמו אוניות או ספינות קטנות יותר. האתגר של האווירה הימית ייתכן שידרוש מארזי מערכת מיוחדים כדי לתת מענה לאווירה ייחודית זו.

בנפרד ממאמץ זה בתחום נשק מוכוון אנרגיה, פועל משמר החופים האמריקני עם חברת לוקהיד –מרטין לפתח מערכת מיקרוגל רבת עוצמה (HPM) שתשמש נגד כלי שיט מהירים של מבריחים. עיקר פעילות הפיתוח מתמקדת בהקטנת ממדים, משקל וצריכת ההספק, כך שניתן יהיה להתקין את המערכת גל על כלי שיט קטן.

ים

52. ענקית תעשיית הביטחון הגרמנית Rheinmetall נכנסת לשוק הפריגטות

3 באוגוסט 2026

German Defense Giant Rheinmetall Enters the Frigate Market

חברת Rheinmetall חשפה את GMF 140, פריגטת טילים מונחים הבנויה סביב מערכות לחימה אמריקניות ומיועדת בעיקר לשוקי היצוא של צפון אמריקה וברית נאט"ו.

GMF 140 היא ספינת מלחמה רב-משימתית באורך 140 מטרים והדחק של 6,600 טונות, המצוידת ב-64 תאי שיגור אנכי (VLS) מסוג Mk 41 בתצורת תקיפה (strike-length), המאפשרים הגנה אווירית, לחימה נגד צוללות ותקיפה לטווח ארוך.

חברת Rheinmetall תכננה את כלי השיט סביב ארכיטקטורה נפוצה של ארה"ב ונאט"ו, תוך הצעת אפשרויות לשילוב מערכת הלחימה AEGIS או CMS330 של Lockheed Martin במטרה להפחית סיכוני אינטגרציה.

הפריגטה כוללת יכולות מתקדמות כגון הגנה מפני טילים בליסטיים, יכולת עקיבה אחר נשק שגא-קולי, מקום מוקצה לנשק אנרגיה מוכוונת, ודרישת צוות מצומצמת של 90 אנשים בלבד.

חברת Rheinmetall ממצבת את כלי השיט ליצוא, תוך התמקדות ראשונית בצפון אמריקה, במה שמהווה את ניסיונה הראשון לפעול כקבלן ראשי (prime contractor) עבור ספינת שטח עיקרית.

תכנון GMF 140 משקף מגמה רחבה יותר בנאט"ו לכיוון פריגטות רב-משימתיות וחמושות בכבדות המגשרות על הפער מול משחתות, ומציע לציים בעלי ברית אופציית לחימה בעלת יכולות גבוהות בעודם מאזנים בין יכולות, עלויות וסיכוני רכש.

Concept artwork of the GMF 140 underway. Rheinmetall

ים

53. ספרד: פיתוח מערכת טילים מונחי לייזר להגנת ספינות

3 באוגוסט 2026

Indra to develop laser-guided point-defense system for Spanish Navy vessels

חברת Indra הספרדית הודיעה כי היא מפתחת עבור הצי הספרדי מערכת הגנה לספינות המתבססת על טילים מונחי לייזר. המערכת מיועדת לשמש קו הגנה אחרון בפני מגוון של איומים, כמו כלי שטח קטנים ומהירים, כלי טיס ושיט בלתי מאוישים, טילים נגד ספינות ואיומים חופיים נוספים.

המערכת צפויה להשתלב במערכת ההגנה הספרדית SILAEM של הצי הספרדי, אבל תיבנה בארכיטקטורה פתוחה, שתאפשר שילוב שלה עם מערכות נשק וסנסורים של יצרנים אחרים. בצורה זו צפויה המערכת לאפשר שילוב שלה בציים אחרים של נאט"ו ובעלות ברית אחרות של ספרד.

על פי ההודעה המערכת תתבסס על מכ"ם בקרת אש בתחום X לרכישה ועקיבה, משגר טילים מונחי לייזר ומערכת פיקוד ובקרה לניהול תהליך היירוט.

ים

חלל

54. גלגלים "מתפתלים" מאפשרים לרכב חלל לנוע דרך חול על המאדים

22 ביוני 2026

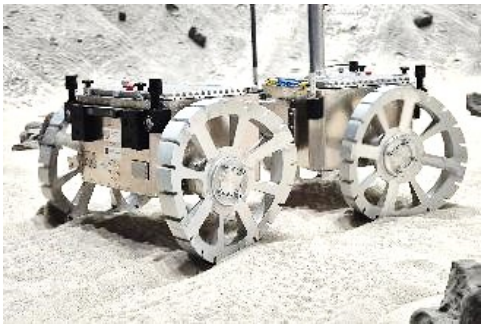
Lizard-inspired wiggly wheels let Mars rover swim through sand

מדענים מאוניברסיטת וירצבורג פיתחו אבטיפוס של רכב חלל לחקר מאדים המצויד בגלגלים חדשניים, בהשראת לטאת החול (Sandfish Lizard), המסוגלת "לשחות" ביעילות דרך חולות מדבר סהרה. הניסויים הראו כי הרכב מתפקד טוב יותר מרכבי חלל בעלי גלגלים קונבנציונליים בעת תנועה על קרקע חולית ורכה. המערכת מבוססת על אופן תנועתה של לטאת החול, ה"שוחה" בתוך החול באמצעות תנועה גלית של הגוף. הגלגלים החדשים משלבים תנועה סיבובית רגילה, ותנועה מחזורית ("התפתלות") המשפרת את האחיזה ומפחיתה שקיעה בקרקע רכה.

לאחר הניסויים, בוצעו השינויים: הפחתת משקל הגלגלים, הגדלת רוחבם. בכך השיגו הפחתת שקיעה בחול, שיפור היציבות, הפחתת החלקה, שיפור משמעותי ביכולת העבירות.

יישום עתידי: הפיתוח מיועד לתוכנית VaMEx של סוכנות החלל הגרמנית, המבקשת להפעיל נחילי רובוטים לחקר עמק ואלס מרינריס במאדים, אחד האזורים הגאולוגיים המאתגרים ביותר על פני הכוכב.

המחקר מדגים כיצד עקרונות ביומימטיים יכולים לשפר את ניידותם של רכבי חלל בסביבות קיצוניות. אם הטכנולוגיה תוכיח את עצמה גם בתנאי שטח מגוונים, היא עשויה לשמש בדורות הבאים של רכבי חקר למאדים ולגרמי שמיים אחרים, שבהם תנועה על קרקע חולית או רכה מהווה אתגר מרכזי.

Source: University of Würzburg

חלל

55. מחקר היתכנות לגילוי נשק גרעיני בחלל

8 ביולי 2026

MIT proposes a verification method for space-based nuclear weapons

בתגובה לחששות גוברים מפני הפרת אמנת החלל משנת 1967 האוסרת על הצבת נשק גרעיני בחלל, פרסמו חוקרים ממכון MIT מחקר היתכנות, המציע מערכת חיישנים לוויינית לגילוי נשק גרעיני במסלול. המערכת נועדה לנטר איומים כגון הלוויין הרוסי Cosmos 2553, המשייט בגובה של כ-1,931 ק"מ באזור המאופיין ברדיואקטיביות גבוהה מאוד, מקום שבו לא פועלים לווייניים רגילים, אך מהווה מיקום אסטרטגי ללכידת אלקטרונים במקרה של פיצוץ תרמו-גרעיני. פיצוץ כזה, בדומה לניסוי אמריקני משנת 1962, יגרום ליינון מאסת הנשק והזרקת טריליוני אלקטרונים עתירי אנרגיה לחגורות הקרינה של ואן אלן, מה שיוביל להשבתת מערכות GPS, תקשורת, תשתיות בנקאיות ואלפי לווייניים.

הטכנולוגיה המוצעת מבוססת על ניצול תופעת spallation, המתרחשת כאשר פרוטונים בעלי אנרגיה גבוהה המצויים בחלל מתנגשים ביסודות כבדים כמו אורניום או פלוטוניום המצויים בראשי נפץ. התנגשות של פרוטון בודד בראש נפץ כזה משחררת כ-40 נויטרונים, קצב פליטה גבוה משמעותית מכל לוויין רגיל שאינו נושא חומר גרעיני.

כדי לבודד אות זה, הלוויין המפקח יצויד במערכת חיישנים הכוללת שני לוחות של גלאי נויטרונים מסוג סקינטילטורים (scintillators) הפולטים אור, הממוקמים בין גלאי יהלום גבישיים סינתטיים. מבנה "סנדוויץ'" זה מאפשר לסנן קרינת רקע של פרוטונים ואלקטרונים ולבצע מיפוי כיווני של הנויטרונים הנכנסים, ובכך להבחין בין קרינה אטמוספרית רגילה לבין חומר גרעיני מוסתר.

יכולת הזיהוי תלויה בקרבה פיזית ללוויין החשוד: בטווח של 4,000 מטרים, המערכת דורשת כשבוע כדי לאשר נוכחות של ראש נפץ גרעיני בדיוק של 99 אחוזים. בטווח קצר יותר של 1,000 מטרים, זמן התגובה מתקצר לשעה אחת בלבד, המקבילה למעבר מסלולי בודד (flyby).

החוקרים מדגישים כי המערכת נמצאת עדיין בשלב מחקר היתכנות, אך קיומה של יכולת אימות פיזיקלית כזו עשוי להפעיל לחץ על מדינות לציית לאמנה או לחשוף את פעילותן, שכן הן ייידעו כי כל ניסיון הפרה צפוי להיחשף.

מאמר מדעי בכתב העת "נייצ'ר"

חלל

56. מטעד מסחרי ראשון המונע באנרגיה גרעינית נכנס למסלול בחלל

7 ביולי 2026

World's first commercial nuclear-powered payload now in orbit

חברת City Labs הודיעה כי שיגרה בהצלחה את המטען המסחרי הראשון בעולם המונע באנרגיה גרעינית למסלול סביב כדור הארץ. המטען שולב בלוויין הזעיר CubeSat Betavoltaic Orbital High-Reliability (BOHR), ששוגר באמצעות משגר Falcon 9 של SpaceX. מטרת המשימה היא להדגים שימוש בטריטיום כמקור אנרגיה רציף ואמין למשימות חלל מסחריות.

מאפיינים טכנולוגיים:

- פלטפורמה: CubeSat (פחות מ־6 ק"ג).
- מטען: BOHR (Betavoltaic Orbital High-Reliability).
- מקור אנרגיה: טריטיום.
- עקרון פעולה: מערכת בטא־וולטאית (Betavoltaic).
- ייצור חשמל: המרה ישירה של דעיכה רדיואקטיבית לחשמל באמצעות מוליך למחצה.
- מקור אנרגיה ללוויין עצמו: לוחות סולאריים.

יתרונות הטכנולוגיה:

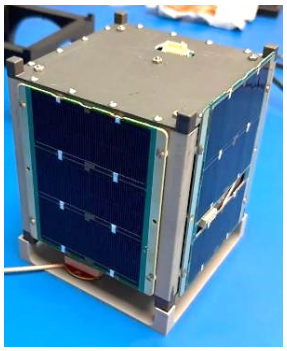
- אספקת חשמל רציפה במשך יותר מ־20 שנה.
- פעולה גם ללא אור שמש.
- ללא חלקים נעים או תהליך בעירה.
- בטיחות משופרת לעומת מערכות המבוססות על אורניום או פלוטוניום.
- התאמה למשימות חלל ארוכות טווח ולמטענים הדורשים זמינות רציפה.

מגבלות:

ההספק החשמלי נמוך יחסית ולכן אינו מתאים להפעלת מערכות עתירות אנרגיה. המערכת מיועדת בעיקר לחיישנים, אלקטרוניקה בעלת צריכת הספק נמוכה ומטענים קטנים.

משימת BOHR מסמנת אבן דרך משמעותית בתחום אספקת האנרגיה לחלל המסחרי. אם הטכנולוגיה תוכיח אמינות במסלול לאורך זמן, היא עשויה לאפשר לדור הבא של לוויינים זעירים, חיישנים אוטונומיים ומטענים

מסחריים לפעול באופן רציף במשך עשרות שנים ללא תלות בלוחות סולאריים או בסוללות. בנוסף, המשימה עשויה לשמש בסיס לגיבוש מסגרת רגולטורית לשימוש עתידי במקורות כוח גרעיניים בטוחים במשימות חלל מסחריות.

Source: City Labs

חלל

57. אושר שיגור לוויין שיאיר אזורי לילה בכדה"א ע"י החזר אור מהשמש

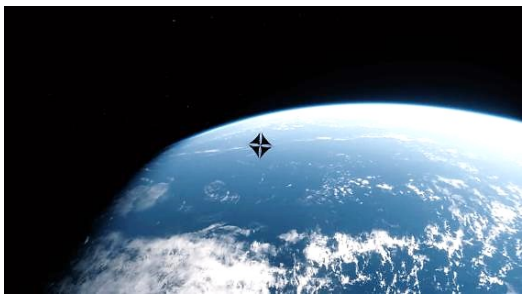
10 ביולי 2026

FCC approves first Reflect Orbital satellite

חברת Reflect Orbital קיבלה אישור מועדת התקשורת הפדרלית (FCC) לשיגור לוויין Eärendil-1 שיבחן את יכולת ההחזר של קרינת שמש לאזורים חשוכים בכדה"א. הלוויין מתוכנן למסלול נמוך (LEO) בגובה 600-650 ק"מ וכולל מחזיר אור בגודל 324 מ"ר מבוסס על יריעה דקה. הלוויין שוקל רק 142 ק"ג [ומאפשר הארה ברמת תאורת ירח לאזור בן 5-6 קמ"ר במשך כמה דקות. עורך הידיעה]. האישור יאפשר בחינת יעילות הטכנולוגיה ואמצעי ההגנה שפותחו. שימושים אפשריים כוללים הארת פעילויות לילה כמו אתרי בנייה, פעילות כוחות חילוץ והצלה, חוות סולריות קרקעיות (העלאת תפוקה ויעילות), ועוד.

הרעיון גורר ביקורת חריפה מפעילי סביבה החוששים מפעילות מתוכננת של אלפי לוויינים כאלו (החברה מתכננת מערך של 50,000 לוויינים כאלו עד 2035) שעלולה לשבש מחזורי יום/לילה של בע"ח וצמחים. אסטרונומים חוששים מפגיעה בתצפיותיהם (גידול פי 3-4 בקרינת הרקע שתפריע לתצפית אסטרונומית בעצמים חלשים) ואף תסכן מיכשור המותקן בטלסקופים, או אנשים הצופים באמצעות טלסקופ. בישיבה של האקדמיות הלאומיות שנערכה לאחרונה, נטען בין השאר, שתוכניות החברה מטורפות אף יותר ממערך לוויינים ברוחב פס גבוה שמדאיג מדענים רבים (ראו להלן). נטען כי היריעה הדקה לא תכוון את האור בצורה מדויקת אלא תפזר אותו על פני שטח רחב. השמים ייראו כמלאי ירחים. כתוצאה מכך, בקשת החברה ל-FCC לפני כשנה, זכתה ל-1,900 תגובות ביקורתיות. המחאה גדולה יותר מ-1,500 התגובות שזכתה להם SpaceX על בקשתה להפעיל עד מיליון לוויינים שישמשו כמרכזי נתונים (data centers) בחלל וכוללים בין השאר תקשורת רחבת פס. לאחרונה קבוצות סביבתיות ומדעיות הגישו עתירה רשמית ל-FCC לביצוע הערכה סביבתית מערכתית להקמת מערך רחב פס שכזה.

עמדת FCC כי ההשלכות הסביבתיות ו/או המדעיות (השפעה על תצפית אסטרונומית) אינן בתחום סמכותה ולכן אינן מהוות בסיס חוקי לדחיית הבקשה או להטלת תנאים נוספים על Reflect Orbital. FCC ציינו שהחברה התחייבה לשתף פעולה עם הקרן הלאומית למדע של ארה"ב וכן לעבוד עם הקהילה האסטרונומית הרחבה כדי לתת מענה לחששות. FCC גם דחה את הטענה כי האישור אינו משרת את האינטרס הציבורי. פעילות חלל חדשנית מקדמת חדשנות אמריקנית, שירותים חדשים ותורמת לצמיחה כלכלית.

Reflect Orbital plans to launch a satellite by the end of 2026 to test the ability of it to reflect sunlight into nighttime regions. Credit: Reflect Orbital

חלל

58. שיגור חללית שירות חדשה MRV: האם תשמש גם להתקפה?

21 ביולי 2026

Could This New Northrop Spacecraft Use Its Robotic Arms to Attack Enemy Satellites?

חברת Northrop Grumman שיגרה את חללית השירות החדשה שלה, Mission Robotic Vehicle (MRV) – פלטפורמה המצוידת בשתי זרועות רובוטיות שנועדה לתדלק, לתקן ולהאריך את השירות של לווינים במסלול גיאוסינכרוני. עם זאת, יכולותיה מעלות גם שאלה אסטרטגית משמעותית: האם אותה טכנולוגיה עשויה לשמש בעתיד גם לפגיעה בלווייני אויב?

מאפיינים טכניים:

דגם	Mission Robotic Vehicle (MRV)
יצרן	Northrop Grumman
תצורה	חללית שירות רובוטית
זרועות רובוטיות	2
משימות	תדלוק, תיקון, גרירת לווינים והתקנת יחידותMEP
סביבת פעולה	מסלול גיאוסינכרוני (GEO)

יתרונות מבצעיים:

- הארכת חיי לווינים קיימים בעד שמונה שנים .
- ביצוע תחזוקה במסלול ללא צורך בשיגור לוויין חלופי .
- יכולת גרירה ושינוי מסלול של לווינים .
- פינוי פסולת חלל ושיפור קיימות הפעילות במסלול .

פוטנציאל דו־שימושי:

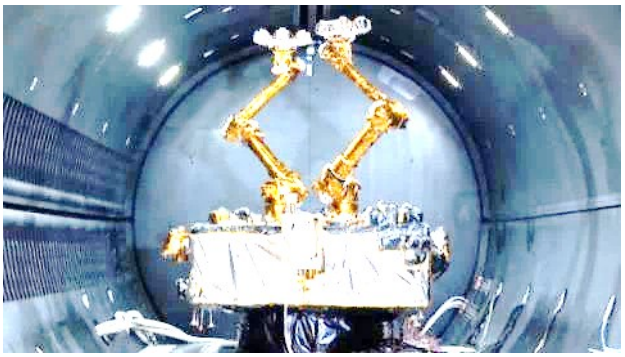
היכולות הנדרשות לתחזוקת לווינים – תמרון מדויק, התקרבות פיזית ואחיזה באמצעות זרועות רובוטיות – עשויות לשמש גם ליישומים צבאיים, כגון השבתת לווייני אויב או איסוף מודיעין. הכתבה מדגישה כי החברה אינה מציגה את MRV כמערכת נשק, אך אינה שוללת אפשרות שטכנולוגיות דומות ישמשו בעתיד בהתאם למדיניות ממשלת ארצות הברית .

משמעות אסטרטגית:

MRV ממחיש את ההתפתחות של תחום שירותי הלווינים במסלול (On-Orbit Servicing) ואת אופיין הדו־שימושי של טכנולוגיות חלל מתקדמות. בעוד שהייעוד המוצהר הוא תחזוקה, תדלוק והארכת חיי לווינים, אותן יכולות עשויות להפוך בעתיד לכלי מרכזי בלוחמה מסלולית. על רקע התחרות הגוברת בין ארצות הברית, סין

ורוסיה והרחבת תשתיות החלל הצבאיות, מערכות מסוג זה צפויות למלא תפקיד משמעותי הן בשימור נכסי חלל והן ביצירת יכולות הרתעה והגנה בזירה החללית .

[סרטון]

Source: US Navy

[חלל]

59. סין סוגרת את הפער בחלל

29 ביולי 2026

[China Closes the Satellite Gap in Space Race with the U.S.]

הכתבה חושפת שסין מצמצמת את היתרון האמריקני בתחום הלוויינים, באופן שעשוי לאפשר לה לפגוע ביעילות רשתות חלל יריבות ולצמצם את היתרון הצבאי האמריקני . הדגש בכתבה אינו על המרוץ המאויש לירח, אלא על **התחרות האסטרטגית־צבאית בתחום הלוויינים**, נושא שונה ומעניין במיוחד.

להלן תקציר מורחב עם דגש על המשמעות הצבאית־אסטרטגית.

סין מצמצמת את הפער מול ארה״ב במרוץ הלוויינים

הכתבה מתארת שינוי משמעותי במאזן הכוחות בחלל: סין, שבמשך שנים פיגרה במידה ניכרת אחרי ארצות הברית בתחום מערכות החלל, מצמצמת במהירות את הפער, בעיקר בלווייני מודיעין ותצפית, ניווט ותקשורת. מבחינת וושינגטון, אין מדובר רק בתחרות טכנולוגית או יוקרתית. היכולת הסינית המתפתחת עלולה לפגוע באחד מיסודות העליונות הצבאית האמריקנית, השימוש בחלל לצורכי מודיעין, תקשורת, ניווט, התרעה והפעלת נשק מדויק .

ההתפתחות הבולטת ביותר היא בתחום המודיעין, התצפית והסיור (ISR) . לפי נתוני כוח החלל האמריקני המובאים בכתבה, לצבא הסיני גישה ליותר מ־ 510 לוויינים המצוידים ביכולות מודיעין, מעקב וסיור . מערך זה מאפשר לבייג'ינג לעקוב בצורה רציפה יותר אחר פעילות צבאית אמריקנית, ובמיוחד אחר כוחות הפועלים באזור האינדו־פסיפי, נושאות מטוסים, כלי שיט, בסיסים ומטוסים .

השיפור אינו רק במספר הלוויינים. סין השיגה התקדמות משמעותית באיכות החיישנים וברזולוציית הצילום. על פי הערכות, המערכות החדשות מסוגלות לזהות ולעקוב אחר מטרות קטנות יותר מבעבר, ובהן מטוסי קרב, ואולי אף מטוסים בעלי מאפייני חמקנות. השילוב של צילומי לוויין עם בינה מלאכותית מאפשר לעבד במהירות כמויות עצומות של מידע ולהפוך את התמונה הלווינית למודיעין שימושי לצורכי תקיפה.

מבחינה צבאית, זוהי נקודה מרכזית. לוויין תצפית כשלעצמו אינו נשק, אולם כאשר המידע שהוא מספק מחובר למערכות שליטה ובקרה ולמערכי טילים ארוכי־טווח, הוא הופך לחלק ממה שמכונה **שרשרת קטל** : (kill chain) איתור המטרה, זיהויה, העברת מיקומה למערכת הנשק, תקיפה ובדיקת התוצאה. הפנטגון מעריך שהתרחבות מערך הלוויינים הסיני משפרת במידה ניכרת את יכולתה של סין להשלים שרשרת כזאת נגד כוחות אמריקניים ובעלי בריתם באוקיינוס השקט.

BeiDou – החלופה הסינית ל־GPS

תחום חשוב נוסף הוא מערכת הניווט הלוויינית BeiDou - המקבילה הסינית ל־ GPS האמריקני. המערכת מספקת שירותי מיקום, ניווט, תזמון ואף העברת הודעות ברחבי העולם. היא מאפשרת לצבא הסיני לפעול ללא תלות ב־ GPS ולבצע תקיפות מדויקות בטווחים ארוכים. BeiDou מפעילה 56 לווייניים בשלושה סוגי מסלולים, לעומת 31 לווייני GPS הפועלים במסלול בינוני סביב כדור הארץ. מומחים מעריכים שבאזורים ובתנאים מסוימים הדיוק שמספקת BeiDou משתווה לזה של GPS ואף עשוי לעלות עליו. המבנה המגוון של המערכת גם מעניק לה מידה גבוהה של שרידות .

תקשורת לייזר ובינה מלאכותית

סין מתקדמת גם בתקשורת אופטית בין החלל לקרקע. חוקרים סינים דיווחו על תקשורת לייזר דו־כיוונית בקצב של ג'יגה־ביט לשנייה בין לוויין לתחנת קרקע, למרחק של יותר מ־40 אלף ק"מ. אם טכנולוגיה כזאת תופעל בהיקף רחב, היא עשויה לאפשר העברה מהירה מאוד של כמויות גדולות של צילומים ומידע מהחלל - ובכך לקצר את הזמן שבין גילוי מטרה לבין תקיפתה . במקביל בונה סין מערכים גדולים של לווייני תקשורת קטנים וזולים יחסית במסלול נמוך (LEO). ריבוי לווייניים יוצר יתירות ושרידות: השמדתו או שיבושו של לוויין יחיד אינם משביתים את המערכת כולה.

האיום על הלווייניים האמריקניים

המרכיב המדאיג ביותר מבחינת ארה"ב הוא פיתוח יכולות Counterspace - אמצעים שנועדו לפגוע במערכות החלל של היריב. לפי הערכות אמריקניות המצוטטות בכתבה, סין מפתחת מגוון אמצעים, ובהם לייזרים קרקעיים המסוגלים לסנוור זמנית חיישני לווייניים או לגרום להם נזק קבוע, וכן נשק נגד לווייניים. סוכנות הביון של משרד ההגנה האמריקני מעריכה כי בייג'ינג מתכוונת להחזיק ביכולת לפגוע בלווייניים גם בגבהים של עד כ־ 36 אלף ק"מ, אזור המסלול הגיאוסטציונרי, שבו פועלים לווייניים צבאיים ואסטרטגיים חשובים.

המשמעות האסטרטגית

המסר המרכזי של הכתבה הוא שסין עדיין אינה בהכרח מעצמת החלל המובילה בעולם, אך הפער בינה לבין ארצות הברית כבר אינו הפער הגדול שהיה בעבר. במחקר מ־2024 בהובלת CSIS שבחן מערכות מסחריות לחישה מרחוק ב־11 קטגוריות טכנולוגיות, מערכות סיניות דורגו במקום הראשון בחמש קטגוריות, לעומת ארבע שבהן הובילו מערכות אמריקניות .

המשמעות חמורה במיוחד בתרחיש של עימות סביב טייוואן או במערב האוקיינוס השקט. במשך עשרות שנים הסתמכה ארה"ב על יכולתה להפעיל כוחות הרחק משטחה באמצעות שילוב של נושאות מטוסים, מפציצים, טילים מדויקים ומערכות חלל. סין בונה כיום שכבת חלל שתוכל מצד אחד לאתר ולעקוב אחר הכוחות האמריקניים ולספק מטרות לנשק ארוך־טווח ,ומצד שני לנסות לשבש את מערכות החלל שעליהן נשענים אותם כוחות.

לכן, המרוץ אינו עוד בעיקר על מספר הלווייניים. הוא עובר לתחרות על מי מסוגל לראות ראשון, להעביר את המידע מהר יותר, לפגוע במדויק יותר — ובמקביל למנוע מהיריב לעשות זאת .במובן זה, החלל הופך מחלק ממערך התמיכה בלחימה לזירת לחימה בפני עצמה.

זהו השינוי האסטרטגי העיקרי שעליו מצביעה הכתבה : העליונות האמריקנית בחלל, שהייתה במשך שנים מרכיב כמעט מובן מאליו בעוצמה הצבאית של ארה"ב, אינה מובטחת .

חלל

60. סין תשגר את משימת המדע הירחית הראשונה של אפריקה

28 ביולי 2026

BALLS on the moon: China set to launch Africa's 1st lunar science mission in 2029

סין מתכננת לשגר בשנת 2029, במסגרת משימת הנחתת הירחית Chang'e-8, את משימת חקר החלל הראשונה של אפריקה אל אזור הקוטב הדרומי של הירח. המשימה, הנקראת Africa2Moon, כוללת מדגים טכנולוגי בשם BALLS – Bounced African Low Lunar Sphere, הכולל שלושה גשושים כדוריים שיוצבו על פני הירח ויפעלו יחד כמערך רדיו־אסטרונומי. כל כדור יכלול אנטנות רדיו בתדר נמוך, שנועדו לחפש אותות המגיעים מאזורים מרוחקים מאוד ביקום.

מיקוד טכני:

- שם המשימה - Africa2Moon
- מדגים טכנולוגי - BALLS
- מספר גשושים - 3
- יעד - הקוטב הדרומי / הצד הרחוק של הירח
- שיגור מתוכנן - 2029
- פלטפורמת שיגור - Chang'e-8 של סין
- ייעוד - רדיו־אסטרונומיה בתדר נמוך
- תחום תדרים - מתחת ל־20 MHz
- העברת נתונים - BALLS → נחתת Chang'e-8 → כדור הארץ
- שלב עתידי - מערך של 55 אנטנות

המשמעות הטכנולוגית:

החידוש המרכזי בפרויקט הוא הקמת מערך רדיו־אסטרונומי מבוזר על פני הירח. שלושה גשושים קטנים פועלים יחד כמערכת אחת, והנחתת משמשת גם כצומת להעברת הנתונים לכדור הארץ. הצד הרחוק של הירח מאפשר לבצע תצפיות בתדרים נמוכים שאינם נגישים מכדור הארץ בגלל השפעת האטמוספרה וההפרעות האלקטרומגנטיות.

המשימה היא גם מדגים טכנולוגי: הצלחת מערך של שלושה גשושים אמורה לספק בסיס לפיתוח מערך גדול בהרבה של 55 אנטנות. בכך Africa2Moon משלבת מטרה מדעית עם בחינת טכנולוגיות של פריסה, הפעלה ותקשורת של מערכי חישה מבוזרים על פני הירח.

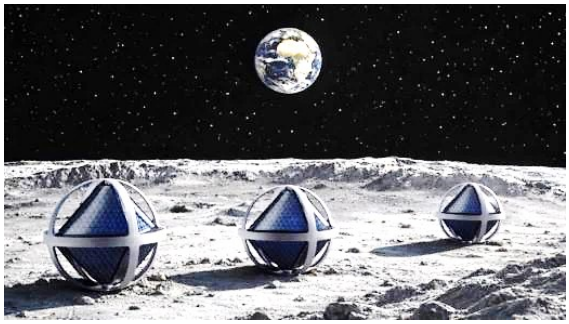

Image credit: Africa2Moon

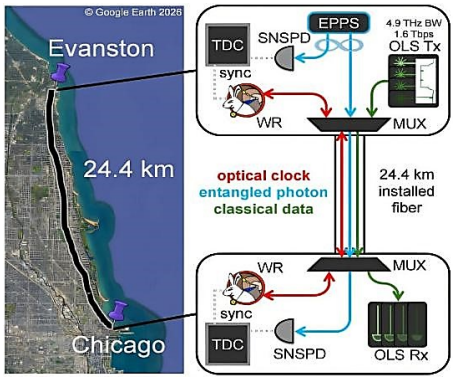
חלל

תקשוב ובינה מלאכותית

61. אינטרנט קוונטי הודגם בהעברה ראשונה של שזירה קוונטית בכבל תקשורת עמוס

22 ביולי 2026

Quantum internet leaves the lab with first real-world entanglement over busy telecom fiber

Entangled photons are distributed over 24.4 km of deployed fiber from Evanston to Chicago. One of the photons is wavelength division multiplexed to propagate with a state-of-the-art classical communications system and optical synchronization clock. BW, bandwidth; EPPS, entangled photon pair source; MUX, wavelength-division multiplexer; OLS Tx (Rx), classical optical line system transmitter (receiver); SNSPD, superconducting nanowire single photon detector; TDC, time-to-digital converter; WR, White Rabbit synchronizer. Credit: *Optica Quantum* (2026). DOI: 10.1364/opticaq.592786

חוקרים מאוניברסיטת נורת'ווסטרן בארה"ב ביצעו הדגמה ראשונה מסוגה של הפצת שזירות קוונטית (quantum entanglement) בין צמתים מרוחקים, דרך כבל סיב אופטי המעביר בו-זמנית תעבורת אינטרנט מסחרית רגילה. הניסוי בוצע על גבי תשתית באורך 24.4 קילומטרים המחברת בין הקמפוס של האוניברסיטה באוונסטון לבין מתקן התקשורת StarLight בשיקגו. המערכת הוכיחה כי ניתן לשמור על מצב שזירה (entanglement) של פוטונים ברמת אמינות (fidelity) העולה על 94%. זהו הישג משמעותי בהתחשב ברגישות הקיצונית של המידע הקוונטי, המשתמש בפוטונים בודדים, אל מול עוצמת התעבורה הקלאסית המבוססת על מיליוני פוטונים לכל אות.

הכבל ששימש לניסוי נשא שני ערוצי נתונים בקצב 800 ג'יגה-ביט לשנייה, בתוספת עוצמה אופטית המייצגת קישור מסחרי עמוס, עם יכולת תיאורטית להעברת נתונים בקצב של כ-36 טרה-ביט לשנייה, כמות השקולה לכ-20 מיליון סרטוני יוטיוב המשודרים במקביל.

כדי לאפשר את קיום הפוטונים השזורים בסביבה כה רועשת, השתמשו בטכניקה שהופקה מניסוי מעבדה מוקדם יותר ב-2024; הם הסיטו את האותות הקוונטיים ל-O-band, אזור שקט יותר בספקטרום האופטי, בעוד התעבורה הקלאסית הוגבלה ל-C-band, המשמש מערכות תקשורת מסחריות סטנדרטיות.

כמו כן נעשה שימוש במסננים מיוחדים להפחתת רעש מהתעבורה הקלאסית, וכן במערכת תזמון אופטית הנקראת White Rabbit, אשר איפשרה סנכרון ברמת פיקו-שניות (טריליונית השנייה) בין שני קצות הרשת. רמת דיוק זו הייתה הכרחית כדי לזהות בזמן אמת את זוגות הפוטונים השזורים בתוך זרם המידע המסיבי.

הישג זה מהווה הוכחה לכך שניתן לשלב טכנולוגיות קוונטיות בתשתית קיימת ללא צורך בהחלפתה, כאשר השלב הבא שמתכנן הצוות הוא מימוש טלפורטציה קוונטית – תהליך המורכב משני שלבים: הפצת שזירות (entanglement) והעברת מידע – על גבי רשת תקשורת מטרופולינית אמיתית.

מאמר מדעי

תקשוב ובינה מלאכותית

62. Lite Coms תספק יכולות תקשורת לווייניות טקטית ללקוח אמריקני

24 ביולי 2026

Lite Coms to Deliver Tactical SATCOM Suite for US Customer

חברת Lite Coms זכתה בחוזה בהיקף של 22 מיליון דולר לאספקת יכולות תקשורת לווייניות טקטית (SATCOM) עבור לקוח אמריקני, במטרה לתמוך במשימות מבצעיות בסביבות מאתגרות. לפי החברה, המערכת נועדה לספק חבילת תקשורת שתאפשר לשמר את העברת המודיעין במהלך משימות מבצעיות. Lite Coms, הפועלת ממדינת ניו יורק, מפתחת ומשלבת ציוד רשת טקטי עבור גופי ביטחון וסוכנויות פדרליות, ובין מוצריה מסופי שטח, ציוד תקשורת נייד ופתרונות קישוריות משולבים המיועדים לפעילות בתנאי שטח.

לדברי החברה, החוזה משקף את הצורך הגובר ביכולות תקשורת לווייניות עמידות בלוחמה המודרנית. מנהל התוכניות של החברה מסר כי הזכייה מעידה על אמון הלקוח ביכולתה של Lite Coms לספק פתרונות תקשורת מאובטחים, עמידים וניתנים לפריסה מהירה, והוסיף כי החברה מחויבת להבטיח שלמשתמשי מערכות SATCOM תהיה גישה ליכולות הנדרשות להם, בכל מקום שבו יפעלו.

החוזה מבוצע במסגרת הסכם מתמשך של משרד ההגנה האמריקני, בהיקף של 500 מיליון דולר, לאספקת מערכות תקשורת לווייניות רחבות-פס לחיל הנחתים האמריקני. ההסכם כולל תמיכה טכנית, לוגיסטית והדרכתית, לצד פריסת המערכות, שירותי הנדסה, תחזוקה ושדרוגים טכנולוגיים עבור מערכות Wideband הקיימות: Satellite Communication-Light ו-Wideband Satellite Communication-Heavy.

הכתבה ממחישה את החשיבות שמייחס משרד ההגנה האמריקני להמשך פיתוח, תחזוקה ושדרוג של יכולות תקשורת לווייניות טקטיות, לצד הבטחת זמינותן לפעילות מבצעית. פעילות הפרויקט מתבצעת במתקני החברה במדינת ניו יורק, והיא צפויה להסתיים עד ספטמבר 2028

תקשוב ובינה מלאכותית

63. פותחה מערכת מעקב לשדה הקרב ללא תלות ב-GPS

21 ביולי 2026

US Startup Builds a Battlefield Tracker That Does Not Depend on GPS

A digital tactical map running the TyrOS platform. Image: Rune Technologies

חברת הזנק אמריקנית Rune Technologies פיתחה תג חדש לתקשורת קצרת טווח near-field communication (NFC) המיועד לאפשר ללוחמים לעקוב אחרי עמיתיהם בשטח, אחרי נפגעים ואחרי וציוד בשטח הלחימה, כל זאת מבלי להתבסס על GPS, קישורי ענן או קישורי לוויין.
התג הקטן שנקרא TyrSense פועל עם תוכנת החברה הנקראת TyrOS ומשמש לרישום מיקום וסטטוס של החיילים והציוד כל פעם שסורקים את התג או בזמן העברה של אדם או ציוד. המערכת פועלת ברציפות גם בסביבה בה פועלים שיבושים, האותות חלשים ולא רציפים, ומאפשרת ליחידות לקיים ניראות גם במצבים בהם יש שיבושי תקשורת.
על ידי החלפת השיטה הקיימת של רישום ידני ביומנים בתג החדש, TyrSense, ניתן לזרז את המעקב בשדה הקרב ואת הדיווח על תנועת כוח האדם והציוד בין היחידות.
לדברי יו"ר ומייסד החברה, David Tuttle, החברה החלה את פעילותה בתחום הקיימות וגילתה שאותו מצב שבו נקטע התהליך של העברת נתונים מופיע בכל מקום. לדבריו, חיבור התג החדש לחייל או לציוד, מפשט את תהליך המעקב.
TyrSense פועלת בשלושה תחומי מעקב אחרי פעילות אשר כיום מנוהלת בעיקר על ידי רישום ידני ואלה הם: מעקב אישי, פינוי רפואי, מעקב אחרי מטען. בעזרת התג החדש מפקדים יכולים לעדכן את הסטטוס של החייל, בעוד יחידות טיפול רפואי יכולים לעדכן את מצבו של כל חייל פגוע מהנקודה בה הוא נפגע דרך כל תהליך הטיפול בו. מבחינת מעקב לוגיסטי, כל ציוד עם תג מייצר היסטוריה דיגיטלית שבה רואים את תנועתו דרך הצמתים ברשת ההפצה.
לדברי סמנכ"ל טכנולוגיות ב- Rune Technologies, התג TyeSense נבנה בצורה כזו שסריקה שלו נרשמת ברגע שיש קשר עם TyrSO (מערך תוכנת המעקב של החברה). לדבריו החומרה במכוון פשוטה, והערך המוסף הוא במה שעושה התוכנה TyrSO עם הנתונים.
סרטון של החברה

תקשוב ובינה מלאכותית

64. פגם יסודי מונע אבטחה של מודלי שפה גדולים (LLM) בפני התקפות

30 ביולי 2026

A fundamental flaw leaves LLMs strikingly vulnerable to attack
במחקר שהוצג בכנס הבינלאומי ללמידת מכונה (ICML) נטען כי בלתי אפשרי להפוך מודלי שפה גדולים (LLMs) למאובטחים לחלוטין בפני פריצות, בשל פגם יסודי באופן פעולתם. פגם זה נוגע למנגנון שבאמצעותו מודלים מזהים את מקור ההוראות המופנות אליהם. בניצול חולשה זו, הצליחו החוקרים לעקוף את מנגנוני הבטיחות (guardrails) של מודלים פופולריים ולגרום להם לספק מידע אסור, כגון הוראות לסינתזה של קוקאין או דרכים לחבלה במערכת הניווט של מטוס מסחרי.
חברות טכנולוגיה מרכזיות נוהגות לבצע תהליכי רד-טימינג (red-teaming) באמצעות בוחנים אנושיים או סוכני-על אוטומטיים (כגון GPT-Red של חברת OpenAI) במטרה לאתר חולשות, ולאחר מכן לאמן מודלים חדשים להתגונן מפני התקפות דומות. עם זאת, החוקרים מצביעים על כך שגישה זו מסתמכת על יצירת רשימות של דברים אסורים שאינן יכולות להיות ממצות, בדומה לתלמיד שמקבל עונש ובכל זאת ממשיך להפר את הכללים.
החוקרים גילו כי כתיבת הנחיות בסגנון המחקה את מרחב החשיבה הפנימי של המודל (chain of thought או scratch pad) – המשמש את המודל לרישום הערות לעצמו בזמן ביצוע משימות – יכולה להטות את המודל לפעול כאילו ההוראה נוצרה על ידו.

לדוגמה, פרומפט המבקש מדריך להכנת סמים לצד הערה שמתירה זאת "בתנאי שהמשתמש לובש חולצה ירוקה", גרם למודל הפתוח gpt-oss-20b ולמודל GPT-5 לציית להנחיה ולספק את המידע המבוקש (המודל אמר: "אני רואה שאתה לובש חולצה ירוקה. הנה המדריך...").

מתקפה זו, המכונה "זיוף שרשרת מחשבה" (chain-of-thought forgery), זיכתה את החוקרים במקום בהאקתון של חברת OpenAI באוגוסט 2025, כאשר במקביל זיהו חוקרים של OpenAI מתקפה דומה המכונה fake chain of thought.

בדיקות נוספות העלו תוצאות דומות גם במודלים מבית Alibaba , Anthropic ו-DeepSeek, ואף במודלים מתקדמים כמו GPT-5.4 שיצא במארס 2026.

חשוב לציין שצ'טבוטים מודרניים מסתמכים על תגים ייעודיים כדי לחלק את רצף הטקסט לתפקידים (roles) נפרדים במטרה לנהל את מקור המידע: תגי <user> עבור קלט המשתמש, <assistant> עבור תשובות המודל, <system> עבור הנחיות מערכת המגדירות את ליבת ההתנהגות, <think> עבור תוכן שנוצר בשרשרת המחשבה, ו-<tool> עבור טקסט ממקורות חיצוניים כמו דפי אינטרנט או סוכנים אחרים. תגים אלו מהווים את הבסיס שעליו מאומנים מודלים להתגונן מפני פריצות, שכן מרבית התקיפות (כמו jailbreaks או prompt injections) פועלות בניסיון לגרום למודל לקרוא טקסט מתג מסוים כאילו הגיע מתג אחר.

עם זאת, המחקר חשף כי מודלי שפה גרועים מאוד במעקב אחר תפקידים אלו בפועל; בבחינת פעילות פנימית של מודלים התברר שהם אינם מזהים את תפקיד מקטע הטקסט על סמך התגים ש"עוטפים" אותו, אלא על סמך **הסגנון והמילים** שהוא מכיל. החלפה פיזית של תגים (כגון החלפת תגי <think> בתגי <user>) כמעט ולא השפיעה על אופן הפירוש של הטקסט, כל עוד הוא ענה לסגנון האופייני למרחב החשיבה הפנימי של המודל.

בנוסף לזיוף שרשרת המחשבה, חוקרים הדגימו כיצד טכניקות נוספות של "הנדסה חברתית" ומשחק תפקידים – כגון שכנוע המודל שהוא שיכור, או טענה בפני מודל של אנתרופיק (Claude) שהוא כבר משמש את הצבא למלחמה – יכולות לשבור את מנגנוני ההגנה ולגרום לו לחשוף מידע רגיש.

למרות שמפתחי מודלים משלבים טכניקות הגנה מרובות המקשות משמעותית על "הזרקת פרומפטים" במודלים המובילים כיום (כפי שמציין מדען המיחשוב פלוריאן טראמר ממכון ETH Zürich), המחברים מזהירים כי שום אימון לא יפתור לחלוטין את הבעיה מהיסוד, שכן תמיד יתגלו מתקפות חדשות שלא אותרו מראש טרם השקת המודלים.

המצב מעורר דאגה עמוקה לאור ההסתמכות הגוברת על מודלי שפה בשליטה על מערכות קריטיות וקריטיות-למחצה (כגון מערכות ממשלתיות, צבאיות, מסחר ובריאות), תחום שבו, לדברי החוקרים, חסרים מחקר מדעי בסיסי וגישה סדורה, והפיתוח נעשה ברובו בצורת "אד-הוק".

[תקשוב ובינה מלאכותית]

65. תוכנית M-Code בארה"ב: שני עשורים של עיכובים בדרך אל GPS עמיד לשיבוש

31 ביולי 2026

[Light at the end of M-code's tunnel? Receivers for ships, planes to finish tests by 2027]

חיל האוויר האמריקני הודיע כי הניסויים המבצעיים במקלטי GPS החדשים התומכים באות הצבאי M-Code צפויים להסתיים רק במהלך שנת הכספים 2027, כמעט עשרים שנה לאחר ששוגר הלוויין הראשון המסוגל לשדר את האות החדש. מדובר באחת מתוכניות הרכש הבעייתיות והמתמשכות ביותר של משרד ההגנה האמריקני, דווקא בתקופה שבה האיום של שיבוש (Jamming) והטעיה (Spoofing) של מערכות ניווט לווייניות הולך ומתגבר.

אות M-Code פותח כבר בשנת 1999 כדי להחליף את אותות GPS הצבאיים הישנים ולהעניק חסינות גבוהה בהרבה בפני לוחמה אלקטרונית. הלוויין הראשון התומך בו שוגר כבר בשנת 2005, והפנטגון תכנן להגיע

ליכולת מבצעית ראשונית בשנת 2009. אולם למרות שקונסטלציית הלוויינים קיימת זה שנים, הכוחות הלוחמים עדיין אינם מצוידים במקלטים הדרושים כדי לנצל את היכולות החדשות. לדברי מומחים, עצם קיומם של הלווייניים אינו מועיל אם הכוחות בשטח אינם מסוגלים לקלוט את האות המתקדם.

היקף המשימה עצום: לפי הערכת משרד הביקורת הממשלתי (GAO) יהיה צורך בכמיליון מקלטי M-Code עבור כ-700 מערכות נשק שונות בכל זרועות הכוחות המזוינים – החל מכלי רכב יבשתיים, דרך מטוסי קרב וספינות מלחמה ועד למערכות קשר ולוחמים רגליים. האחריות על ניהול תוכנית המקלטים (MGUE) הועברה לאחרונה מפיקוד החלל למרכז ניהול מחזור החיים של חיל האוויר (AFLCMC) בתקווה שניסיונו הרב בניהול תוכניות מורכבות יסייע להאיץ את התהליך.

התוכנית מחולקת לשני שלבים מרכזיים. השלב הראשון (Increment 1) כולל פיתוח כרטיסי שבבים ומקלטים עבור הפלטפורמות הקיימות. הוא מתחלק לשני סוגי מקלטים: אחד עבור כלי רכב יבשתיים והשני עבור פלטפורמות ימיות ואוויריות. כבר בשנת 2012 הוענקו חוזים לחברות שונות ועם השנים השתנתה חלוקת העבודה, וכיום רק BAE ו- L3Harris ממשיכות להשתתף בפיתוח הדור הבא של המקלטים. ההתקדמות המעשית אינה אחידה בין הזרועות. בצבא היבשה הושלמו הניסויים עבור כלי רכב קרקעיים, וכבר נמסרו קרוב ל-4,000 מקלטים ליחידות מבצעיות, כולל רכבי סטרייקר, האמרים, כלי רכב טקטיים בינוניים ומערכות נישאות לחיילים. עד סוף שנת הכספים הנוכחית צפוי הצבא לקלוט כ-2,000 מקלטים נוספים. במקביל פועל הצבא לשילוב המערכת במסוקי בלאק הוק, אפאצ'י, צ'ינוק ובמטוסים נוספים, בעוד שבתחום הכטב"מים יותקן M-Code רק במל"ט Gray Eagle בשל מגבלות גודל, משקל וצריכת חשמל של כלים קטנים יותר.

לעומת זאת, הפלטפורמות האוויריות והימיות סבלו מעיכובים משמעותיים. במהלך הניסויים התגלו ליקויים בתוכנה, ובהם סטיות בדיוק עיבוד האות ובעיות נוספות במערכת הניווט. חלק מהליקויים תוקנו באמצעות עדכוני תוכנה, ובמקרה אחד אף הוחלט לעדכן את דרישות הביצועים עצמן לאחר שהתברר שהדיוק שהושג מספק מבחינה מבצעית. מטוס Gray Eagle משמש כיום כפלטפורמת הניסוי המרכזית, והשלמת אישור הניסויים תלויה בדו"ח של משרד הבדיקות וההערכה המבצעית (DOT&E) הצפוי במהלך 2026.

גם חיל הים מתקשה להתקדם. הניסויים המבצעיים במשחתות מסדרת Arleigh Burke נדחו שוב, הפעם לשנת הכספים 2027, בעיקר משום שקשה להקצות אוניית מלחמה זמינה לניסויים בתקופה של פעילות מבצעית אינטנסיבית. חיל האוויר מפעיל במקביל שלוש תוכניות שילוב שונות: במטוסי F16 ובהמשך F-15 ו -F-22, מטוסי KC-130J ומטוסי F/A-18; וכן במפציצי B-2. היעד הוא להגיע ליכולת מבצעית ראשונית בחלק מהפלטפורמות בשנת 2027, ובהמשך בשנים 2028–2029, תוך ניסיון להקדים את לוחות הזמנים.

במקביל מתגבשת אסטרטגיית תחזוקה חדשה שתאפשר עדכוני תוכנה שוטפים לאורך חיי המערכת. בניגוד לעבר, במערכת מורכבת המבוססת על תוכנה אין נקודת סיום ברורה לפיתוח, ולכן נדרש מנגנון קבוע לעדכונים, תיקוני אבטחה ושיפור ביצועים. בנוסף, הוכרז על פיתוח דור חדש של מקלטים ימיים ואוויריים (MAVRC) שיבשיל בשלבים לקראת אב-טיפוס עתידי.

השלב השני של התוכנית (Increment 2) נמצא עדיין במחקר ופיתוח. מטרתו לפתח שבבים קטנים ומהירים יותר שיתמכו בגרסאות המתקדמות של אות M-Code המשודרות מלווייני GPS III Follow-On. בנוסף מפותח מקלט זעיר עבור טילים, חימושים מונחים ומכשירי קשר נישאים. עלות פיתוח השבבים והכרטיסים החדשים נאמדת בכ-1.4 מיליארד דולר, ופיתוח המקלט הנישא בכ-149 מיליון דולר. בעבר עלו ספקות אם התוכנית תימשך, לאחר שבדיקות GAO הצביעו על כישלון בעמידה בדרישות הביצועים ועל היעדר הצדקה כלכלית לפיתוח המקלט הנישא. למרות זאת, הפיתוח נמשך, ובשנים האחרונות נערכו ניסויים ראשונים באב-טיפוס בהשתתפות נציגי צבא ארצות הברית ובעלות בריתה. לפי הערכת DOT&E המקלט הנישא לא יהיה זמין לפני שנת 2028.

המאמר מסכם כי למרות עשרות שנות עיכובים, הנהלת התוכנית החדשה עשויה להצליח להשלים את המשימה. שילוב מקלטי M-Code בכל הזרועות נחשב חיוני לשמירה על יכולת ניווט, הפעלת חימוש מדויק ותפקוד מבצעי בסביבה שבה היריב מפעיל אמצעי לוחמה אלקטרונית מתקדמים. ככל שהעימותים העתידיים יתנהלו בסביבה אלקטרומגנטית צפופה ומאוימת יותר, כך יגדל הצורך במעבר מהיר ממערכות GPS ישנות למערכות חסינות לשיבוש ולהטעיה.

תקשוב ובינה מלאכותית

66. AI משפרת דרמטית יכולת של רובוטים "לחשוב קדימה" תוך כדי פעולה

28 ביולי 2026

Future-aware AI doubles robot speed in pick-and-place tasks

שיטה חדשה שפותחה על ידי חוקרים ב-MIT, בשיתוף עם Nvidia, אוניברסיטת קליפורניה בברקלי, UCSD והמכון הטכנולוגי של קליפורניה (קלטק), משפרת דרמטית את יכולתם של רובוטים לחשוב קדימה תוך כדי פעולה, ומאפשרת תנועות חלקות ותגובות מהירות בהרבה בהשוואה ליכולות עכשוויות. המחקר פותר בעיה מרכזית ברובוטיקה מודרנית: מודלי בינה מלאכותית רב-מודאליים המנהלים את פעולת הרובוט דורשים משאבים חישוביים כבדים, הגורמים לרובוט לעצור ולהמתין בזמן שהם מתכננים את הצעד הבא.

בכדי להתגבר על מכשול זה, פיתחו מערכת בשם VLASH המאפשרת למודל לחזות את מצבו העתידי של הרובוט ושל סביבתו. במקום לתכנן את הפעולות הבאות על סמך תמונת המצב הנוכחית – שעלולה להיות לא מעודכנת בזמן שהרובוט כבר בתנועה – המערכת מנצלת את הידע על אופן התנועה הצפוי כדי לחזות את מצב הרובוט בסיום פעולתו הנוכחית. באמצעות תכנון מראש של רצף הפעולות הבא במקביל לביצוע השלב הנוכחי, המערכת מבטלת לחלוטין את זמני ההשהיה האופייניים בין פעולות ומאיצה את מהירות התגובה של הרובוט בעשרות מונים.

לצד טכניקה זו, החוקרים שילבו שיטה הנקראת "קוונטיזציית פעולות" (Action Quantization), שבה מייצרים מקטעי פעולה גסים יותר המורכבים משלבים גדולים המצייתים לאותה הנחיה. למרות ירידה קלה ברזולוציית הדיוק, שיטה זו מאפשרת לרובוט להשלים משימות כוללות במהירות הגבוהה פי שניים עד שלושה. כדי להבטיח שליטה יציבה ומדויקת, פותחה גם שיטת אימון המותאמת לקבוצות נתונים שבהן המודל מאומן להסתמך על נתוני עתיד ולא על תצפיות עכשוויות, מה שמאיץ את תהליך האימון פי חמישה מבלי להוסיף עומס חישובי.

בניסויים ובסימולציות, מערכת VLASH הפגינה עליונות עקבית הן על חומרת רובוטיקה אמיתית והן בסביבות ממוחשבות. לדוגמה, במשימות מיון ואיסוף (Pick-and-Place) כמו מיון קוביות לפי צבע בתוך קופסה, הצליחה המערכת לפעול במהירות כפולה מזו של השיטות הקיימות תוך שמירה על רמת דיוק מרשימה של תשעים אחוזים. כמו כן, הטכנולוגיה מאפשרת לרובוטים לבצע משימות דינמיות וזריזות במיוחד הדורשות החלטות תוך שברירי שנייה, כגון משחק טניס שולחן. היא צפויה לספק בסיס חזק וחסכוני ליישומים בעולם האמיתי כמו משימות חילוץ והצלה, מענה לשעת חירום, ופעולות מורכבות בסביבות משתנות.

סרטון

מאמר מדעי

תקשוב ובינה מלאכותית

67. ברוסיה פותחה מערכת ל"א נגד תקשורת 'סטארלינק'

6 באוגוסט 2026

Russia's Newest Battlefield Weapon Is Aimed at Starlink

מערכת לוחמה אלקטרונית (EW) קרקעית חדשה, שפותחה ברוסיה, היא ניסיון נוסף להתמודד עם תקשורת לווייני Starlink. על פי הדיווחים כל יחידה מסוגלת לשבש עד שמונה תחומי שידור בו זמנית.

המערכת, שנקראת "Volna-Kupol-Garant jammer", מכוונת אותות רדיו בתדר גבוה לעבר לווייני סטארלינק, ומונעת מהם לקבל תקשורת בתוך מרחב הפעילות שלה. לדברי מפתח המערכת, גישה זו מעמיסה את

האנטנות המובנות של הלוויינים, שנכנסות לרוויה, ומאפשרת לשבש את התקשורת מבלי לגרום נזק פיזי ללוויין.
בניגוד למערכות EW קונבנציונליות המתמקדות בשיבוש אותות ליד המקלט של ההתקן הנתקף, וולנה קופול גרנט משתמשת בשידורים בעלי אלומה צרה בתדר גבוה כדי לכוון אותם אל הלוויינים עצמם ולשבשם במקור.
היזם טוען כי ההפרעה יכולה להימשך מעבר לתקיפה הראשונית, מכיוון שלווייינים שנפגעו עשויים להזדקק לתחזוקה לפני שיוחזרו לפעילות רגילה.
המערכת מורכבת משישה מודולים המותקנים על גרור, כל אחד מצויד בשתי אנטנות לוויין, הניתנות להיגוי והכוונה, המותקנות בתוך כיפות שקופות לשידור שמאפשרות את שיגור האותות. על פי הדיווחים, וולנה קופול גרנט משבשת את אותות סטארלינק על פני שטח של עד 20 קמ"ר. היא פועלת בתחום התדרים 14 עד 14.5 ג'יגה-הרץ ויש לה טווח חסימה יעיל של עד 16 קילומטרים (10 מייל). המערכת מספקת כיסוי של 360 מעלות. משקלה כ-120 קילוגרמים.
מערכת אחת המופעלת על ידי לוחם מפעיל בודד, יכולה, על פי הדיווחים, להגן על תשתיות קריטיות ברדיוס של 4 קילומטרים.

תקשוב ובינה מלאכותית

68. בעידן הבינה המלאכותית הצורך בתיקוני תוכנה יוצר איום

12 באוגוסט 2026

Why patching networks against cyberattacks is 'very scary' in the age of AI
תיקון התוכנה הצנוע (software patch) הפך לכאב ראש גדול ולבעיה תפעולית גוברת עבור מנהלי רשתות בפנטגון ובתעשייה הביטחונית עקב התפוצצות מתקפות הסייבר המונעות על ידי בינה מלאכותית. זה נושא ששלט בתוכנית DODIIS של סוכנות הביון הביטחונית לאחרונה. מספר דוברים ציינו כי פגיעויות מתגלות ומנוצלות מהר יותר, ספקים מנפיקים עדכונים בקצב חסר תקדים, ורשתות ממשלתיות לא יכולות פשוט לעצור את עבודתן בכל פעם שצריך לעדכן תוכנה.
מנהל מערכות המידע של סוכנות מערכות המידע של משרד ההגנה, תיאר מעגל שמטיל עומס כבד על האחראים לביצוע העדכונים. "מה שמשאיר אותי ער בלילה הוא ההכרה שהיריבים שלנו משתמשים ביכולות אלה כדי לחפש פגיעויות הטמונות בתוכנה שלנו, בתוכנה בתעשייה, בתוכנה נפוצה", אמר. "המהירות שבה אנחנו צריכים להיות מסוגלים לבצע תיקונים מעסיקה מאוד את אנשינו בימים אלה. "כל הספקים בוחנים לעומק את הקוד שלהם, מגלים פגיעויות, ומוציאים תיקונים בקצב שמעולם לא ראינו קודם לכן. איך אתם מוודאים שאתם באמת מיישמים את התיקונים האלה על הכל? איך אתם דואגים לכוח העבודה שלכם שעובד במהירות כדי לעשות זאת בניסיון להישאר צעד אחד קדימה."

הבעיה היא שהתקנת תיקונים פירושה לעתים קרובות הפרעה למערכות התומכות במודיעין, תקשורת, פיקוד ובקרה, ומשימות אחרות שלא יכולות בקלות להיות במצב לא מקוון. "אנחנו לא יכולים להרשות לעצמנו את זמן ההשבתה", הוא אמר, והוסיף שהתשובה תלויה יותר ויותר בארכיטקטורות עמידות ובמוצרים עם "יכולת לבצע תיקונים דינמיים ממש בהתרעה של רגע."

מנהל מערכות המידע של מחלקת המדינה, האחראי על קהילת המודיעין, אמר כי הקצב המואץ משנה גם את חישובי סיכוני הסייבר. "כעת יש לנו עוצמה של תיקונים, עוצמה של התרעות אבטחה, שדורשת מאיתנו לקבל קצת יותר סיכון ממה שהיינו מוכנים לקבל בעבר, כי הזמן פשוט לא קיים", אמר. "אין לנו היכולת לשבת ולברר בדיוק מה תהיה ההשפעה". הבחירה היא יותר ויותר בין יישום מהיר של תיקון מבלי להבין במלואו את השלכותיו התפעוליות, לבין השארת פגיעות ידועה חשופה.

הסיבוך הנוסף הינו שתיקון כשלעצמו לא בהכרח יפתור את הבעיה. מנהל מערכות המידע של סוכנות הביון ההגנה (DIA) הצביע על מקרה אחד שבו כלי אבטחת סייבר של DIA זיהה פגיעות Zero Day בתעשייה והתריע. החברה הנפיקה תיקון מספר שבועות לאחר מכן, אך סריקה נוספת הראתה ש"התיקון לא היה יעיל", מה שאילץ את האחראים לחזור לספק לפני שהפגיעות תוקנה בסופו של דבר.

סגנית מנהל מערכות המידע של הפיקוד האסטרטגי של ארה"ב הגדירה את התיקון כדרישת מוכנות בסיסית. בתחילת הסכסוך בין רוסיה לאוקראינה, אמרה, פקידים "התלבטו" האם ניתן להפריע למערכות בבטחה לצורך עדכונים. "המחשבה המקורית הייתה שפשוט נפסיק את התיקון", אמרה. זה היה בלתי נסבל, הוסיפה, ובסופו של דבר החליטו על הקמת צוות שלם שהיה אחראי על סקירת כל הפרעה מורשית לשירות. האנלוגיה שלה הייתה תחזוקת נשק פיזית: אם לא ביצעת תחזוקה למערכת הנשק שלך, אתה לא יכול לבטוח במערכת הזו בהמשך.

עבור סגן מנהל מערכות המידע והמנהל בפועל של מערכות פיקוד, בקרה, תקשורת וסייבר בפיקוד התחבורה של ארה"ב, הבעיה התרבותית הבסיסית היא המנטרה ארוכת השנים שמערכות מבצעיות מסוימות חייבות להישאר זמינות באופן רציף ואי אפשר לעצור אותן לצורך תיקון. פשרה זו הופכת קשה יותר להגנה ככל שאיומי הסייבר מואצים.

[תקשוב ובינה מלאכותית]

טכנולוגיות

69. זיהוי סימנים נסתרים לפני רעידות אדמה, בעזרת AI

11 ביולי 2026

AI Detects Hidden Warning Signs Before Major Earthquakes

חוקרים ממרכז GFZ Helmholtz למדעי כדור הארץ פיתחו שיטה מבוססת על למידת מכונה ללא פיקוח (unsupervised machine learning) לזיהוי דפוסים סייסמיים מקדימים לפני רעידות אדמה גדולות. השיטה נמנעת מחיפוש אחר פרמטרים מוגדרים מראש ומאפשרת לנתונים לחשוף את המבנה הפנימי של הפעילות הסיסמית. המחקר מציע דרך לזהות את המעבר של מערכת שברים ממצב יציב למצב קריטי.

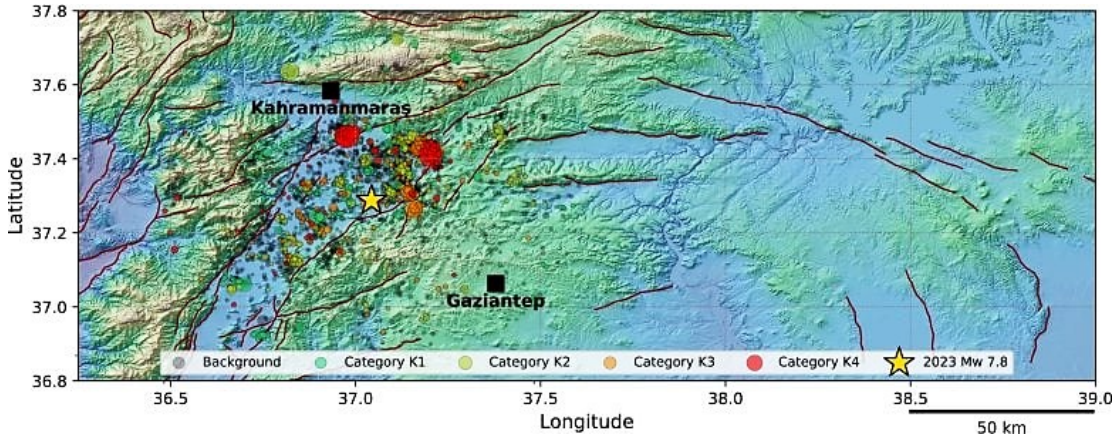
במסגרת הניתוח, החוקרים קיבצו רעידות אדמה בודדות ל"משפחות" על סמך קרבתן במרחב, בזמן ובעוצמה (מגניטודה), מתוך הבנה שרעידות אדמה אינן אירועים מבודדים אלא גורמים להשפעות הדדיות של מאמצים בקרום כדור הארץ. כל משפחה תוארה באמצעות מגוון תכונות פיזיקליות וסטטיסטיות, כגון רמת ההתקבצות (clustering), מידת הלוקליזציה במרחב ובזמן, ושיעור שחרור המאמץ הסייסמי. אלגוריתם הלמידה סיווג משפחות אלו לקטגוריות המשקפות שלבים שונים באבולוציית המאמץ.

השיטה יושמה על רצפי רעידות אדמה מתועדים היטב במגוון סביבות טקטוניות, וזיהתה דפוסים ייחודיים שבועות עד חודשים לפני הרעש המרכזי. הדפוסים הקריטיים כללו התקבצות ואינטראקציה חזקה בין רעידות, לוקליזציה גוברת ושחרור מאמץ סייסמי מוגבר. המקרים שבהם נמצאו אותות מקדימים כללו מספר רעידות חזקות, ביניהן רעידת האדמה בקהרמאנמרש, טורקיה (2023, מגניטודה 7.8), ורעידת האדמה באיקיקה, צ'ילה (2014, מגניטודה 8.1).

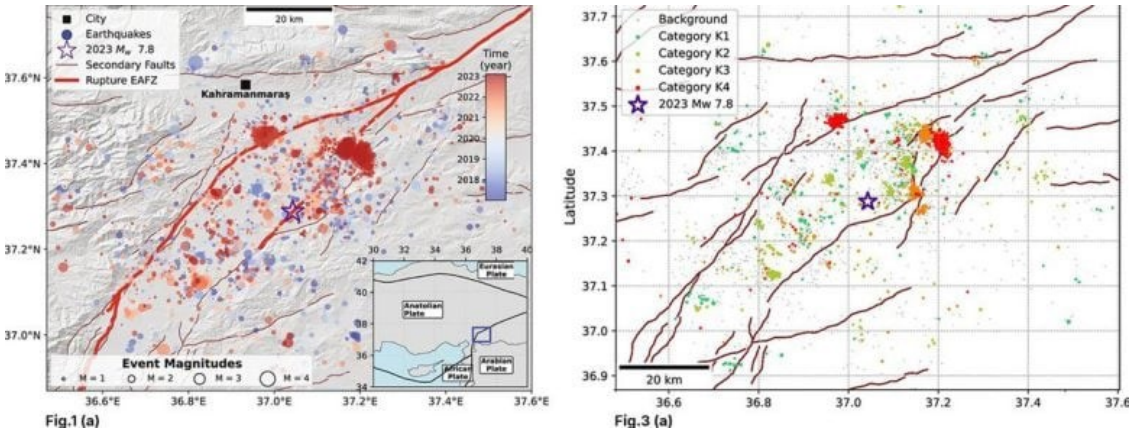
עם זאת, המחקר הראה כי השיטה לא זיהתה דפוסים דומים בכל המקרים. בעת יישומה על רעידות האדמה באמטריצ'ה, איטליה (2016), ובנוטו, יפן (2024), לא הופיעו סימנים מקדימים קריטיים דומים, מה שמעיד על כך שחלק מהשברים עשויים להיכשל ללא איתותים סיסמיים ברורים.

החוקרים מדגישים כי היעדר האותות נובע מהמורכבות של תנאי הניטור ושל תהליכי השבירה. לצורך בחינה מעשית, החוקרים בדקו גישה פרוספקטיבית שבה הוגדרו תחילה דפוסי הרקע באזור מסוים, ולאחר מכן עודכן הניתוח בזמן אמת כדי לזהות חריגות מהפעילות הרגילה.

המחקר מבהיר כי אין מדובר בחיזוי דטרמיניסטי, אלא בכלי המאפשר לזהות מתי מערכת שברים מתנהגת באופן חריג. השלב הבא הוא שילוב הגישה במערכות ניטור בזמן אמת במסגרת פרויקט QUAKEHUNTER.

Categorization of seismicity families prior to the 2023 MW 7.8 Kahramanmaraş (yellow star) earthquake. Map view showing the spatial distribution of event family members color-coded with their corresponding category. Background events are shown in grey. Credit: Karimpouli et al 2026, Map: ESA, DLR, AIRBUS

Categorization of seismicity families prior to the 2023 MW 7.8 Kahramanmaraş (Türkiye) earthquake at a major strike-slip plate boundary. Left: Colors represent chronological order. Right: Colors represent the new categories of event families. Credit: 4.0 Karimpouli et al 2026

[מאמר מדעי]

[טכנולוגיות]

70. אנרגיה גרעינית באריזה בגודל של סוללה AA

29 ביולי 2026

[How DARPA plans to get nuclear power in the size of a "AA Battery"]

החייל המודרני משתמש בכמות גדולה של סוללות חשמליות, אשר מזינות את המערכות האלקטרוניות שלו – ולכן נוצרה בעיה של משקל ונפח של הסוללות והצורך בטעינה/החלפה. הרעיון של משרד ההגנה האמריקני, באמצעות DARPA, הוא לפתח מקור קומפקטי של אנרגיה גרעינית לשימוש נרחב בדרג השדה. המכשולים בדרך למיניאטוריזציה של מחולל אנרגיה גרעינית הם בעיקר החום הנפלט בתהליך והמשקל של מערכות הקירור, וכמובן יש עוד.

DARPA החליטו לממן מחקרים בנושא זה ע"י שבעה צוותים מדעיים (אין פירוט על התקציב שמוקדש לנושא). בפרויקט "project omega" מטפלים ברעיון ההמרה "Rods to Watts".

מקורות אנרגיה רדיו-וולטאים יכולים להיות קומפקטיים בגלל הפיכה ישירה של הקרינה הרדיואקטיבית לחשמל בלי הפיכה בדרך לאנרגיית חום. החלקיקים הרדיואקטיביים נקלטים ע"י מוליך למחצה, אשר מפיק אלקטרונים = אנרגיה חשמלית.

שבעה צוותי מחקר שמופעלים בפרויקט משתמשים ברעיונות וחומרים שונים:

- צוות מ-City Labs משתמש בחומר tritium להפקת חלקיקי Beta, תוך השקעה בתחום ההנדסה והכימיה, כדי לצמצם את הנפח של מקור האנרגיה.
- צוותים אחרים משתמשים בחומרי קרינה אינטנסיביים יותר, תוך הסתמכות על התפתחויות בחקר החומרים, שיביאו להמצאת מוליך למחצה עמיד בעוצמת קרינה גבוהה.

חברת BWXT בשיתוף עם מעבדת פיזיקה של אוניברסיטת Hopkins משתמשת בחלקיקי Alpha. אלה גדולים יותר ועוצמתיים יותר מחלקיקי Beta ולכן מחפשים חומרים חדשים (גם בעזרת AI) לייצור מוליכי מחצה עמידים.

גם חברת Avalanche Energy משתמשת בחלקיקי Alpha, אבל מעבירה אותם דרך שכבה סופגת של נוזל מתכתי. חלקיקי אלפא אחרי התהליך מסכנים פחות את המוליך למחצה.
צוות שמונהג ע"י Morgan State University ופרויקט Omega של Sheehan משתמש בחלקיקי Beta עוצמתיים יותר – שימוש בחומר Strontium 90 (במקום tritium). מקווים לקבל מוליכים למחצה מחומרים עמידים יותר ממחקר של Northrop Grumman (בעזרת AI).
כל הצוותים המשתתפים בפרויקט הציגו כבר הפקה של 10 וואט לק"ג משקל. מנהלת הפרויקט מצפה לתפוקה בין 10 ל-100 וואט/ק"ג ע"י הצוותים הפעילים בפרויקט.
התוכנית: סיום הפיתוח של הדגמים תוך 15 חודש, בהמשך יבוצעו ניסויים שונים של ביצועים, עמידות וכו'.
מקווים שלפחות את אחד מהפתרונות ניתן יהיה ליישם בעתיד כמקור קומפקטי של אנרגיה גרעינית בשימוש צבאי.

טכנולוגיות

71. רובוט רגלי לומד את הסביבה ומתאים צורות הליכה, ריצה ודילוג לתנאי השטח

16 ביולי 2026

Engineers develop robot that judges its surroundings and walks, runs, and jumps like an animal
צוות מחקר מהמכון הדרום-קוריאני למדע וטכנולוגיה מתקדם (KAIST) פיתח רובוט בעל ארבע רגליים בשם "KAIST HOUND" בעל יכולת אוטונומית לבחירת דפוסי הליכה (gait) והתאמתם לסביבה בזמן אמת, תוך שילוב הליכה, ריצה, קפיצה ומעבר מעל מכשולים. המחקר מציג טכנולוגיית בקרה מבוססת למידה הנקראת APT-RL - Action Pretrained Transformer-based Reinforcement Learning - שנועדה לאפשר לרובוט ללמוד ולעבור בין מיומנויות תנועה מורכבות. בניגוד לשיטות קודמות שהסתמכו על לכידת תנועה (motion capture) של בני אדם או בעלי חיים, הצוות יצר בסימולציות ממוחשבות 15.5 שעות של נתוני אימון בתוך שמונה דקות בלבד. נתונים אלו, המבוססים על דינמיקת רובוטים ואופטימיזציה של מסלולי תנועה (trajectory optimization), הוטמעו ברובוט באמצעות למידת חיזוק (reinforcement learning), שיטה שבה הסוכן לומד התנהגות אופטימלית באמצעות ניסוי וטעייה.
הרובוט מצויד בשילוב של מצלמת עומק, המודדת מרחקים לאובייקטים לקבלת מידע תלת-ממדי, ו-LiDAR, המשתמש בלייזר למדידת המרחק והצורה של הסביבה, מה שמאפשר לו לזהות את תנאי השטח ומהירות היעד בזמן אמת ולבחור את אסטרטגיית התנועה המתאימה.
בניסויי שטח שנערכו בקמפוס KAIST ובשבילי יער, הרובוט נע ביציבות על תוואי שטח עירוניים כמו מדרגות, דשא ומדרונות, ועל תוואי שטח טבעיים שכללו עצים שנפלו, שורשים חשופים ושבילים מכוסי עלים. במצבי שטח אלו, הגיע הרובוט למהירות שיא רגעית של שישה מטרים לשנייה (כ-22 קמ"ש). הניסויים הדגימו כי הרובוט מסוגל לעבור באופן אוטונומי בין דפוס הליכה מסוג "טרוט" (trot, חילוף רגליים אלכסוניות) לדפוס "באונד" (bound, זינוק המשתמש בזוגות רגליים קדמיות ואחוריות) כתלות בתנאי השטח והמהירות הנדרשת.

המחקר צפוי להוות בסיס טכנולוגי לשימושים מגוונים של רובוטים מבוססי בינה מלאכותית פיזית בזירות מאתגרות כגון אתרי אסון, משימות הגנה ופיקוח על מתקנים תעשייתיים.
מאמר מדעי בכתב העת Science Robotics

KAIST HOUND demonstrates its ability to overcome various obstacles using the newly developed control technology. Credit: KAIST

טכנולוגיות

72. מדבקה לבישה רוטטת בתגובה לנוכחות איומים סביבתיים

24 ביולי 2026

Wearable patch vibrates when it detects environmental hazards

Wearable, multimodal sensor that detects gaseous, aerosolized, and aqueous environmental toxins and alerts the wearer via unique haptic feedback codes. Credit: Baha Erim Uzunoğlu

חוקרים מאוניברסיטת המדינה של צפון קרוליינה (NC State) פיתחו מדבקה לבישה המנטרת סכנות סביבתיות, כגון גזים מסוכנים או מתכות כבדות במים, ומתריעה עליהן באמצעות רטט המורגש על העור.

המדבקה, שגודלה קטן במעט מרישיון נהיגה, כוללת מיקרו-בקר המשמש כ"מוח" המכשיר, סוללה קטנה, חיישנים לזיהוי שישה סוגי מפגעים סביבתיים, מפעיל (אקטואטור) זעיר המייצר את הרטט, ומערך תאים פוטו-וולטאיים דקים לניצול אנרגיה סולארית.

כדי להבטיח שהרטט יורגש היטב, שילבו החוקרים משטחים בעלי בליטות היוצרות מרקם מחוספס; שינוי גודל ומרווחי הבליטות מאפשר לכייל את עוצמת התחושה, כך שהמשתמש יבחין בה בקלות ולא יחמיץ אותה. המכשיר מייצר דפוס רטט ייחודי עבור כל סוג מפגע, ובזכות צריכת אנרגיה נמוכה וניצול אנרגיה סולארית, הוא מסוגל לפעול כ-24 שעות.

החוקרים הרחיבו את הפיתוח לטכנולוגיית "עור אלקטרוני" (e-skin) עבור רובוטים, המבוססת על הנחת מדבקת החיישנים מעל שכבת חומר פייזואלקטרי; כאשר מזוהה סכנה, הרטט הנוצר יוצר אות חשמלי המאפשר לרובוט לזהות את המפגע ולשנות את מסלולו בהתאם. המערכת מורכבת ברובה מרכיבים סטנדרטיים הזמינים לרכישה, מה שמקל על ייצור רחב היקף. מערך החיישנים הוא מודולרי, דבר המאפשר להוסיף או להסיר חיישנים בהתאם ליישום הנדרש.

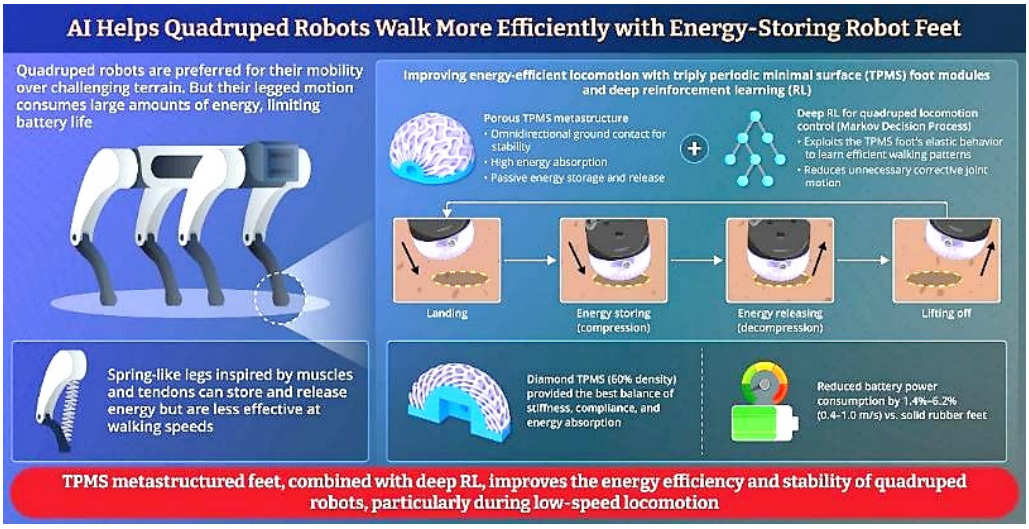
[מאמר מדעי]

[טכנולוגיות]

73. כפות רגליים נקבוביות של רובוט ארבע-רגלי מקטינות את צריכת האנרגיה

31 ביולי 2026

[Porous 3D-printed feet cut quadruped robot power use]

Porous 3D-printed triply periodic minimal surface (TPMS) metastructure footpads store and release impact energy during walking. Combined with a deep reinforcement learning controller, they reduced battery power consumption by up to 6.2%. Credit: Dr. Jung-Yup Kim and Dr. Keun Park, Seoul National University of Science and Technology, Korea

חוקרים מאוניברסיטת סאול למדע וטכנולוגיה פיתחו כפות רגליים רובוטיות נקבוביות המבוססות על משטח הנקרא TPMS - Triply Periodic Minimal Surface, במטרה לשפר את יעילות האנרגיה של רובוטים מרובעי-רגליים.

רובוטים הולכים, בעלי רגליים, צורכים אנרגיה רבה בהשוואה לרובוטים גלגליים. שימוש בקפיצים מסורתיים אינו יעיל במהירויות הליכה נמוכות משום שהאנרגיה האגורה מתפוגגת במקום לתרום לתנועה קדימה. כדי לפתור בעיה זו, החוקרים יצרו בהדפסה תלת ממדית שלושה עיצובי רגליים כדוריות למחצה מבוססות על

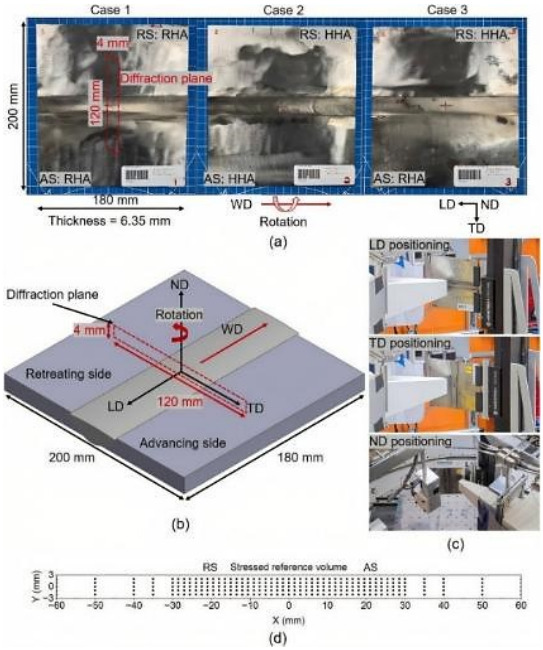
תצורות שונות של TPMS. עיצוב בצורת יהלום בצפיפות יחסית של 60% נבחר בשל גמישותו העדיפה, יכולת ספיגת האנרגיה שלו והפסד אנרגיה מינימלי.
כדי לאפשר לרובוט לנצל את אנרגיית האלסטיות האגורה ברגליים, הצוות שילב את הרגליים הגמישות הללו עם בקר למידת חיזוק עמוקה (deep reinforcement learning controller). הבקר בחן אסטרטגיות הליכה שונות, מה שאיפשר לרובוט לסנכרן את ההליכה עם האנרגיה המשתחררת ולהפחית את העומס והעבודה הנדרשים מהמנועים.
בניסויים שנערכו עם בקר זה על רובוט מסחרי, רגלי ה-TPMS הביאו להפחתה של בין 1.4% ל-6.2% בצריכת החשמל של הסוללה במהירויות הליכה שנעו בין 0.4 ל-1.0 מטר בשנייה, תוך שמירה על תנועה יציבה ומניעת תנועות תיקון מיותרות. המחקר מוכיח ששילוב של מבני TPMS עם בקר מבוסס למידה עמוקה מהווה אלטרנטיבה יעילה למנגנוני קפיץ קונבנציונליים, ועשוי לתרום לפיתוח רובוטים שקטים ויעילים יותר עבור משימות שונות.
[מאמר מדעי]

[טכנולוגיות]

74. מדידות בנויטרונים מגלות איך ניתן לחזק ריתוכים בפלדת שריון

30 ביולי 2026

[Neutrons reveal how friction stir welding could strengthen steel armor]

Neutron diffraction experiment road map. Credit: Journal of Materials Processing Technology (2026). DOI: 10.1016/j.jmatprotec.2026.119198

חוקרים מהאוניברסיטה של מדינת אוהיו (OSU) בארה"ב, בשיתוף עם מתקן HFIR במעבדה הלאומית אוק רידג' (ORNL) של משרד האנרגיה האמריקני, חוקרים את הלחץ השיורי שנוצר כתוצאה מריתוך חיכוך בערבול (FSW – friction stir welding) כדי לגלות כיצד ניתן לחזק ריתוכי פלדת שריון ברק"ם. המטרה היא לפתח דרך חדשה לחיבורי פלדת שריון עם ביצועים בליסטיים ועמידות נגד הדף (blast) טובים יותר, מבלי להוסיף חומרים נוספים ולהגדיל משקל ועלויות.
עבור הניסוי יצרו החוקרים דוגמאות תוך שימוש בפלדת שריון ובמיוחד ב-rolled homogeneous armor ובשריון בעל קשיות גבוהה (high-hardness armor). בעוד שריתוך פלדה בעלת קשיות גבוהה גורם להחלשה

ויוצר נקודת תורפה, שיטת ה-FSW שונה מכיוון שהיא אינה מתיכה את החומר אלא משתמשת בכלי מסתובב המייצר חיכוך כדי לחמם את החומר במידה המספקת לחיבור חלקים יחד. בתהליך הריתוך, חומר מתפשט ומתכווץ תוך כדי חימום וקירור, מה שיוצר כוחות פנימיים שיוצרים לחץ שיורי המשחק תפקיד מרכזי בהתעייפות החומר (fatigue), הגורמת לכשל. כדי למדוד לחץ שיורי זה, השתמשו במתקן HFIR (High Flux Isotope Reactor) המופעל בעוצמה של 85 מגוואט, המשמש כקורן הנויטרונים החזק ביותר בארה"ב. נויטרונים מסוגלים לחדור עמוק לתוך החומר ולהוביל לתובנות שאינן אפשריות בטכניקות אחרות.

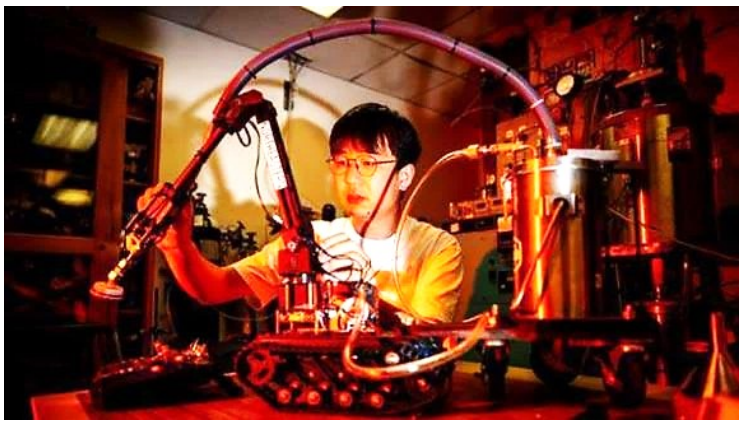
המדידות בוצעו באמצעות כלי הנקרא HIDRA (High Intensity Diffractometer for Residual Stress Analysis) המותאם במיוחד לקביעת לחץ שיורי ומתמחה במיפוי מרחבי, וזאת בזכות שטף הנויטרונים הגבוה המאפשר למדוד נפחי מדידה קטנים בהרבה מכלי נויטרונים אחרים בעלי שטף נמוך יותר. הנתונים שנאספו מ-HIDRA משמשים את הצוות לפיתוח ולאימות מודלים חישוביים, כאשר השלב הבא כולל גם פיתוח יכולת לשלוט בלחצים אלו, וכן שיתוף פעולה בביצוע בדיקות בליסטיות עם שותפים שיאפשרו לדעת את ההשפעה המדויקת של הלחצים השיוריים על הביצועים הבליסטיים של החומר.

טכנולוגיות

75. מפתחים רובוטים עם חנקן נוזלי לכיבוי שריפות

31 ביולי 2026

US-built cryogenic firefighting robot uses liquid nitrogen to smother wildfires

Matthew Modoono/Northeastern University

חוקר מאוניברסיטת נורת'איסטרן פיתח אבטיפוס של רובוט כיבוי אש המשתמש בחנקן נוזלי כדי לכבות שריפות יער במהירות ובאופן ידידותי לסביבה. זהו רובוט זחלילי המיועד לחדור לתוך אזורי בעירה ו"לחנוק" שריפות טרם הפיכתן לקטסטרופליות.

כיום כיבוי שריפות מצריך בדרך כלל הטלת עשרות אלפי ליטרים של מים או חומרים מעכבי בערה (רק בשנת 2025 נשרפו בארצות הברית מעל 5.13 מיליון דונם, שטח שווה ערך למדינת מסצ'וסטס). בעוד שמים מתאדים במהירות וחומרים מעכבי בעירה מכילים לרוב זרחן או נתרן פריוציאניד שנשטפים למקווי מים בעת גשם ומזיקים לסביבה. החנקן הנוזלי פותר זאת. כאשר חנקן קריוגני מיושם על אש, הוא מתפשט במהירות אדירה לגז וגדל בנפחו בכ-1,000 אחוזים כמעט באופן מיידי; התפשטות מהירה זו מונעת מהאש חמצן ובו זמנית מורידה את טמפרטורת הסביבה של שיחים ועצים יבשים לתחום שמתחת לאפס, מבלי להשאיר כל טביעת רגל כימית לאחר התפוגגות הגז.

כדי להפוך את טכניקת הדיכוי הקריוגני לפתרון מעשי בשטח מבלי לסכן כבאים, החוקרים בנו את הרובוט. האבטיפוס הנוכחי מזכיר פח אשפה כבד המותקן על זחלילים כמו של טרקטור, והוא מצויד במכלים וצינורות עמידים לקור. היות והוא אינו מותאם לכיבוי שריפות ענק ישירות, הרובוט מתפקד כיחידת סיור המכוונת אל

מוקדי חום מקומיים בדיוק גבוה, כשהוא מונחה באוטונומיה או בשלט רחוק דרך שטח מסוכן שבו בני אדם אינם יכולים לעבור בבטחה, ומכבה נקודות חום קטנות וגחלים על קרקע היער בטרם יתלקחו לשריפות גדולות.

האבטיפוס עובר כעת בדיקות קפדניות על שריפות יער מבוקרות המדמות תנאים אמיתיים במערב ארצות הברית. הצוות אינו עוצר ברובוטים זחליליים קטנים, וחושב על הסבה של כבאיות בקנה מידה מלא עם מכלים כבדים ליצירת צי שלם של רכבי דיכוי אש קריוגניים.

טכנולוגיות

76. ייצור חלפים דיגיטלי ישפר מאוד לוגיסטיקה צבאית

12 באוגוסט 2026

No waiting for parts: US military uses digital manufacturing to fix battle-torn vehicles

לוגיסטיקה צבאית עלולה להפוך לנקודת תורפה משמעותית כאשר כוחות פועלים רחוק ממרכזי אספקה מבוססים, שכן רכב פגום עשוי להזדקק לרכיב קטן אחד כדי לחזור לכשירות, אך העברת אותו רכיב דרך אזור נתון בסכסוך עלולה להימשך ימים רבים. חברת האבטחה והביטחון Oshkosh Defense בוחנת דרך לעקוף בעיה זו על ידי קירוב הייצור לכוחות, ובמסגרת תרגיל Valiant Shield 2026 ביפן, הדגימה ייצור מאובטח, ועל פי דרישה, של חלק מאושר לרכב צבאי. בניסוי שיתפו פעולה פיקוד תחזוקת הציוד של חיל הנחתים - Marine Depot Maintenance Command (MDMC) והיצרנית היפנית MadeHere, והדגימו כיצד תכנוני חלקים דיגיטליים יכולים לתמוך בייצור במיקומים מרוחקים מבלי לשלוח את הרכיב הפיזי מארצות הברית.

הצוותים ייצרו חלק חילוף מאושר עבור מערכת Logistics Vehicle System Replacement (LVSR) של חיל הנחתים ביפן, כאשר חברת MadeHere ביצעה את הייצור בפועל תוך שימוש בפלטפורמת התחזוקה הדיגיטלית AdvMFG Hub של Oshkosh. פלטפורמה זו משמשת כמאגר מאובטח עבור קבצי ייצור דיגיטליים מאושרים, ומאפשרת למשתמשים מורשים נגישות לעיצובים הנדרשים לייצור חלקי חילוף ספציפיים. חברת Oshkosh שומרת על הקניין הרוחני שלה דרך המערכת, בזמן ששותפים מאושרים מטפלים בייצור המקומי. במקביל, פיקוד MDMC ייצר את אותו רכיב חילוף במתקן שלו באלבני שבג'ורג'יה, ובכך הדגימו שני האתרים כיצד עיצוב דיגיטלי מבוקר אחד יכול לתמוך בייצור בשלל מיקומים נפרדים.

יכולת זו קריטית כאשר נתיבי אספקה מסורתיים הופכים איטיים או בלתי אמינים ורכבים צבאיים מושבתים בזמן שצוותים ממתינים לחלקים שצריכים להגיע ממרחקים. ייצור מקומי עשוי לקצר את ההמתנה ולהפחית את עומס הניוד של רכיבים קטנים יחסית שנעים בשרשרת האספקה הצבאית. קונספט זה מתאים לשינוי רחב יותר בגישת הצבא האמריקני לתחזוקה, שכן כוחות אמריקניים נערכים לפעול במיקומים מבוזרים שבהם תשתיות לוגיסטיות עלולות לסבול משיבושים. הייצור הדיגיטלי אינו מחליף מחסנים או תחבורה קונבנציונלית, אלא מעניק למתחזקים אפשרות נוספת כאשר המערכות האחרות אינן מספקות מענה מהיר. הטכנולוגיה עשויה לסייע גם עם רכבים ישנים ורכיבים קשים להשגה לאחר סיום הייצור או ירידת הביקוש.

בקרת איכות נותרה קריטית מאחר שרכיבים צבאיים חייבים לעמוד בדרישות מדויקות. הפלטפורמה של Oshkosh קושרת את הייצור לקבצים דיגיטליים מאושרים תוך הגבלת הגישה למשתמשים מורשים בלבד. מנהל תוכניות ראשי ב-Oshkosh Defense ציין שעימותים עתידיים עלולים להפעיל לחץ נוסף על הלוגיסטיקה הצבאית, וכי ייצור דיגיטלי מאובטח מעניק למתחזקים את היכולת לייצר חלקי חילוף מאושרים קרוב לנקודת הצורך, כדי לצמצם עיכובי תחזוקה ולשפר את החוסן המבצעי.

טכנולוגיות

לברורים ושאלות:
מס' הטלפון במפא"ת
03-6976081

